



W 967

ஸாக்ரடஸ் சரித்திரம்.



இது,



மதனப்பாளனிக காடுவன ஆகிரிவீரர்

R. அரங்காசாரியா, ம் ஏ எல் டி

இயற்றியது



வேலூர்

சுந்தர விநாயகர் அச்சுக்கூடம்



## முதல் பகுதி.

உலகிலுள்ள ஐரதீயார பலா உலகில வழங்கும் பாஷைகளும் பல ஒவ்வோரகாலத்தில ஒவ்வொருஐரதீ யாரே பாபலமடைந்து, தம்புகழைப் பரப்பி, பிறர்க்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்குகின்றனா அநதஐரதீயாரும் ஒருசிலரே குன்றிலேற்றிய விளக்குப்பேரல, தம் அறிவை யாவாக்கும் புலப்படுத்தி, தமது நாட்டில் ஒரு கிளாசியை உண்டாக்கி, புதியதேசா வழியில் மனித ரின் அறிவும ஊக்கமும் செல்லும்படி செய்திருக்கின்ற னா. இதக்கைய மேனமக்கள தாம் பிறநத நாட்டிற்கும் தாம் பிறநத ஐரதீக்குமே உரியவரெனக் கூறுவது தவறு உலகத்தை அறிவூட்டி மேனிப்படுத்தவைதற்காக அவ்வப் போது சிலபெரியோர்கள் அவதரிப்பதுண்டு. அவர்களது போக்கின்கொலலாம, முன்பு அவா அவதரித்த நாட்டில் வேறானறி, பிறகு உலகமுழுவதும் பரவிவிடும். ஆதலின, மகான்களாகிய இனரேகரு, “யாதுமுதே, யாவருங் கேளீர்” அம்மகான்களும் யாவாக்கும் எக்காளத்திற்கும் உரியவராவா

ஸாகரமணி என்ற யவனத்தவஞானியாரும் இம் மகான்களது கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவாதாம் இவரது உத தமகுணங்களும், அறிவாற்றலும், தேசாசிமானமும், உண் மையைப் பற்றும் எவரையும் உருகும் சதயத்தை நிலை நிறுத்தவைதிலும், மனிகரின் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அவரிடம் உணமையான ஞானம் பெருகும்படிசெய்வதி லும் அவா எடுத்தகொண்ட கஷ்டத்திற்கு அளவே யில்லை. தமது விரோதிகளால் அவா பட்ட பாடுகளும்

உரைத்தறபாலனவல்ல பொறுமையே வடிவெடுத்தற  
 போன்ற ஸாகாடலை, யாவற்றையும் அசையாது தாங்கி,  
 உள்ளககவலை சிறிதுமின்றி, நன்னெறியை வழுவவிடாது,  
 பிறாபொருடடே வாழ்நதுவநதனர இமமகாணைப்பறற்க  
 தெரியாத ஜாதியாரே இலலைபெணலாம இவரது சரிதரம  
 எல்லாப்பாஷைகளிலுமுள்ளது நம தமிழ்மொழியிலும்  
 ஒன்றிருப்பது அவசயமென்பதுநான்குறவேண்டியதில்லை

1911-ஆம்வருஷத்திலநான இராமநாதபுரம்பாணடி  
 யன ஸெகண்டரி ஸ்கூலில் தலைமைப்புரத்தியாயராக  
 அமரநதிருநதபோது, காலஞ்சென்ற பாலவனநதம ஜமீந  
 தாரமும், மதுரைத தமிழ்ச்சங்க ஸகாபகரும், அகன முகல  
 அகராசனாதிபதியும், தமது உடலபொருளாறியெல்லாம  
 ஒருங்கே தமிழவளாசசியினபொருட்டுச செலவிட்ட  
 வரும், இரநதோகலைபெணனாது வரையாது ஈநது  
 வநத வளனலுமாகிய ஸ்ரீமான பாணடித்துரை சாமித்  
 தேவா அவரகனது நடபும் அனபும் எனககுக் கிடைச  
 தன. அவரகளுடன் ஸாக்ரடலைபபறறி ஒருமுறை சம  
 பாஷிகக நோநதபோது, அநதஞானியாரின அரியசெயல  
 கனில தேவரவரகள ஈடுபட்டு, அவரது சரிததிப்பகுதி  
 யைத தெரிநதவரை தொகுத்துச செநதமிழில வெளியிடும்  
 படி ஆஞஞாபிததாரகள அவவாரே, F J சாச எனபார  
 எழுதிய ஸூலிஞருநது, சில பாகங்களை மொழிபெயரத்துச  
 செநகூபிழ 9-ஆம் தொகுதி 2, 3, 4, 5-ஆம் பகுதிகனில  
 வெளியிட்டேன பின்னர இவறறை நனமுத விரிகதொழு  
 திப புதிதாகப் பலவிஷயங்களுயும் சோகதுப புஸகக  
 ரூபமாக வெளியிட்டவேண்டுமென்ற அவர என்னைத தூண  
 டிறனு அவவாரே பலஸூலகளிற் கண்ட விஷயங்களைத

கொஞ்சுதாத தமிழகதேர்பச சிலமாறுபாடுகளுடன் இந்  
நூல் எழுதிமுடிக்கேதன பல இடையூறுகளால் சென்ற  
மூன்றுவருஷங்களாக இதை அச்சேற்றுவதற்குக் கூடா  
மறபேரயிறறு

சேனை ஸாவகலாசங்கதார ஏற்படுத்திய வியாசக  
கமிட்டியார குறிப்பிட்ட விதிகளை ஒட்டியும், சென்ற சில  
வருஷங்களாக மாணவர்களுத தமிழ்பயிற்றிவருவதனால்  
எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக்கொண்டும் இப்புஸ்த  
கம் எழுதப்பட்டுள்ளதனால், கூடியவரை நடைபயச செவ  
விதரகவும், எளிதரகவும், இனிதரகவும் அமைத்துள்ளேன்  
ஸ்கூலபைனல் பரீட்சைக்கு வாசிக்கும் மாணவரும் எளி  
தரகப் படித்தறியுமாறு சுடினரகதினைப் பிரித்தும்,  
விளக்கவேண்டிய விஷயங்களை நன்றாகத் துலக்கியும் எழுதி  
யிருக்கிறேன்

இப்புஸ்தகத்தில் எவையேனும் கன்றுகள், அபிபராய  
பேகங்கள் காணப்படின, அவை எனது அறியாமையால்  
ஏற்பட்டவை யென்பதை அன்பர்கள் மனத்திருத்தவும்,  
அவைகளை எனக்கு அறிவிக்கவும் வேண்டிக்கொள்ளு  
கிறேன்

இசிற காணப்படும பெயர்களும், விஷயங்களுட,  
தமிழகறபோகருப்புதியவையாகவிருப்பினும் இப்புஸ்த  
கத்தைப் படிக்கக களிகது அப்பெரியரின அருளு  
செயல்களை அறிந்துகொள்வதற்கு அவை ஒருபோதும்  
தடையாகவிரா

இப்புஸ்ககத்தை அச்சிடுவதில் எனக்குப் பேருக்கி செய்தவர வேலூர் காலேஜு தலைமைத்தமிழ்ப்பணடிகா ஸ்ரீ உ வே பு க ஸ்ரீ நி வா ஸா சா ரி ய ராவா அச்சிடுவதில் பாதொருவழியுந் தெரியாது தடிகஞ்சு கருணாதில், அவர்கள் கருணைகூர்ந்து, அதுவிஷயமான சகலவேலைகளையும் தாமே செய்துகொடுப்பதாக வாக் களித்தது, இந்நூலின் கையெழுச்சுதப்பிரதியைத் தாமே படித்தது பிழைகளைந்து, பூரூப முகலியவைசீர்ச சலிப பினறிப் பாததருளி, செவனிகாக இந்நூல விரைவில் அச்சேறுமபடி செய்ததற்கு, யான செய்யும் கைமமாறு யாதுளது? செய்யாமற்செய்த இவவு கவியை நான எழுமை பும மறவேன

ஸாகரமூலது உயாநகசரிதாமடங்கிய இந்நூலில் அவரது உருவப்படத்தை முன்னாச சோதகல ிகவம பொருகதமானதெனக் கருதி, அதனை பயூரி என்ற ஆவ கிலவாசிரியா எழுதிப் கரிஸு கசசரித்திரகதிற கண்டபடி தயாசெய்து அவவாரே சோததுளான

இந்நூலைக் கூடியவரை விரைவாகவும் அழகாகவும் அச்சிட்டுத்தரத் வேலூர் சுந்தரவிராயகா அச்சுக்கூடத் தலைவர ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ V D நடராஜ முதலியார அவர் களுக்கும் எனது வந்தனத்தைச் செலுத்துகின்றேன

R அங்காசரியன

ஸ்ரீ

# ஸாக்ரடீஸ் சரித்திரம்

I முன்னுரை.

[பீடிகை—ஆதாரங்களின் குறைவு—பளேடோ—ஸெனோபன்—இருவரும் ஹலெழுதிய காரணம்]

ஸாக்ரடீஸ் எனபவா, கிரீஸ் தேசத்தில் ஆதன்ஸ் என னும நகரில் இறறைக்குச்சுறேறச்சுறைய 2400-வருஷங் களுக்குமுன் சிறந்த விளங்கிய மகான்களில் ஒருவா, கல லிக்கடலைக் கரைகண்டவா, ஒழுகச்சுதிற சிறந்தவா, சீரிய கூரிய அறிவுடையவா, சாங்குணசீலா, யதார்த்தவாதி, மிகுந்த சொலவனமை பொருந்தியவா, உண்மையைத் துருளி நாடுவதில் ஊக்கம் மிகுதியுமுடையவா, கலவிச செருக்குச் சிறிதுமில்லாதவா, பிறரிடத்திற கண்ட செருக் கைக் கண்டித்து, வாதத்தால அவரை அடக்கி, அவரது அஞ்ஞானத்தைப் புல்லப்படுத்தி, அவரைச் சீர்திருத்தவ தில் தமது வாழ்நாளைக் கழித்தவா, தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை பலதேயத்தப்பலலோராலும் போற்றப்படுப வா, உலகமுள்ளளவும் யாவராலும் ஏததிக் கொண்டாடத் தகுந்தவா

இவ்வண்ணம் ஒலகாப புகழும் பலகும் பெருமையும் வாய்ந்துள்ள அப்பெரியாரது சரித்திரப்பகுதிகளில் ஒரு சிறிதளவே நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது, முறையாக கிடைக்க வழியில்லை பொதுவாய்ப் பெரியோரைப்பற்றிய வரலாறுகட்கெல்லாம் இவ்விதக்குறைவு இப்பறகையிள்



ஏற்படுகின்றது உலகில கலவியறிவொழுக்கங்களில மேம பட்டு கின்றனும் டெரியோரது வாலிபசெயல்களை ஜனங்கள அறிய அவரவுகின்றார்கள். அவ்வவரவை நீக்குவதற்குக் கருவியாகவுள்ள அவரைப்பற்றிய செய்திகள், அவர் வாவாயால் வெளிப்பாகவேண்டுமெயன்றி, மனிதரால் ஊகித்தறியப்படமாட்டா. ஊகமெல்லாம் கற்பனையாய முடியும் அக்காலத்தில் தன்சரிதம் தானுணராததும் வழக்கம் இல்லை ஒருவாசர்ததிரத்தை அச்சவாயிலாகப் பரவச செயதல இக்காலத்திற்கே உரியது ஆகலின, அனனேரைப்பற்றிய விஷயங்கள் காண்பாரம்பரையாகவேனும் உடனிருந்தோர் எழுதிவைதேகனும் வந்தாலொழிய ஒரு சிறிதும் அவர்களைப்பற்றி நாம் உணரவல்லோமல்லோம்

இந்தப்பொதுவிதிக்குட்பட்டே ஸாக்ரடீஸ்சரித்திரமும் உள்ளது இவரைப்பற்றிய பலகதைகள் வழங்குகின்றன இவையாவும் பின்னுள்ளோராரற புனைநதுரைக்கப்பட்டவை என்பா இவரைப்பற்றி எழுதீரோ பலராவா எழுதிய நூல்களும் பலவே அந்நூல்களுள் பெரும்பாகம் இறந்தபேயிற்று எஞ்சி இக்காலத்துள்ளவகளிற் சிறந்தவை, பளேடோ (Plato), ஸெனோபன் (Zenophon) என்ற இருவரது நூல்களேயாகும் இந்த இரண்டு ஆசிரியர்களுயும் ஸாக்ரடீஸிஷ்யர்களென்று பண்டிதர்கள் மரணக்கூறுவா ஸெனோபன் ஒரு போரவீரர், ததவஞானியல்லா, தம் நண்பராகிய ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி ஜனங்கள் கொண்டகெட்ட எண்ணங்களை மாற்றும்பொருட்டு அவர்தமது நூல்களை \* யாததார அந்நூல்களைப் படிப்பவா ஸாக்ரடீ

\* (1) Memorabilia of Socrates (2) The Symposium or Banquet of philosophers.

ஊர் சாமானியரான ஒருமனிதரென்றே மதிப்பாளர்கள் பள்ளேட்டோ எனப்பார்த்தவர்களினால் ஒருவா அவரது கொள்கைகளிற்பல ஸாகரணகொள்கைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுந்தனவாயினும், இரண்டிற்கும் பேதம் பெரிதுமுண்டு ஸாகரண பிறரோடு சம்பாஷித்த விஷயங்களை இவ்விதறிய நூல்களில் ('The Dialogues') பரக்கக் காணாம ஸாகரணகொள்கைகள் எவை, பள்ளேட்டோ கொள்கைகள் எவை என்பதை உறுதியாக அந்நூல்களிலிருந்து கண்டறிவது இப்போது இயலவதன்று.

மேற்கூறிய ஆசிரியரிருவரும் இருவிதநோக்கத்துடன் தமது நூல்களை இயற்றினர் அப்புறதகங்களிலிருந்து ஸாகரணசம்பாஷணைகளும், அவற்றின் சாரமும், அவர் சம்பாஷித்த விதமும், அதன் நோக்கமும், அவருடன் சம்பாஷித்தோருடைய மனநிலையும், அதைக் கேட்டனுபவித்தோருடைய அபிப்பிராயங்களும் வெளியாகின்றன ஒருவா விட்டதை மற்றவா நிரப்பிக்கொடுப்பதால், அந்நூல்கள் ஸாகரணசரித்திரத்திற்குச் சிறந்த சாதனங்களாகின்றன.

ஸாகரணவின் குடும்பவாழ்க்கையைப்பற்றிய விவரங்களும், அவரது உருவமே தோற்றம் முதலியவற்றைக்குறித்த யாவுமும், மேலெடுத்தோதிய நூல்களிலிருந்தே முக்யமாய் வெளியாகின்றன. அவரது பெருமையை உணராமல் அவரைத் தூற்றிப்பழிகூறிய நாடககவிகளாகிய அரிஸ்டோபானஸ் (Aristophanes) முதலியோரெழுதிய நாடகங்களிலிருந்தும அவரது சரித்திரப்பகுதிகளிற்பல அறியக்கிடக்கின்றன.

மேற்கூறிய நூல்களைத் ததையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு பலசரித்திரநூல்களும் பிறநூல்களும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்

பட்டுள்ளனவாயினும், அவற்றுள் கரோட (Grote) என்ற சரிதரவாசிரியர் எழுதிய கரீஸ்தேசசரிசரிதையும், சாச (F. J Church) என்பவர் எழுதிய 'ஸாக்ரடீஸ் விசாரணையும், மரணமும்' \* என்ற புஸ்தகத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு, ஸாக்ரடீஸ்சரிதத்தை ஒருவாறு சுருக்கிக் கூற இங்கு முயன்றுள்ளோம் பலவிடங்களிலும் இம்முதலானவற்றின் மொழிபெயர்ப்புகள் விரிவாக உள்ளன என்பதை முன்னம்கூறிக் கதையைத் தொடங்குகின்றோம்.

## ஸாக்ரடீஸ் சரித்திரம்.

### II இளமைப்பருவம்.

[ஸாக்ரடீஸின் பிறப்பு—வீவாகம்—இலவாமுகை—ஜீவ னோபாயத்தின் சிறமை—தேகத்தோற்றம்—பழக்கவழக்கங்கள்—இளம்பிராயத்தில அறிவுவிருத்திக் கு ஏற்பட்ட சாதனங்கள்—புத்தராகம்—பாடிடேயா—உலியம்—ஆம்பிராஸ ]

ஸாக்ரடீஸ் கி மு 469-இல் பிறந்தவர் அவரது பிதா ஸோபரானிஸ்கஸ் (Sophroniscus) என்ற ஒருசிற்பி. அவர தாய் பானீட் (Phaen. rete) என்ற ஒருமருத்துவசரி. ஸாக்ரடீஸ் இளமைப்பருவத்திலேயே தமது குலவிதையை விற்ற கைத்தோற்றம் பல சிலைகளைச் செய்துகொண்டு அவற்றில் மூன்று பிறகாலத்திலவெகுநாளவரை† இவருடையவேலைப் பாடென்று ஆதனஸ் காட்சிசசாரியில் (Acropolis)

\* The Trial & death of Socrates.

† Till the time of Pausanius about 180 A. D.

நிறுத்தப்படடிருந்தன ஸாந்திப்பி (Xanthippe) என்ற ஒருபெண்ணை அவர் மணந்து முன்பு ஆணைமகனாகப் பெற்றாரா இவளை அவர் மணந்தவருட்கூட நம் சூது தெரியாது இவள் மிகவும் கொடியவள், பிடாரி, கணவனையும் குழந்தைகளையும் கடிந்து பேசுவாள், திடீர்வாள தினமும் வீடு அழகுகளமேபால விளங்கும் வெடித்த சொல்லே வேணும் போதெல்லாம் அங்குக் கேட்கலாம் தனது தாக்குண்டுகளால் மிகவும் பொல்லாதவென்றே போவாங்கின அவள் இழைக்கும் கொடுமைகளையெல்லாம் அவர் அதிகப் பொறுமையுடன் சகித்துவந்தாரா ஒருநாள் தம் மனைவி கூறும் தீமொழிகளைப் பொறுக்கக்கூடாமல் அவர் தமது வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, வாயிற்படியில் உட்காரத்து யோசனையில் ஆழந்திருந்தாரெனவும், தீகாபாகனியால் தடுக்கப்பட்ட அவரது மனைவி மேலமாடிசென்று அசுத்த நீர் நிறைந்த பாண்டத்தை எடுத்தது அவரது தலைமேல் கவிழ்த்துவிட்டாளெனவும், பர்லுமீ ஸாகரமஸ் ஒன்றுஞ் செய்யத்தோன்றாமல் சிறிது திகைப்படைந்து, பின்னர் புன்னகையுடன், 'முன்னே இடிபிடித்தது, இப்போது மழைபெய்தது!' என்று சொல்லிக்கொண்டே வீட்டை விட்டுப் போய்விட்டாரெனவும் கூறுவார், இன்னும், அவள் தனது குழந்தைகளையும் கொடுமையாக நடத்திவந்தாளென்று கூறுவார் இக்கூற்றுக்களெல்லாம், பின்னுள்ளோரால் வரையப்பட்டனவாகும் அவளை, குணத்திற் கெட்டவள் என்றுமட்டுமே ஸைபுபன் எழுதிப்போக்தாரா. உலகின் நன்மைக்காகவே உழைத்து, வறுமையைத் தாழ்மிகுதியாக விரும்பி, குடும்பவிஷயங்களிற் சிறிதும் புற்றினறி, தமது வாழ்நாளையெல்லாம் வீட்டிற்குப் புறம்பே கழித்தவரை, அவர்மனைவி கொண்டாடிப் போற்றுவாளென்று யாரேனும் எதிர்பார்ப்பார்களோ?

அதீனியருள் கலைவனும் தலைமையும் சிறந்த நட்பு  
 டன வாழ்வார்கள அவர்க்கு உடல இரண்டாயினும்,  
 தாம ஒருயிர்பெற்றதைபோல கருதி, இணைபிரியாது இன்ப  
 துன்பங்களை ஒருங்கே அனுபவிப்பா அவ்வாற்றுகதம்,  
 ஸாகரடஸுக்கு அவாமனைக் இவ்வனம் அபராதநினைந்தத  
 தரகச கூறுவதனால், அவா தாமரைபில்லேமல தங்கும் தண  
 ணிய நீரின துளிபோல பற்றற்றுக் குடும்பவாழ்க்கைபில்  
 நின்றொனவும், தம மனைவியின் பொறுமைபை அவள்  
 எதிர்பாராதபடி சோதிகதாரெனவும், அச்சோதனைகளைப்  
 பொறுக்கக்கூடாத அப்பெண்மணி மதிக்கெட்டு மனம்  
 நெருந்து கணவனையும் குழந்தைகளையும் பேணாது விடுத  
 தாளெனவும் கூறுவதற்குப் பெரிதும் இக்கதை இடந  
 தருகின்றது. பரம சாதவிகரான ஸாகரடஸ, அவளது  
 தீசசெயல்களையெல்லாம் சகித்துவந்ததாதவிர, அவள்  
 செயவதெல்லாம் நனமையையே பயக்குமென்று தம  
 குழந்தைகட்கு எடுததுக்காட்டி, தாயைப் பழிக்காமற்  
 போற்றிவருமபடி அவாகட்குப் புத்தியும் புகட்டிவந்தார

அவா, ஏழைக்குடியிற பிறந்தவராயினும், வறுமை  
 யினவாயில் அகப்படாமல், ஏதோஉபாயமாகப் பொரு  
 ளீட்டிக் காலங் கழித்துவந்தார. இவ்விதமாக, அவரது  
 ஜீவனம் பலவருஷங்களாக நடந்தேறிபது

அவா திடசரீரமுள்ளவா, நேரயகளாற பீடிககப்  
 படாதவா, எவ்விதமான கடினவேலையையும் எளிதில்  
 முடிக்கவல்லவா, களைப்பென்பதைக் கனவிலும் அறியாத  
 வா, வெயிலையும் பனியையும் ஒருபொருடடாக எண்ணாத  
 வா பிரதீரணையே அவா எக்காலத்திலும் அணிந்ததிலை.  
 கரீஸதேசத்திலும், அதையடுத்த நாடுகளிலும், பனியும்

வெயிலும் அவ்வககாலங்களில் கொடுமையாக இருக்கும் தண்ணீர் பனிககட்டியாகவுறையும் கூதிர்ப்பருவகதிலும், நிலங்கொதிக்கெழும் முதுவேளிற் பருவகதிலும் அவர் வெறுங்காலுடன் நடப்பார எப்பருவத்திலும் அவர்க்கு உடையொன்றே. பருவகதிற்கேற்ப உடையை மாற்றுகிற வழக்கம் அவரிடம் இல்லை அவர் உண்ணுமுணவு சாகாரணமானதாகான மிசமிஞ்சி அவர் ஒருபோதும் புசிப்பார். திருவிழாககாலங்களிலும், வேறு விசேஷதினங்களிலும் அவர் தமது வரம்பைககடந்து எவரினும் அதிகமாகச் சுரப்பானமபண்ணுவார அசாமயங்களில், அவரது மனநிலை ஒருசிறிதும் தனபெற்றிபிற பிறழாது வயப்படலே நிற்கும்

உடற்பயிற்சிசெய்யும்போது சில கடினவேலைகளைப் பழகிவந்தால் எவரும் களைப்படைந்து மிதபோஜனஞ் செய்வது வழக்கமாகலின், அவ்விதக கடினவேலைகளை ஸாகரமண அறவே தவிரப்பார பரமாதமாவாகிய கட்டுள், விருப்பு வெறுப்பு ஊனுறக்கம் முதலியவைபினறி ஒரேதன்மையராயிருப்பதுபோல, அவரது சதவகுணங்களைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு உபிவாழ்ந்ருமபும் ஒவ்வொருவரும், விருப்புவெறுப்புக்களை அடக்கித்தமது ஜீவலோபாயகதிற்குவேண்டிய சாதனங்களைக் கூடியவரை குறைப்பதும், இயற்கையாக எழுகின்ற பசிக்காமுதலிய வறறை ஒடுக்கி வசப்படுத்துவதும், சுகவாசத்திற்காகத் தாமே ஏற்படுத்திக்கொள்வனவற்றைப் பெருக்கீடாது அடக்குவதும் மனிதரின் முகயககடமைகளைன்று அவர் கூறுவார் விபக்கத்தகக் தேகவமைபும் மெய்வலியும் படைத்த அவர், தமது சிந்தையைப் புலன்களிற புக

விடாது எளிதில் வயப்படுத்திக்கொண்டாரா, உள்ளதைக் கொண்டு உவந்தாரா, பிறரை எதிர்பாராமலும், அவரது பகைமையைப் பொருட்படுக்காமலும், தமதிஷ்டமபோல அறிவைப் பெருக துவதிலேயே காலத்தைக் கழித்தாரா

இவ்விதேகபலமும் சலிப்பினமையும் பெற்றவா, உடலழகு வாய்க்கப்பெற்றிலா அவரது தடடைமுகமும், தடித்த நாவும், வெருண்ட கண்ணும், கண்டோராகரு நகைப் பைத் தந்தன யாவரும் அவரை ஏளனஞ்செய்தனா

அவரது உயர்ந்தகுணங்களைப் பற்றிப் பலா பலவாறு புகழ்ந்துள்ளாரகள ஆயினும், அவர் இயற்கையில் மிகவும் கோபிஷ்டரெனவும், அககோபத்தைத் தலைகாட்ட விடாது அடக்கிவந்தாரெனவும், சிறசிலவேளைகளில் அது அடங்காது பெருஞ் மனமொழிமெய்களால் அவரைப் பிழைபடச்செய்ததெனவும் இவரைப்பற்றி எழுதினோ சிலா கூறுவா, மனவடக்கத்திற்குச் சாதனமாகுமென்று கருதியே அவர் மணந்தகொண்டாரெனவும் கூறுப

ஸாக்ரடஸது அறிவும் ஒழுக்கமும் முதலில் எவ்வாறிருந்தன, பின்னா எவ்வாறு முதிர்ந்துவந்தன என்பவை சிறிதும் நமக்குத் தெரிந்தில் நாற்பதாம் ஆண்டும்கரை இவரைப்பற்றிய விஷயங்கள் ஒருவராலும் எழுதப்படவில்லை. இவர்காலத்தில ஆதனஸ்கரம் பெற்றிருந்த சிறப்பையும், அநகரத்தாரின் மேனமையையும், நாகரிகத்தையும், ஞானத்தையும் உற்றுநோக்கின, இவா குழந்தைமுதல் மனிதராகுமவரை நல்லாசிரியரிடங் கற்று நன்மக்களுடன் பழகி, அறிவுமுதிர்ச்சிக்குக் காரணமான பறபல கருவிகளாற் குழப்பெற்றிருந்ததலவேண்டுமென்பது தின

ணம அககாலத்து, ஆதனஸநகரம் கர்ஸதேசகதிறகுத்தில  
 கமபேரல விளங்கிறது. அசறகொப்பாக எலிஸபேத, விக  
 டோரியா சகரவாதகினிகரினகாலத்துஇங்கலண்டையும்,  
 அகஸ்டஸ(Augustus) காலம், ரோமாபுரியையும், பாண  
 டியன நெடுஞ்சேழியன காலத்துச சேநதமிழ்நாட்டையும்  
 கூறலாமேயன்றி, வேறெகையுங் கூறுவது பொருத்தது  
 ஆதனஸவாசிகளிற டலா, பலத்துறைகளிலும் பெருமபண்டி  
 தாகளாய விளங்கி, கர்ஸதேசசகல அநநாளில் மேனமை  
 பெறசெய்தனா கவிபாங்கல, பதுமைவீனதல், கடட்ட  
 மமைககல, சரிதகிரமெழுத்துதல், அரசியலநடாத்தல், பிரசங்  
 கஞ்செய்கல முதலிய அரியபெரிய விஷயங்கடகு இனமும்  
 அவரே நமக்குதக்கல்யானவா உலகில் அவ்வகத்துறைகளில்  
 அவர்களிட பிச்சைகான இனமும் நின்று சிலவுகின்றது  
 இவ்விதமேனமக்கள் ஒருங்கே வசிக்கநாளில்தான மகரண  
 கிய ஸாகரமஸூப தேசானறறா அககாலத்தில இளவே  
 ரண்பலரும் ஒருங்கே குடிபிடிள்ளதை உற்றுநோக்கின்,  
 அமமகரணம் அமமமமக்கள் பலருடன் பழகி உறவாடி  
 யிருக்கலகூடுமென்பது தரிவாம, ஏனெனில், ஆதனஸ  
 நகரநிகப்பெரியதன்று அநநகரினரும் தங்கள்பொழுதை  
 வீட்டினுள் கழிப்பதில்லை இவ்வகைசிறப்பற்றுகிய  
 நகரினகண வசிக்கவே அவர்க்கும் உள்ளகுகளாசியை  
 ஊட்டுவதோடு, அறிவையும் பெருக்குமென்பதற்கு ஐய  
 மின்ற

ஆதனஸவாசிகடரு மறறொருநிதமாகவும் அறிவு  
 வளாச்சி உண்டாபிறந்து அது அவரது அரசாட்சிமுறை  
 யால ஏற்பட்டது அநநாளில் ஆதனஸநகரம் பலநாடு  
 களைக் கீழ்ப்படுத்திப் பெரிய ராஜாவகமாகத் திகழ்ந்தது



குடிகளே அவவிராஜயததை ஆணடுவந்தனா குடிகள் ஒருங்கேகூடிய அவையில் ராஜாங்கவிஷயங்களை தீர்மானிக்கப்பட்டன நகரத்தாராவ்வொருவரும் அந்தச்சபைக்குத் தவறாதுவந்தனா அச்சபை, தற்காலத்திற்போல அமைச்சர்களால நடைபெறவில்லை, குடிகளால தேராதெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால ஆளப்பெறாமில்லை இவ்விதமான ஏற்பாட்டால ஆதனஸவாசியொவ்வொருவரும் ராஜாங்கத்திற்குரிய பெரியகாரியங்களில் தலையிடுமபடி நேரிட்டது அவருடைய அதிகாரத்திற்கும் ராஜயப்பொறுப்பிற்கும் அளவேயில்லை ஸவகேசராஜயவிஷயங்கள், சட்டவிஷயங்கள், சண்டைசமாதானவிவரங்கள், உடன்படிக்கைகள், பிறதேசவயவகாரங்கள், குடியேற்றநாட்டுச் சம்பந்தங்கள் முதலியவை சபையில் தீர்மானிக்கப்படுமபோது, ஜனங்கள் தம்முள் மாறுபட்டுச்சையில் தாந்தாம கொண்டிருக்கக்களை நிலைநிறுத்திப்பேசுவதை நாடோறும் அங்குக்கேடகலாம இன்னும் ஒருதிறதகாரின கொள்கைகளை மறுத்து மிக்க திறமையுடன் கேட்போர் வியகருமபடி மறறொருசாரார பேசுவதையுங் காரணலாம இவைகளைக் கேட்போரொவ்வொருவரும் இருவாமாறுகோள்களையும் சீர்தூக்கி, உண்மையீடுகன ஒருதலையாகத் துணிந்துரைத்தல் அவசயமாபிறறு

இன்னும், அநீனியரின நயாயஸகலமும் வேறொரு விதமாக அவரறிவை வளாதகது நகரவாசி ஒவ்வொருவரும் வேண்டப்படுமபோது நயாயதிபதியாய அமாந்து வழக்குகளைத் தீர்மானிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தனா இதக்கைய காரணங்களினால் ஆதனஸவாசிகள் மிக்க அறிவாளராய இருந்தனா அவர்களுக்கு சமான்மாக இப்போது எத்தேசத்திலும் சாமான்யரில் ஆயந்தெடுக்கமுடியாது.

ஆதலின், ஐண்சபையிலும் நயாயசபையிலும் நடந்த சம்பாஷணைகளையும் பிரசங்கங்களையும் கேட்டு, மனதக் கொள்வடைந்து ஸாகரமூல பிறாபோலிவாதங்களைத் தருவி உணமையை நாடவல்லவராயினாரென்று சொல்ல என்ன சந்தேகம்?

இவ்விதம் அவரது இளமைப்பருவக் கழிந்தது அந்நாட்களில் அறிவின்பெருக்கிற்குக் காரணமான பல சாதனங்கள் அவர்க்கு அமைந்திருந்தனவென்பது சொல்லாமலேயமையுமாயினும், அவர் இன்னது படித்தார், வாலிபத்தில இவ்விதவுணர்ச்சியுடனிருந்தார், பிறகு எவ்வாறு அது வளர்ந்தது என்பனவெல்லாம் ஊகத்தின்கண் அமைந்தனவேயன்றி, உணமையாயத் தெரிதல்கூடாவாயின. அதீனியாகுமுநதைகளில் ஒவ்வொருவரும் வழக்கமாகக் கற்கவேண்டிய தேகப்பிறிசியும், இசைநூலும் இவா நன்கு கற்றிருத்தலவேண்டுமென்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

ஹோமா (Homer) முதலிய பண்டைப்புலவரின் நூல்களில் அவர்க்கு நல்ல பிறிசியுண்டென்பது அனரோ நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் அதிகபிரியத்தடை அவர் அடிக்கடி எடுத்தக்கூறுவதனால் விளங்குகிறரும கரீஸ்தேசத்துப் பழையபண்டிதரோமுவரது \* ரதனவாகயங்களைத் தம் நண்பர்களுடன் சிந்தித்துக் களிப்பு

\*இவர்களை, சப்தமுனிவர் (The seven sages) என்று கூறுவதுமுண்டு இவர்களுடைய திருநாமங்களாவன — ஸோலன் (Solon), கைலோ (Chilo), பிடேயியஸ் (Pittaeus), பியஸ் (Bias), பெரியாண்டர் (Periander), [இவருக்குப்பதிலாகச் சிலர் எபீமீனிடஸ் (Epimenides) என்பாரை வைப்பார்], கீளி

படைவது வழக்கமென்று அவரோ பனமுறை கூறுவா, “உன்னை அறி” முதலிய அரியபெரிய வாக்யங்கள் அவ வெழுவாகம் நானில உதித்தனவாகும் இவை, சுருங்கிய நன்மொழிகளால் ஆழந்த கருகதைவிளங்கவைத்தது, நவீன றோகருக்கு இனிமைபயத்தலான, ஸாக்ரடீஸ் அவற்றில் எடுபட்டிருந்தார அவரது சித்தாந்தத்திற்கு மூலம் மேற கூறிய வாக்கியமேயாகும்

இனி, அவர்க்கு கணிதமும் அக்காலத்தார உணர்ந தவரை இயற்கைசாஸ்தரமும் தெரியும் வானசாஸ்தரம், ரோகாகணிதம் முதலியவற்றையும் அவர் நன்றாக உணர்ந திருந்தார். அக்காலத்து வழங்கிய சதவசாஸ்கரக்கொள கைகவிலும் அவர்க்கு நல்லபயிற்சியுண்டு ஆயினும், தகவ சாஸ்தரநுட்பங்களை முற்றும் விசாரிப்பது தகுதியன றென்பது இவரது துணிபு வானசாஸ்தரம் மாலுமிக்கும், ரோகாகணிதம் நிலமளப்போணுக்கும் எவ்வாறு உபயோ கப்படுகின்றதோ, அதுபோல, பிறசாஸ்கரங்களும் மனித ருடைய விதத்திற்கும் காரயநிவாகத்திற்கும் சிறந்த உத

கோபூலஸ் (Cleobulus) தேல்ஸ் (Thales)

இவர்களுடைய அமுதவாக்கியங்களாவன —

- (1) உன்னை அறி [Know thyself]
- (2) விளைவை உணு [Consider the end.]
- (3) சமயமறி [Know thy opportunity]
- (4) உலகில அநேகாஉறுதியோரே [Most men are bad]
- (5) உழைப்பினால் ஆகாததொன்றாயில்லை. [Nothing is impossible to industry]
- (6) அமிதமகல [Avoid excess]
- (7) பீண முன்னறிகுறி பெருவகேடகே [Suretyship is the precursor of ruin]

விபா யிருக்கவேண்டுமென்று அவர் திடமாய்க் கூர்நூர் ஆகவின, மனிதர் மேம்பட வாழ்வதற்கு எம்மட்டுக்கற்க வேண்டுமோ அம்மட்டே அவர் கற்றுணர்ந்தார்.

**திருமுடிபண்ணி**

அவரது நாற்பகாம் ஆண்டுவரை அவரைப்பற்றி இப்பொதுவான விஷயங்களே நமக்குத் தெளிவாகின்றன இவையும் எழுத்துமுலமாக வந்தனவல்ல முகன முதல எழுத்துமுலமாக அவரைப்பற்றி நாம் அறிபக்கிடப்பது யாதெனில், பாடட்டியோ (Potidaea) எனணுகோட்டையை அநீனியர்களமுறறுகையோட்டப்போழுது அவரும் அங்குசசென்று கடுமேபராபுரிநதனென்பதே. பாடட்டியாவென்பது, ஆகனஸராஜயகற்றகு அடிப்பட ஓநகரம் சிலகாரணங்களினால் அங்கலகளுசெய்து ஸவராஜயத்தை நாட, அநீனியர் அதை முறறுகையிட்டனா கி மு 432-முதலகி மு 429-வரை நிகழ்ந்த நீண்ட இம்முறறுகையில், ஸாகரடஸ பசி தாகமுதலியவற்றைச் சற்றேறும் பாராட்டாமல், மற்ற அநீனியர்கள் கண்டு வியககுமபடி பகைவரைப் பொருது நூழிலாடிக் கலககிஞர். அததருணத்தில ஆலகிபியாடிஸ் (Alcibiades) எனபாரோர் ஆதனஸவாசியைப் போர்க்களத்திற் பகைவீரற் கொலைப்படாது காப்பாற்றி, மிகுந்த கருணையுடன் வெற்றிப்புகழ் அவர்க்கே கிடைக்காமவண்ணஞ் செய்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கி மு 431-இல் அநீனியர்களுக்கும் லககிடிமோனியர்களுக்கும் (Lacedaemonians) பெருமேபா நிகழ்ந்தது கி மு 424-இல் டீலியமேனற (Delium) இடத்தில் நடந்த சண்டையில் அநீனியர் தோலவியுற்றுப் பின்னிட்டனர். இப்பேராரில் ஸாகரடஸ், லாக்கஸ் (Laches) என்ற இருவரும் பகை

வருந் திகிலடையும்படி தம் வீரத்தையும் அஞ்சாமையை யும் வெளிப்படுத்தினரென்றும், ஏனையோரும் இவர்களைப் போல போர்புரிந்திருப்பின அதீனியாகுகுக் கோலஹிபி னறீவெற்றியேகிடைத்திருக்குமென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன இப்போரில் ஸாக்ரடீஸ் ஸெனாபன் என்பாருடைய உயிரைக்காப்பாற்றினாரெனவும், பின்னிட்டுச் செல்லும் ஸாக்ரடீஸைப் பகைவா தருக்கி ஊறுபடுத்தாமல் ஆலகியாடிஸ் சகாயஞ்செய்தாரெனவும் கூறுவதுண்டு கி மு 422-இல் ஸாக்ரடீஸ் மூன்றாமுறை ஆம்பிபாலிஸ் (Amphipolis) என்ற இடத்தில் நடந்த சண்டையில் மகா வீராவேசத்தோடு சத்திருக்களை எதிர்த்தாரா இவ்விதம் தாமபிறந்த நகரக்காக அதிகவுதஸாஹத்தானும் தையத்தானும் தம்முயிரையும் ஒருபொருட்டாக எண்ணாது உழைத்துவந்த சமயத்தில், அரிஸ்டோபானஸ் (Aristophanes) என்னும் ஓர் நாடகவாசிரியர் நாடகமொன்றினை வரைந்து, அதில் ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி ஏளனமாகக் கூறி, பிறர் அவரை வெறுக்குமாறு அவரோடு சிலகுற்றங்களைக் கற்பித்தாரா, அவர் அவ்வாறு செய்வதற்கு அவரது அறியாமையே முதற்காரணம் அவரைக் குறைகூறுவது சரியன்று கி மு ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஆதனஸ்வாசிகளுக்குள் ஒரு புதிய மனக்கிளாசசி உண்டாயிற்று அவர்கள் தம் முன்னோர்களின் ஒழுக்கங்களை யும் மதக்கொள்கைகளையும் கணமூடித்தனமாக ஒப்புக் கொள்ளாமல், அவற்றைத் தூவி நாடித் தத்தம் அபிபராயங்களைக் கூசாமல் வெளிப்படுத்த முயன்றனர் இக்கிளாசசியே ஆதனஸ் நகரில் அக்காலத்து நிகழ்ந்த பல விஷயங்களுக்கும் அடிப்படையாக இருந்தனின, அதைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவோம்.

அதீனியா மனநிபாசசி.

[ஆதனஸநகரீஸ ஏறபட்ட மனககிளாசசி—அதீனியாது  
 ஏசசகராதிபத்திபம—சொலவனமையும், தாககசாமாததியும  
 —முறகாலத்தவசாஸதரிகளின கொளகைகள்—வலியாக்காத  
 தவசாஸதரசவகத்தாரா—ஸீனே]

கி மு ஐரதாம நூறநுணடின தொடக்கத்தில் கரீஸ  
 கேசமென்கும குடியரசுகரங்கள் தழைத்தோங்கியவர்கள்  
 பாரஸீகவரசனாகிய ஸோகஸீஸ என்பான் (Xerxes) அந்  
 நாளில் கரீஸதேசத்தைக் கடடியாள் எண்ணி, எண்ணி  
 நந்தபடைகளுடன் மேற்றிசையை நோக்கிச் சென்று,  
 ஆசியா ஐரோப்பாகண்டங்களின் இடையிலுள்ள பாஸு  
 பரஸ் (Bosporus) ஐசநதியை அணுகினான் அதைக்  
 கடந்துசெல்வதற்கு உபாயநடிகையில, படகுகளை  
 வரிசையாக நிறுத்தி, அதனமேற பலகைகளைப்பார்ப்பி,  
 அப்படகுப்பாலத்தினமேல சேனையைச் செலுத்திப்  
 போவதே ஏற்புடையதென அவ்வரசாபெருமானுக்குத்  
 தோன்றியது. அவ்வாறே அவன்கட்டளையால் படகுப்  
 பரலம் எழுவே, அவனது எண்ணிநந்த சேனைகள் ஏழு  
 நாள இராப்பகல ஓயாது அதனவழிச்சென்று, கரீஸை  
 யொட்டிய நாடுகளைக்கைப்பற்ற அடிகோலின் இச்செய்தி  
 களயாவும் கரீஸதேசத்தாராகு எட்டவே, அனனோ முத  
 லில் அசசத்தினால் பீடிகநப்படடு ஒன்றுநதோன்றது  
 திக்கைத்தனா பிறகு குடியரசுகளெல்லாம் ஒன்று  
 கூடிப் பகைவரைத் தூத்தி அடிப்பதற்கு வகைதேடின.  
 இவ்வனம் ஒருங்குகூடிய நாட்டார் கருதியபடியே சின  
 னாளில் காராயம நிறைவேற்றி பாரசீகமன்னனை நீர்ப்

பேர் சிவபேபா ஆசிய இரு ஊறியும் முறியடித்துப் புறங்கண்டனா அவனும வந்தவழியை கோக்கி விரைகோடி உயிர்தப்பினை இவ்வரியசெயலை இனிதாக முடித்தேகாரில தல்மைவகித்தவா ஆகன ஸ்கரத்திப பெருமககளை.

பாசீகபேரா முடிந்தவுடன், ஆகன ஸ்கரமானது மறற்கரங்களை காட்டி அம் பலத்திலும் புதழிலும் செலவாக்கிலும் ஓங்கிக் கல்லைமபெற்று, விரைவில் ஏகராதிபத யங்கொண்ட பெரியகோரா ராஜ்யமாக மாறிவிட்டது. கரிஸ்தேசத்திப பிற குடியரசுகள பெருமபாலும் ஆகன ஸ்கராக குக திவறயிடுமஎலிய வந்துவிட்டன இது னால் ஆகன ஸ்கரத்திற்கும மறற்கரங்கட குமராஜாங்கவய வகாரங்களை ஏற்பட்டன ஆகன ஸ்வாசிகள சிறத்தோரா அரசரிமையைக கைக்கொண்ட காவத்தால் தமதுபூங்க உன்னதநிலைமையினபும், தேசபகதியையும் இழந்து, பல கடசிகளாகப்பிரிந்துகொண்டு தத்தமநன்மையையே நாடினவர்களாய், தத்தம் எதிரிகளுடன் வாதித்துப் போராடி வந்தனர் இதன்றியும், ஆதனவில் நயாயவிசாரணை மிகவும் பகிரங்கமாக நடத்தப்பட்டதால், குற்றவாளிகளில் ஒவ்வொருவரும் தாமே முன்வந்து தங்கள் கடசிவாங்களை எடுத்துக்கூறி, சபையோரின் வரையும் தமவழிப்படுக துதல் முறையாக இருந்தது இத்தகைய பலகாரணங்களினால் ஜனங்களையவரும் தமது சொல்வனமையைப் பெருக குவதில் அதிகமாக முயன்றுவந்தார்கள் முதன்முதல் சொல்வனமையிற் சிறந்துள்ளவகினவா ஸிஸிலித்தீவில் அகரிஜண்டமென்ற ஊரிற் பிறந்த எம்பிடாகளிஸ் (Empedocles) எனபவா பிறரோடு சம்பாஷித்து அவரைக கேள்விகளால் மடக்கி வெற்றியடைவதில், இடலி (Italy) தேசத்து எலேயா (Elea) நகரவாசியாகியஸீனோ (Zeno) எனபவா முதன்முதல்பெயாபெற்றாரா, இதுநிற்க

ஸாகரமஸ்காலத்திற்கு முன்னுள்ள தத்வசாஸ்தரி களிற் சிலா, உலகதேதாற்றங்களும அவைகளின் மாறு பாடுகளும கடவுளின் சிருஷ்டியால் உண்டானவையென்று தமது முனோ கொண்ட கருத்தை நம்பாது, ஐம்புல வுணாச்சிக் கு எட்டிய யாவும் பூதமொன்றின் வேறு பாடாகுமென்றும், வேறுசிலா இரண்டுபூதங்களின் வேறு பாட்டால் ஆனவையென்றும், மற்றுஞ்சிலா நான்குபூதங் களின் சோககையால் ஆவனவென்றும் கூறி ஒருவாறு மனச்சமாதான மடைந்தார்கள் எலியாநகரத்துத் தத்வ சாஸ்தரிகள் அககொள்கைகளை அடியோடு மறுத்து, உல ககதேதாற்றத்திற்கும் மாறுபாட்டிற்கும் காரணமாகிய புலனுக்கெட்டாத வஸ்துவொன்று உண்டென்றும், அவ வஸ்துவை நமது புத்தியைக்கொண்டு நாடிப் பகுத்தறிதல் கூடுமென்றும், அவ்வஸ்துவே மாறுபாடின்றி என்றும் நிலையாகவுள்ளதென்றும், அதைத்தவிர தமக்குக் கட்புல னுவனவெல்லாம் ஒருவரையறையின்றித் தோன்றி மறை கின்றனவாதலின், அவை ஜனங்களுக்குத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறு மாறான அபிபிராயங்களைத் தருவன வென்றும், அவற்றை நம்பி எவரும் மதிமோசம்போகக் கூடாதென்றும் வற்புறுத்தினார்கள் இக்கொள்கைகள் தத்வசாஸ்தரிகளுக்குள் ஒரு புதிய கிளாச்சியை உண்டாக்கி விட்டன. அவ்வெலியாநகரத்துத் தத்வசாஸ்தரிகளுக் குள்ளே ஸீனோவென்பார சமவாதஞ்செய்வதில் முதன்மைபெற்றுச் சிறப்புடன் விளங்கினா ஆதலின், அவரது கொள்கைகளைக் கண்டிகது நிலைக்கவொட்டாமற்செய்வதிலேயே பணடிதர்கள் பலாக்குக் காலங் கழிந்தது வரீனோ, ஆதனஸநகரக்குச் சென்று, சில அதீனியபிரபுக் களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி, மிகுந்த பொருளை வேதன



மாகப பெறறா அப்போது அவா பெரிகளிஸ (Pereclis) ஸாக்ரடீஸ் இருவருடனும் சம்பாஷித்ததாகச் சொல்வதுண்டு ஸாக்ரடீஸுக்கு அந்தச் சமயத்தில் வயது பத்தொன்பது

ஸீனோ சிறப்புற்று விளங்கிய நாளில், பிறாகொள்கையை எதிரமறைமுகத்தால் வாதித்துப் பிழைகூறுகிற வழக்கம் முதலில் ஏற்பட்டது. அவா தொடைநீடைமூலமாகச் சம்பாஷணைமுறையை ஒழுங்குசெய்ததுபோலவே, பிறாகொள்கைகளை எதிரமறைமுகத்தால் துருவியாநது சீர்தூக்கி உண்மையை நாடுவதையும் முறைப்படுத்தினா அதுமுதல் ததவஜூராய்சியில் எதிரமறைமுகத்தால் ஆராயவது மிகுதியாகக் கையாளப்பட்டது கி மு 450-க்குப்பிறகு கீஸேதேசத்தில் இவ்வாறு சமவாதஞ்செய்யும் பணடிதார்களும், தமது சொல்வனமையால் கேட்போரைத் தமவயப்படுத்திக் காய்சித்திபெறும் பணடிதார்களுமாகிய இருவகைவிதவான்கள் கிளம்பினார்கள் அந்நாளிலுள்ள ஜாஜாங்கமுறையும், செய்யுள்நூல்களின் மேம்பாடும், ததவஜூராய்சிகளின் நிலையும், மேற்கூறிய இருவிதவிதவான்கள் தோன்றிப் பொல்வுபெறுவதற்குக் காரணங்களாயின

பணடிதார்களுடைய நுண்ணறிவு இவ்வண்ணம் இருவேறுதுறைகளிலும் சிறந்தவிளங்கிற்று சிலா, நாட்டிற்குத் தாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளை மேலாகக் கருதி, வைதேசவுத்தியோகங்களில் அமாந்து, சொல்வனமைமுதலிய தம் சாமாதயங்களால் சிறப்புற்றார்கள். சிலா, ஜனககொள்கைகளைச் சீர்திருத்தி உண்மையைத் துருவிய நாடுவதில் தமதுநாடகங்கேக் கழித்துவந்தார்கள். இவ்விரு

கட்சியாக்குள் தததம துறையே மேலானதென்ற வாதம் நிகழாதமையின், ஒருவரையொருவா இகழாதது கூறினா ஸாமானயஜனங்களோ, இவர்களுள் ஏற்றத்தாழவைக கண்டறியச் செயலற்று, இருகட்சியாரையும் ஒருங்கே வெறுகதனா ஏன் ஜனங்கள் அவரை அவ்வாறு வெறுத் தாரகள் எனபதைக்குறித்து இனி விளக்குவோம்



#### 4-வது அடிகாரம்

### ஸோபிஸ்ட்ஸ் என்ற ஞானிகள்.



[ஸோபிஸ்ட்ஸ் என்ற ஞானிகள்—ஆதனஸநகரில் ஏற்பட்ட கல்விததுறைகளின் விரிவு—ஸோபிஸ்ட்ஸ் எனனும் பதத்தின் பொருள்—பளேடோ கற்பித்த பொருள்—அவர்களைப்பற்றிக் கொண்ட தவறான எண்ணங்கள்—அவரது போதனையால் அநீனியவாலிபர்கள் அடைந்த நற்பயன்—குணக்கேடு செய்யவல்லா ]

ஆதனஸநகரிகளயாவரும், முன்னாளில், தேகத்தைத் திடப்படுத்தும் தேகப்பயிற்சியையும், மனங்கை குளிர் விகும் இசையையும் கற்றுநவதாரகள் வீணைவாசித் தல், பாடுதல், நல்ல கவிக்கைச் செவிக்கு இனப்பமுநக கேட்டல், கேட்டவற்றைச் சிருத்தித்தல், அவைகளில் எவை யேனும் குற்றங்குறைகள் உண்வாயின் அவற்றைக் கண்டறிதல், சொற்களின் இயற்கையான உச்சரிப்பை அறிநதுகொள்ளுதல் முதலியவை அவ்விசை நூற்பயிற்சியில் அடங்கின நாளடைவில் வானசாஸ்திரம், பூகோளசாஸ்த்

ரம, இயற்கைத்தவசாஸ்தரம் முதலிய கலைகளையும் அறிந்த அபிமானம் பெற்றவனாகவும் அவர்களுக்கு அவசியமாயிற்று இவையனைத்தையும் ஒருங்கே ஜனங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்குச் சிறந்த இசையாசிரியர்கள் முன்வந்தார்கள் அவர்கள் மேற்கூறிய கலைகளிற் கைதோர்த்து, தமது சொல்வனமையால் அவ்வறிவை மாணவர்களுக்குப் பிறருடன வாதாவதில் வன்மைபெற்றிருந்தனர். இவ்வாசிரியர்களை ஸோபிஸ்டீஸ் (Sophists) என்று ஜனங்கள் அழைத்தார்கள். ஸோபிஸ்டீஸ் என்பதற்கு அறிவிற சிறந்தோர் அல்லது ஞானிகள் என்பது பொருள் இவர்கள் கலவிகளின்களிலும் கூரிய அறிவிலும் மறறெவரினுஞ் சிறப்புற்று விளங்கினார்தலின், அவர்களுக்கு அப்படிம நிலைகளுவிடத்து சிறிதுகாலத்திற்குள், அச்சொல்லுகளு வேறு இழிவான ஓர்பொருளை, பள்ளோடோ என்பவர்கற்பித்தவிடடார ஸோபிஸ்டீஸ் என்பவர்கள் அக்காலத்தில் மிகுந்த ஊதியத்தைப் பெற்றுப் பிறர்களுக்குக் கற்பித்தவந்தலை, செல்வர்களே பெரும்பான்மையாக அவர்களிடம் கற்றுவந்தனர். ஏழைகள் அவர்களை அணுகுவதற்கும் இயலவில்லை குருசிஷ்ய முறையானது, தலைவன தலைவியரின நட்பையும், இணைபிரியாத இருநண்பரின நேணமையையும் ஒத்ததாகலின், பணத்திற்குப்போதிப்பது அதனைச் சிறப்புற்றதன்றெனவும், அவ்வாறுசெய்யின அணுகளிடை பகதிவிசுவாசங்கள் ஏற்படாவென்றும் ஸாக்ரடீஸ் கூறினார். இதனை அவர்களுக்கு அனுகூலரிடம் மிக்க வெறுப்பு எழுந்தது. இனி, பணம் பெற்றுப் படிப்பித்தற்காக, ஜனங்களும் ஸோபிஸ்டீஸ் என்பவர்களை வெறுத்தனெனக் கூறுவது முண்டு. அவர்கள் அவ்வண்ணம் பேராசைகொண்டு

பொருளீட்டினார்கள் என்பதை நிலைநிறுத்தவதற்குப் போதிய சான்றுகள் கிடையா. ஆபிணம், பளேடோ என்ற தத்துவஞானி, அவர்களை ஞானயிலலாத பாஷண்டா களென்றும், அறிவைக்கொண்டு வாணிபஞ்செய்யும் அறிவீனரென்றும் கூறியதனால், அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle) முதலிய பிறகாலத்து ஆசிரியர்களும் அவவாறே அவர்களை இழித்துப்பேசினார்கள் இது பளேடோவின குற்றத்தால் ஏற்பட்டதேயன்றி வேறன்று பளேடோசிறந்த ஒருத்தவ ஞானி, உண்மையைச் செவ்வனே நாடுபவா ஸோபிஸ்ட்ஸ் எனப்பவர்களோ, தத்துவஆராய்ச்சியை முற்றுக் கைவிட்டு, காலத்திற்கேற்றபடி தமது சொந்தவேலைகளையும், நகரத்திற்குத் தாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளையும் அதீனியா தெளிந்தசெய்யுமாறு அவர்களுக்குப் போதித்து, அவர்களைத் தேசப்பகதியிலும், நீதிநெறியிலும், சொல்வனமையிலும் மேம்பட்டோரென யாவரும் மதிக்குமபடி செய்தார்கள் இவ்விதம் செய்ததற்குக் கைமமாருசு, அவர்களின் மாணாக்கர்கள் மிருத்த ஊதியத்தை அவர்களுக்கு அளித்தது தமது நன்றியறிவைக் காட்டினா. ஆதலின், இவர்கள் பொருளாசைகொண்டு போதித்தார்களென்பது பிழையான அபிபிராயமாகும்.

அதீனியவாஸிபர்களை இங்ஙனம் தமது நாட்டிற்கு ஊனறுகோல்களாகக்கி, ஆதணஸநகரைச் சிறக்கச்செய்த மேலோராபேரில், அநயாயவழக்குகளைச் சரிபென்றே சாதிககவும், தீயவற்றை நல்லவைபோல தேற்றுவித்துக் கேட்போரைப் பலவிதஉபாயத்தால் ஏமாற்றி வயப்படுத்தவும், தமது சிஷ்யர்களுக்குக் கற்பித்தனர் என்ற அபவரத்ததைச் சமத்துவது நியாயமாகுமா? ஆராயுங்கால, ஐனம்

சொற்சொரினமையையும், பரசங்கசகதியையும் பெற ஒவ்வொருவரும் முயலவேண்டும் என்றும், அவ்வாசிரியர் வற்புறுத்தினார். இக்கொள்கை ஸாக்ரடீஸுக்கும் உடன்பாடுதான் “தகவசாஸதரிகளெல்லாம் பித்தேறியவர்கள், அவரது கொள்கைகள் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுள்ளவை, அவரது ஆராய்ச்சி பயன்றற்கு, நிலைபெறுதது, மதக்கோட்பாடற்றது மாறானது கடவுளால் விரிக்கப்படாத மறைபொருள்களை ஆய்ந்துகேடுவது கடவுளுக்கு அத்ருபதியைக் கொடுக்கும் இவ்வாராய்ச்சியிற் செலுத்தும் காலத்தை நல்வழியிற் செலுத்துவது உத்தமம்” என்பா ஸாக்ரடீஸ்.

ஸோபிஸ்டீஸ் கூட்டத்தாரை, இவ்வாறு நாஸ்திகரென்று கருதியதோடமையாது, அதீனியவாலிபாகடகுத்தீக்கொள்கைகளைக் கற்பித்தது, அவாமனத்தைக் கெடுத்துவிட்டாரென்ற அபவாதத்தையும் ஜனங்கள் அவாதலைமேற சுடித்தினார்கள் தீர நாடிப்பார்த்தால், அவர்களுக்குக் கொள்கையிலேனும், கற்பிக்கும் முறையிலேனும் ஒற்றுமை இல்லை ஊதியமபெற்றுப் பலவிஷயங்களைப்பற்றி நினைக்கவும், பேசவும், பேசியதுபோல நடத்தவும், வாலிபர்களைப் பயிற்றி, நல்ல தேசாபிமானிகளாகச் செய்வதிலேதான் அவர்கள் ஒத்திருந்தார்கள் அவர்கள் கொண்ட கொள்கைகள் வேறு, சென்ற வழிகளும் வேறு; நோக்கியநோக்கங்களும் வேறு, ஆதலின, அதீனியவாலிபாமனதை அவர் கெடுத்தாரென்று சொல்வது தகுதியன்று அமமேனமக்களின் உபதேசத்தால், குணத்திலும் ராஜாங்க நிர்வாகத்திலும், அதீனியவாலிபர்கள் மேம்பட்டு பாவராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டார்கள். குடியரசு

அமமேனமககளால நனகு தழைத்தது. கேவலம உரை யரடுவதைமடம அவா கறபிககவில்லை, உரையினவழி ரின்று வேலைகளை ஊக்கிசெய்யவும் அவாவறபுறுத்தினார் தீயவழிகளில் வாலிபர்களைப் புகுவித்தால், நஷ்டம் அவ வாசிரியர்களுக்கன்றோ? அவவிதம் புகுத்துவதை அறிந்த பெற்றோர் எவரேனும் தமது மக்களை அவரிடம் ஒப்பிப் பாரார்களா? ஆதனஸவாசிகள் அவரிடத்தில வைத்த மதிப் பையும், செலவம்படைத்த வாலிபர்கள் அவரிடம் கவிர ததையும் நோக்கினால், ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானியாரின சிறப்பும், ஆற்றலும், மேனமையும், புலமையும் இனிதின் விளங்காநிறகும் உட்பகைகொள்ளல, பிறனிலவிழைதல, களஞண்ணல, வெஃகல, வெகுளல, கயமை முதலிய கூடாவொழுககங்கள் கடவுட்குமுண்டென்று புராணங் கள் புகலகின்ற கறபிதககதைகளை முதனமுதல கண்டித் துககூறியவரும் இவரே ஜனங்கள் இவரை வெறுத்ததற்கு இதுவும் ஒருகாரணமாகும்

இதுகாரும், கர்ஸதேசத்திலும், அதன் திலகம போல விளங்கிய ஆகனஸகரிலும் ஏறப்பட மனக் கிளாசசியைப்பற்றிக் கூறீனும் ஜனங்களின் அறிவுப் பெருக்கிறகேறப் அவரது நூல்களும் தழைத்தேகாங்கின. இதிஹாச புராணநூல்களும்,செய்யுணூல்களும் எவ்வாறு தழைத்தேகாங்கினவோ, அவ்வாறே அவரது நாடக காவ யங்களும் நாகரிகத்திறகேறபத திருத்தமடைந்து விளங் கலாயின. பிறர்கொளகைகளை மறுத்துரைப்பதற்கும், பிறரை ஏளனஞ்செய்வதற்கும், தமது கொளகைகளைக் கலிப்பயிலாத பலகருந தெரிவிப்பதற்கும், பிறரை நல வழிப்படுத்திவதற்கும் நாடகஅரங்கம் அநநாவில சாதன

மாக ஏற்பட்டது. ஆதனநகரத்தில் அது அடைந்த பெருமையை உணராதாலன்றி, ஸாகரடீஸைப்பற்றி இனிக கூறப்படும் விஷயங்கள் எளிதின உணரப்படா வாதின, அந்நாடகத்தின் வரலாற்றைப்பற்றி இனிக கூறுவோம்.



### 5-ஆம் அதிகாரம்

கிரீஸ்தேசத்த நூடக காவய வரலாறு.



[கிரீஸ்தேசத்த நூடகவரலாறு—மதசம்பந்தமான விழாக் கள்—சோந்தபாடுவது—ஒருவன தனித்துப் பாடுவது—சரியான நூடகம்—துக்கமுடிவுகொண்ட நூடகம்—நூடகவர்க்கு செலவது யாவாகும் எளிதானது—அதைப்பார்த்துவந்த அதீனியரது மனவேறுபாடு—மங்கல (சுக) முடிவுகொண்ட நூடகம்—அது விளைத கேடு—நூடகம் நூடகைந்த மாறுபாட்டின இடைநிலையை விளக்கியது]

பண்டைத் தமிழூலகளெல்லாம் இயல், இசை நூடகமென்ற மூன்றுபாகுபாடுகளில் அடங்குகின்றன அதுபோலவே, ஸாகரடீஸ்காலத்தில், கிரீஸ்தேசத்தரது நூலகளெல்லாம் அம்மூவகைப்பகுப்புகளில் அடங்கின. சுற்றோர்கள் அவற்றை மிகுந்த ஊக்கத்துடனும் விருப்பத்துடனும் பயின்றவநாரர்கள் ஸாகரடீஸ்காலத்திற்கு முன் இதற்கைய பகுப்புகள் இல்லை இயலிசையிரண்டும் இசைநடேவந்தன. தமிழர்களில் தெருக்கத்தாடும்

வழக்கம் இருப்பதுபோல, அவர்களிடத்திலும் ஒருவிதக் கூத்து இருந்ததேயன்றி இக்காலத்திலுள்ளதுபோல நாடகம் என்பது நடைபெறவில்லை அக்கூத்துக்களெல்லாம் திருவிழாக்காலங்களில் நடிக்கப்படும் கூத்தின்கதைப் போக்கு, சுபமாக முடிவதில்லை புராண இதிஹாசங்களிலிருந்து கதைகள் கோந்தெடுக்கப்படும் நாடகத்தாநாயகர்கள் கேவலங்களும், புராணேதிஹாசகதலைவர்களும் மாவா. அக்கூத்து நடைபெறுங்காலத்து அதிற்சோந்தோரெல்லோரும்\* கூடிப்பாடுவார்களேயன்றி நடியார பிறகு அப்பாட்டுடன் ஒருவாகுற்றாக நீண்ட† புனைந்துகொண்டு கூட்டப்பட்டது பின்னர், இருவா தம்முடன் சம்பாஷிப்பதை அத்துடன் சோத்தாக்கள் முடிவில், முன்கூறிய பாட்டுடன் மூன்றுபாதங்கள்கொண்ட ஒழுங்கான நாடகமாக இது மாறிவிட்டது சோபோகளிஸ் (Sophokles) என்ற நாடகவாசிரியர் ஒருவித ஹாஸ்யநாடகத்தையும் (Satirical) அத்துடன் சோத்தார

இந்நாடகத்தை அரங்கேற்றுவதற்கு வேண்டிய செலவை, ஆகனஸ நகரவாசிகளாகிய பதினவேறுகூட்டத்தாருள் வகைக்கொருவராகத் தெரிந்தெடுக்க கனவர்கள, தத்தம் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்க்கு அளிப்பார்கள் தற்காலத்திலுள்ளதுபோல நாடகசாலையென்பது அன்னோரிடம் முதலில் இல்லை நம்மவா அமைத்துக்கொள்ளும் மேடைபோல, அவர்களும் வேண்டுமேபாது மாக்காலகீர் ஊன்றிச் சாரத்தைக் கட்டி, அதனைப் பலகையால் வேயத்து அம்மேடையையே அரங்கமாகக் கொண்டு நடித்தார்கள் கி மு 500-க்குப்பிறகு ஒரு



முறை இவ்வாறு நாடகம் நடநகேறியபோது, சாரம் முற்றது விழுவே, சிலஜனங்களுக்கு உயிராசேதமுண்டாயிற்று இவ்வித அபாயங்கள் மீட்டும நேராதவாறு சாசுவதமான ஓர் அரங்கம் கற்களால் அமைக்கப்பட்டது ஸெர்க்ஸீஸ் (Xerxes) என்ற பாரசீக அரசன் கீர்வினமீது படையெடுத்தபோது, இக்களரி, பிறகட்டிடங்களோடு தநாப்புண்டது அநீனியா அப்பாரசீகமன்னனைப் புறமிடத் தாக்கித் தமது நகரை மீட்டுகொண்டவுடன், அதைச் செவ்வனம் புதுப்பித்தாராகள் அப்போது நாடகவாங்கம் பனமடங்கு பெரியதாகவும் அழகாகவும் கட்டப்பட்டது 30000 ஜனங்கள் ஒருங்குகூடி ஆட்டத்தைக் கண்டு களிக்கமுடிக் அது அமைந்திருந்தது. பாரசீகரைப் புறங்கண்டதுமுதல் ஆதனஸநகரத்தின் செல்வாக்கு ஒங்கியதுபோலவே, அநநகரத்தாருடைய நாகரிகமும் அவர்களுடைய நாடக காவயங்களும் நாளுக்காளு வருத்தியடைந்தன துக்கமுடிவைக்கொண்ட நாடகம் அக்காலத்தில் முதன்முதல் கவினபெற அமைக்கப்பட்டது அவ்விதநாடகம் வரைவதில் முதன்மைப்பட்டம் பெறுவதற்காக நாடகவாசிரியர்களுள் பெருமபோட்டி நிகழ்ந்தது இதுபற்றி ஆண்டுதோறும் எண்ணிறந்த நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன

இந்நாடகங்கள் ஆடத்தொடங்கியதுமுதல் சிலகாலம் வரை வந்துபாரப்பவரிடம் பண்மொன்றும் வாங்கவில்லை பிறகு உயர்ந்த நன்கமைந்த கட்டிடத்தில் இவை நடத்தப்பட்டபோது, ஆதனஸநகரம் பெரியதோ ராஜ்யத்திற்குத் தலைநகராயிருந்தமையின் அயலநாட்டார (பாதேசிகள்) கூட்டமாக எப்போதும் நகரில் தங்கி, அநநாடகம்

களைக் கண்டுகளித்தது விபநதுவநதனா அதுபற்றி, ஆதனஸை நகரவாசிகளுக்கு நாடகமபாரசுக இடங்கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது இதைத் தடுப்பதற்காகச் சிறிது பணம் வநதுபாரப்போரிடம் வசூலசெய்யத் தீர்மானித்தார்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவுதான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு முதலில் இல்லை செலவாகள் அதிகப்பணங்கொடுத்த இடங்களை அமாததிககொண்டதனால், ஏழைகள் நாடகமபாரப்பதற்கு இடமில்லாமற்போயிற்று இக்குறையை நீக்குவதற்கும ஏழைகள் செலவா யாவரும் கண்டு களிப்பதற்கும், பெரிகளிஸ் (Pericles) எனற மகான ஒருபாயநதேடி, ஏழைகளிடத்தில சிறிதுபணமும், கனவானகளிடத்தில முமமடங்குபணமும் வாங்கும்படி தீர்மானித்தது, திருவிழா இரண்டுநாட்களிலும் தனவான ஏழை யாவரும் நாடகத்தைக்கண்டு கழிபேருவகையெய்க நகரப்பொதுப்பணத்திலிருந்து அப்பணத்தைப் பெறவும் அவர் ஏற்பாடு செய்தார். பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் நாடகசாலைசென்று நடபடனவற்றை நோக்கிக் களிகூரலாம் அன்றேல, அப்பணத்தை மிச்சப்படுத்தித் தமது சொந்தச் செலவுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளினும் கொள்ளலாம் இவ்விதமாகநகரத்தாராவரும் பாரததமிழ்ச்சிபெற னெளகர்யம் ஏற்பட்டபோது, நல்லறியும், மனோமயமும், நற்காட்சியிற சுவையும் ஆதனஸைவாசிகளிடத்தில நான்கு நாள் வளர்பிறைபோல வளரநதுவநதனவென்பது சொல்லாதேயமையும், துககமுடிவுகொண்ட நாடகங்களும், நாளடைவில், இயலநூல்களினினறும் வேறுபடுத்திப்

\* One obolus (1½ d.) for the poor and 3 oboli for the better.

பாராட்டப்பட்டு, நாடக நூல்களென்றே தனித்துப் போற்றப்பட்டன.

மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகம் (Comedies) இதற்குச் சிறிதுகாலத்திற்குப்பிறகே எழுந்தது நமமவர்களுள் காமண்பண்டிகை என்ற விழா நடைபெறுவதை யாவரும் அறிவர். அவ்விழாநாளில், சிலவிடங்களில் விகாரமான பாட்டுக்கள் பாடப்படுகின்றன ஆண்பெண் என்ற வேற்றுமைபை மறந்து ஜனங்கள் தகாத காரயங்களைத் தடையின்றிச் செய்கின்றார்கள் அதுபோலவே, ஆதனஸ நகரில் ஒருவிதத்திருவிழா கொண்டாடப்பட்டது. அது நடைபெறுமபோது முற்றில்லம் நிகழ்க்கிடமாகும் தகாத காரயங்களை ஜனங்கள் கூசாது செய்துவந்தார்கள். இதை அடிப்படையாகக்கொண்டு மங்கல முடிவுற்ற நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன புராணேதிஹாசங்களிலிருந்தும் அக்காலத்து மனிதர்களுள்ளும் நாடகத்திற்குத் தகுந்த பாகதிராகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் ராஜாவக விஷயங்களில் ஜனங்களுக்குள் ஏற்பட்ட கட்சியானது நாடகம் வரைவதற்கு அதுகூலமாயிருந்தது நாடகவாசிரியர் அனேகர் கிளம்பி, மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்களை எழுதி ஜனங்களை மகிழ்வித்துவந்தார்கள் அவர்களில் முதன்மையாகக் கூறப்படுபவா மாகனீஸ் (Mages,) க்ரேடனீஸ் (Kratenes,) அரிஸ்டோபானஸ் முதலியோரே. க்ரேடனீஸ் எனபவா மங்கலவீற்று நாடகங்களை ஒருவாறு ஒழுங்குபடுத்தியதோடு, தகைமுடிவுகொண்ட நாடகங்களை (Tragedies) ஜனங்கள் மகிழ்ந்துகொண்டாடுவது போலவே இவற்றையும் மதிக்குமபடிசெய்தார இம்மண்கல முடிவுகொண்ட நாடகங்களை வரைந்த ஆசிரியர், நகர்ப

பெரியோர்களைத் தங்களுடைய நாடகங்களில் பெயரூறித்துப் பழித்துக்கூறி, கேட்போரெவரும் அவரை இகழ்ந்துபரிசு சிக்கச்செய்தாராகள் பிறகு இவ்வாறு பெயரூறித்துத் தூற்றுவது ஒழுக்கவிரோதமானதென்று தடுக்கப்பட்ட தனால், சிறிதுகாலம் இந்நாடகங்கள் பழிமொழிகளின் றிப்பயின்றுவந்தன அரிஸ்டோபானஸ் கிளம்பியபின் னா, மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்கள், அவதூறு மொழிகள் நிரம்பப்பெற்று மனததாலும் நினைக்கலாகாத தாழ்ந்த நிலையை அடைந்தன கி பி 392-கருமில், இவ்வித அவதூறுமொழிகளை நாடகத்தில் அமைக்கக் கூடாதென்று அதிகாரிகள் தடைசெய்ததனால், விரைவில் அவை முற்றிலும் நீக்கப்பட்டன. மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்கள் பின்பு சீர்பெற்று விளங்கலாயின,

இவ்வாறு கொஞ்சகாலத்திற்குள்ளாக மங்கலமுடி வும், துக்கமுடிவுகொண்ட நாடகங்களை யாவரும் நோக்கிப் பெருமிகமையாத நகரவதிகாரிகள் ஏற்பாடுசெய்தத் தாலும், அதீனியர்களுக்கு அந்நாடகங்களில் கூறப்படும் தீப்பியகற்பனைகளும், சிருங்காரரசங்களும், புதிய அபிப் ராய பேதங்களும் எளியவர்க்கிடன துக்கமுடிவு கொண்ட நாடகங்களிற் கண்ட வீரசங்களும், சோகரசங் களும், கேட்போரமனதைக் கவாந்து உருக்கின் மங்கல முடிவுகொண்ட நாடகங்களே, ஜனங்களுக்குப் பிறதூ ஷணையாறபெறும் பிரியத்தையும், நகைப்பையும் தந்தன. அதீனியர்கள் இயல்பாகவே மிகப்பெறுமையுள்ளவா கள், பிறா தமமைத் தூற்றினாலும் அதை ஒருபொருட் டாக மதியார். அவ்வாற்றிருந்தும், ஸாக்ரடஸ்காலத்தில் நகரமேனமக்களைப்பற்றிக் காண்கரேமான மொழிகளை

வெளிப்படையாகக் கூறுவதையும், அதைக்கேட்டு ஜனங்கள் மகிழ்வதையும் நோக்கினால், மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்களால் நகரவாசிகள் அடைந்த தாழ்வான நிலைமைகளுக்கு விளங்கலாகும் அவ்விதநாடகங்களை நோக்கிய ஜனங்கள், அதிசயசிரோஷ்டாகளைப் பற்றி மாறான அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டவர்கள் இவ்வண்ணம் கருதப்பட்டவருள் ஸாக்ரடீஸ்-ஓம் ஒருவர்.

இவ்வண்ம ஸோலன் (Solon)\* என்ற மகானது காலத்திலே கேவலமாகக் கருதப்பட்ட நாடககாவயங்கள் ஒரு நூற்றாண்டிற்குள் இசுஹாசமுதலிய செயபுணூலகனிணும் சிறப்பாக மதிக்கப்பட்டன கதை நிகழ்ச்சிகளைமட்டுமே நாடகவாசிரியர் கூறிப்பேரகவில்லை கதாநாயகர்கள் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்பப் பிறரோடு தாக்கிப்பதும், நீண்ட பிரசங்கங்களை அமையத்திற்கேற்றபடி இசைத்தது ஆசிரியரது சொல்வனமையே சோபிக்கசெய்வதும், நாடகம் பாரப்பேரரிடம் நயாயஅநயாயங்கள் இவையென உணரும் உணர்ச்சிகளைப் பெருக்குவதும், நாடககாவயங்களின் லட்சணங்களைவககொண்டு, நாடகவாசிரியர் தமது நூல்களை இயற்றினர் அவர் எழுதிய நாடகங்களை, பின்னர் எழுந்த பாசங்கநூல்களுக்கும், தாக்கநூல்களுக்கும், ததவநூல்களுக்கும் ஆதாரமாயின.

\* The celebrated Athenian Law giver and Statesman who lived from B. C. 639-559.

## 6-ஆம் அதிகாரம்

ஸாக்ரடீஸைப்பற்றிய அபவாதங்கள்.

[ஸாக்ரடீஸைப்பற்றிய தீய எண்ணங்கள்—அரிஸ்டோபா  
னஸ்—தன் அறியாமையால் அவன் ஸாக்ரடீஸுக்குச் செய்த தீமை  
—ஆகிஸ்தோஸேபோரா—தளபததா எண்ணாது விசாரணை—அச்  
சமயத்தில ஸாக்ரடீஸு காட்டிய உதமகுணங்கள்—வியோனும்,  
ஸாக்ரடீஸும் ]

மேற்கூறிப்போந்தவாறு, ஆதனநகரில் உண்டான  
மனக்கிளாச்சியையும், அநநகரின் மேனமையையும், நக  
ரத்தார்களுள் எழுகத கட்சியையும், நாடககரவயத்தின்  
வரலாற்றினையும், பலகட்சியார தமது எதிரிகளைப் பங்கப்  
படுத்தவதற்கு நாடக அரங்கை உபயோகித்ததையும்,  
இதை உற்றுநோக்கிய ஜனங்கள் நகரத்துச் சீரியோரமேல  
வீணுகக் கெட்டுண்ணங் கொண்டதையும் நன்றாக அறிந  
தோர்க்கு, அரிஸ்டோபானஸ் செய்கை வியப்பாகத்  
தோன்றாது அரிஸ்டோபானஸ் என்பாரா, புதிய அக்  
கிளாச்சியை மனதார வெறுத்ததோடு, அது தீயவாழ்க  
கத்திற்கு ம தேவதூஷணைக்கும் இடநதருமென்றும்  
கருதினார்

தம் முன்னோர்களுடைய சிறந்த ஒழுக்கங்களையும்,  
அவாதம் வீரச்செயல்களையும், மறுவாரத்தைக் கூறுது  
இட்ட கட்டளையை அவா தலைமறகொண்டு இனிதீனியற்  
றியத்தையும், அரிஸ்டோபானஸ் நினைந்துகினைந்து, இவை  
இப்போது இலவரயினவேவென்று இரங்கி, ஸோபிஸ்டஸ்

என்ற புதியகொள்கையாரைக் கண்டித்தற்காகவே அவர்தமதுநாடகத்தை (The Clouds) எழுதினார் ஸாக்ரடீஸ் என்றேலாரும் அறிவார் அவரது விகாரமான் தோற்றமுடி, பருத்த தலையும், தடடைமுகமும், வெருண்ட பாவையும், வெறியன துபேபான்ற முகமும், வழுக்கைத்தலையும், இழிக உடையும், தளராத நடைபும், கண்டோராககு நகைப்பை விளைத்தனவரதலின், அவரை நாடகபாத்திரராக அமைத்ததுதமதுநாடகத்தைவரைந்தனார் மறறவர்கொள்கைகளைக் கண்டித்ததுபேலவே, ஸாக்ரடீஸ் தமவாழ்நாளமுழுவதும் புதிதாகக் கிளம்பின இந்த ஞானியாரின (ஸோபிஸ்டீஸ்) கொள்கைகளையும் கண்டித்துப்பேசினார் என்பதை அரிஸ்டோபானஸ் சிறிதும் கவனிக்கவில்லை. ஸாக்ரடீஸ் முன்னோர்கொள்கைகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை யென்பதைமட்டும் போதுமெனக்கொண்டு, நாடகத்திற்குத் தகுந்த பாத்திரமானதனால் அவர்தலையில் பெரிய பழிமொழிகளைச் சூமத்தி, அவரைப் பலவாறு சிறுமைப்படுத்தினார் அந்நாடகத்தில், ஸாக்ரடீஸ் ஒரு சாமரணிய சநய்சியாக வந்து, கேட்டோர் நகைக்குமபடி இயற்கைத் தவசாஸைத்ததைப்பற்றி உளறுவதாகக்கூறியிருக்கிறது. இன்னும், உலகரகுகரென்று கரீஸீக்கத்தாரால் மேனமையரக்க கொண்டாடப்பெற்ற தெய்வமாகிய ஸீயஸி (Zeus) நகுப் பதிலாக, வாயு (air), ஆகாயம் (Ether), மேகம் (Clouds), வாகு (Tongue) முதலியவேறுதெய்வங்களைப் புதிதாகத்தோன்றிய இப்பண்டிகாரகொண்டாடுகிறார்களெனவும், ஆதலின் அவர்களுக்கும் நாஸ்திகரெனவும் ஜனங்கள் கருதுதற்கேதுவாக ஸாக்ரடீஸ்நடித்தாரெனக்கூறியிருப்பதோடு, தனிச்சொண்டோர் தமது கடனைக்கொடாதுபிறரை ஏமாற்றவும்; மகன் தக்ப்

பனை அடிக்கவும், தாயை அடிப்பேளென்று பலமுறுத்தவும், தகப்பன மகனை அடிப்பதுபோலவே மகன் தகப்பனை அடிக்கவுந் தகுதியுண்டெனச் சமாதானமுரைக்கவும் இவர கற்பித்ததாகவும் அந்நாடகத்தில் வரையப்பட்டுளது. நாடக முடிவில், கடவுளை வேண்டுமென்றே பழித்ததாகவும் ஸாகரடீஸ குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறார். ஆனால் நகரத்தாரககு இயற்கைத்தவஞானிகளினமேல் மதக்கொள்கைக்காரணமாக நல்ல அபிபிராயம் இல்லை. அவரை நாஸ்திகரென்றே கருகிறார்கள். ஸோபிஸ்டஸ் என்று அழைக்கப்பட்டவர்களை ஒழுகுகங்காரணமாக ஜனங்கள் வெறுத்தார்கள். இவர்கள் ஆதனஸவாலிபர்களை நலவழிப்படுகதாமற கெடுப்பவரெனவும், பெரியபை மெய்போலதோற்றுளிகத வல்லவரெனவும், பிறரையும் தமபோற்போலியறிவினராகக் கண்ணியவர்களெனவும் கருதப்பட்டனர். இயற்கைத்தவஞானிகளேஸோபிஸ்டஸ் அல்லர். ஸோபிஸ்டஸ் இயற்கைத்தவஞானிகள்ல்லர். இவகிருதிரகதாராகும் ஸாகரடீஸுகும் தொடர்பு ஒருசிறிது மிலலை ஆயினும், அரிஸ்டோபானஸ் இவகிருதிரகதினர்கொள்கைகளையும் ஸாகரடீஸமேல் ஏற்றி, ஒருபெரிய அபாதத்தைக் கட்டிக்கொண்டார். அரிஸ்டோபானஸ் கற்பித்ததெல்லாம் எண்ணவுங்கூடாத கொடிய அபவாதம். இவவபவாதமே ஸாகரடீஸின் அநாதயகாலம்வரை அநாயாமாய நிலைததுவிட்டது. ஸாகரடீஸ ஜனசபையேழைமுன், பின்னால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டபோது, பிற்கூறிய அபவாதங்களைத்தான் அவர் மறுத்துரைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவையாவன:—

ஸாக்ரடீஸிற்கவும் தீயவா கடவுளால் விரிக்கப்பட்டபாத மறைபொருள்களைத் துருவியறிவது இவருக்கு



எப்போதும் பொழுதுபோக்காகவுள்ளது இவா கெட்டகை நல்லதுபோல நாட்டவல்லவா, பிறாகும் இவனிதையைப் போதிககிரா' என்பன

இந்நாடகத்தால் கி. மு 423-கருமுன்னரே, ஸாக்ரடஸ் பலகற்றேரூம் யாமென்று தற்புகழுகை காவமுற்றவர்களைக் கேளவிகளால் மட்க்கி, அவரறியாமையை அவர்க்குப் புலப்படுத்தி, யாவரினும் மேனமையாக விளங்கினாரென்ற உண்மை அறியக்கிடக்கின்றது இந்நாடகம் வரையப்பட்டபோது ஸாக்ரடஸ்க்கு வயது 46. இதற்கு அடுத்த வருஷத்தில் அவர் ஆம்பிபாலிஸ் (Amphipolis) என்ற இடத்து நாடக போரில் கண்டோர் வியக்குமாறு கடுமையான புரிந்தனரென்பதை முன்னம கூறவேண்டும்.

இச்சண்டைக்குப்பிறகு 16-வருஷகாலமாக ஸாக்ரடஸ் இன்னசெய்தாரென்பது யாதொன்றும் நமக்குப் புலப்படவில்லை. இதன்மேல் இவரைப்பற்றிய விவரங்கள் இவாழ்வுமாதலே வெளிப்பாடுகின்றன அவை இவரது அஞ்சாலை, மனோதிடம் முதலிய குணங்களைக் குறிப்பதோடு, ஐசுப்பையாரது கோபமும், செலவர்கள் இடம் கொடுத்த ண்டண்பும் அவரைத் தீயவழியில் ஒழுகச்செய்யவல்லனவல்ல என்பதையும் தெரிவிக்கின்றன கி மு 406-இல் அதினியரின கப்பற்படை ஆர்கினூஸே (Arginusae) என்னுமிடத்தில பகைவரைப் (Lacedaemonians) புறமிடத்தாக்கிய போர் முடிந்தவுடன், தளகாததர்கள் சிலகாரணங்களினால் இறந்தவர்களின் உடல்களைக் கொணராதவற்றின்கள் காயத்தாற் குற்றயிராயக்கிடந்தவர்களை

பும் காப்பாற்ற அவர் வழிதேடவிலை வுசைக் கேட்ட ஆகணஸவாசிகள கடுங்கோபமுற்றனா சீஸிசைதகாராக குள உகதரகரியை முகசிபமான கடமைஞள ஒன்று ஆகலின, தண்ணீருககிரையாகுப்படி ட்டப்பட்ட நேசா களையும் உறவினர்களையும் நினைந்து அநேகா பெரிதா துககித்தனா இதற்குக் காரணமாயிருந்த தளகாதகா \* அறுவரையும் ஜனங்கள் உடனே வரவழைத்து, ஜன சபையோமுன்பாக அவரமீது குற்றஞ்சாட்டினார்கள் தளகாததரும் தமமீது பிழை யாதொன்றுமில்லையென வும், தங்கள் கீழுதேயாகஸகாகளை அவ்விதம் செய்யும் படி ஏவினதாகவும், அததருணம் புயலவிசி எண்ணிய வண்ணம் நிறைவேறுது தடுக்கவிட்ட தெனவும் சொன னார்கள் அதனால் விசாரணை தள்ளிவைக்கப்பட்டதுடன், தளகாததர்கள் உயாசபையாரால் (Senate) விசாரிக்கப் படவேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது குறித்தபடி உயாசபையார் விசாரியாமல், 'ஜனசபையாரே நேரில் உபயவாசிகளின் கஷ்டிகளைக் கேட்டிருப்பதனால், அவர் களே இன்னும் தீர்விசாரித்துத் தளகாததமீது குற்ற மில்லையெனக் கண்டால் அவரை ஒருங்கே விடுதலைசெய்ய வேண்டும், அவர் குற்றவாளிகளெனத் தெரிந்தால் அவரை ஒருங்கே தண்டித்தலவேண்டும்' என்று முடிவு செய்தார்கள் இவ்விதமுடிவு மிகவும் பிழையானது குற்ற வாளிகளில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே விசாரிக்கப் படவேண்டுமென்பதும் தனித்தனியே தண்டிப்பெற வேண்டுமென்பதும் அநீதியானது நயாயமுறை

இசமயத்தில், ஸாக்ரடென்டெய் உயர்ச்சையில் ஓர் அங

கத்தினார்த இருந்தனா இந்த ஒரு உதயோகஸ்தான் இவர் தமது ஆயுளிற் பார்த்தகது இச்சபைகரு 500-அவ கத்தினா உண்டு பததுவகைககட்டததாருள அடவசிய அதினியாக்குள், கூட்டததிற்கு 50-பெயராக இசசபைக்கு அங்கததினர்களை நிபயிப்பது வழக்கம இந்த ஐநூறறு வரும், ஒருவருஷததிற்கு வேலையை வகிககககடமைப பட்டவாகள ஒவ்வொருகூட்டகதாரையும் சோகத ஐம பதின்மரும், ஏழுநாளைகருப பததுபபெயராக அடுத தடுதது 35-நாளைகருக காராயநிவாகமசெயவராகள. ஜன சபைமுன் கொண்டுவரப்பட்ட ஒவ்வொரு தீர்மானமும், சட்டப்படி இருக்கிறதாவென்று சில உதயோகஸ்தாகள (Proedri) சோதிததுப பாரப்பராகள அவவிதயிலலாத வற்றைத் தள்ளியிடுவராகள. இவவுதயோகஸ்தரிவொரு வர், ஒருநாளைகரு உபாசபையிலும் ஜனசபையிலும் அக்ராசனம்வகிப்பா சபையோரபிபராயததை வினவுவது இவவுதயோகஸ்தரின கடம்மயாகும் 'தளகாததா அறு வரும் ஒருங்கே தண்டிக்கப்படவேண்டும், அன்றேல, விடு தலைஒசய்ய்ப்படவேண்டும்' எனற தீர்மானம் எடுத்து ரைக்கப்பட்டபோது, ஸாகரடீஸ் அக்ராசனம்வகித்தார் இவவிதமுடிவே சட்டததிற்கு விரோதமானதென்பது தெளிவாயினும், தளகாததராகள இரக்கவகெட்ட கொடிய வரென ஜனங்கள வினாக நினைதது, தாவகொடை கோபங் காரணமாக அத்தீர்மானததில் அதிகப்பறறுவைத்தார கள் ஸாக்ரடீஸும்படும் அதறகிடவசெரடுக்கவில்லை. உபாய விரோதமென்று தாம உணர்ந்த தீர்மானத்தைச் சபை யோரின் அங்கீகாரததிற்கு விடுவது தகுதியென்பென்ப பிடி வாதமாகச் சொல்லிவிட்டார் அந்தக் கேட்ட ஜனங்கள வெருளிப்பொங்கி, அவரை வேலையைவிட்டு நீக்கிவிடுவதாக

வெருடடினாகள், சிறைசெய்வதாக அச்சுறுத்தினார்கள்; கடிந்த கோபிதநாகள் குணமென்னுங் குன்றேறிநின்ற ஸாக்ரடன், சிறையிலிருப்பதற்கும், உயிர்துறப்பதற்கும் உள்ளளவும் அஞ்சவில்லை, ஒன்றிற்கும் அசையாமல் சத யத்திலேயே நின்றார்

நயாயநெறியில் நிற்பதால் தாம் எக்கேடுநீனும், அதைக் கையமாக ஏற்றுக்கொள்வது தம் கடமை யென்றும், ஏனையோரின அநயாயவழிகளுக்கூத தாம் உள்ளாவது சரியன்றென்றுஞ் சொல்லிவிட்டார் இலா அதிகாரமெல்லாம் மேற்சொன்னபடி ஒருநாளானவேயாகும் தீர்மானம் மறுநாள தள்ளிவைக்கப்பட்டது அன்று வேறொருவா அகராசனமவகித்தாரா, தனகாததார்களும் தூக்குண்டிறந்தனார். இந்நிகழ்ச்சியின ஈராண்டிற்குப்பிறகு ஸாக்ரடன் தம் மனவறுதியை மறந்தும் ஒரீதடவை காண்பித்தாரா கி மு. 404-இல் பகைவர்கள் (Lacedaemonians) ஆதன ஸ நகரைப் பிடித்துக் கோட்டைமதிலைத் தகர்த்து விட்டனர். ஆதன ஸ நகரத்தாரது குடியரசு தொலைந்து போயிற்று. அதற்கு பரதியாக முப்பதுசெல்வாகந்து அரசாட்சி நிறுவப்பட்டது (Oligarchy of Thirty). இதுவும் ஓராண்டளவேனும் நிலைக்கவில்லை. மறுபடியும் குடியரசு ஏற்பட்டது ஆனால், நாட்டிற்கும்ட்டும் கேள்மம் ஏற்படவில்லை அப்பொழுது அதிகாரமவகித்திருந்தோரிற் சிலா தம் விரோதிகளைக் காரணமின்றிக் கொலைபுரிந்தனர். பல பெரிதோர்கள் அஷாகையால் மடிந்தனார் நகரெங்கும் கொலையாளிகள் நிரம்பினார்கள் கொலைத்தொழில் நகரில் மலிந்துகிடந்தது இத்தருணத்தில் அதிகாரிகள் ஸாக்ரடனை ஸாப்தம் மறந்தும் நல்லவறுமையும் அழைத்து, நீண்ட ஸூலாயின்

(Salamis) செனா எமது கையின் ஊழை தட்பியோடிய லியோன (Leou) எனப்போப பிடித்து இவருகவ்காலை புரியக கொணாமினென்ப பணித்தாராகள மறற ஈரலயநம தவகளுபிரக கு அபாயம வருமென்று அஞ்சி, ஸலாமிஸ நகரகக் ககி, லியோனைக கடடிககொணாநதனா ஸாகரடெஸா, அதிகாரிகள கடடனையச சிறிதும் மதித திலா, அதனால் வினையும் அபாயதவையும் ஓரத்திலா, கவலை யினறித கமதிலலஞ்செனறா அவா இறப்பதற்கு ஒரு சிறிதும் அஞ்சவில்லை யென்பகை ஜனசபையோமுண்டி தம் வாயமொழிகளால் வெளிபிட்டபடி இவருக தம் செய்கையாலுக்குறித்தாரென்பது, இதனால் நனகு வெளி யாகினறதனறே? இத்தற்கு முன்னமே அதிகாரிகள, செயத கொலைகளைப்பறறித தூஷித்துப் பேசினதற்காக, அவர் கள ஸாகரடெஸை அழைத்து, இனி நீர் சிறுவாகளோடு முன்போலவே சமபாஷித்தால் உயிரிழக்கவேண்டிவரு மென்று குசுபிபித்தாராகள இதனால் அதிகாரிகள ஸாகர டெஸமேல வைத்திருந்த வைரமானது நனகு புலப்படுகின றது.

இவ்வண்ணம் ஸாகரடெஸது நீண்டகாலம் கழிந்தது. நகரில் இவருக்கு விரோதிகள் பலா இருந்தாலும், அவ ருள் ஒருவரேனும் ஒருமுறையேனும் நயாயசபைமுன பாக அவரமீது குற்றஞ்சாட்டாததனால், அவரது சீரும், சிறப்பும், ஒழுக்கமும் நன்றாக வெளியாகினறன. அதினி யா செயயவேண்டிய கடமைகளையும் தெய்வவழிபாடுகளை யும் இவர ஒழுங்காகசெய்தவந்ததனால், இவரது பெருமை யும் தேசபகதியும் தெய்வபகதியும் யாவாக்கும் நனகு புலனாகலாம்.

## 7-ஆம் அதிகாரம்

### மூன்று சிறந்த அமசங்கம்.

[ஸாகரடலிடம் தனிடே காணப்படும அமசங்கம்—பிற ரோடு பகிரங்கமாய் ஸம்பாஷித்தல்—கடவுள் தமமை ஒருஉத தேசத்துடன் அனுப்பினுரெனவண்ணியது—சீரி— டல்பியிற் கேட்ட குறி—அறிவுடையோரென அகநகைகொண்டோரைச் சோதித்தல்—அசீரியைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி—முகரது—ஜோன் எனற பிரென்சு மரது ]

ஸாகரடலிடத்தில் சிறப்பான மூன்று அமசங்கம் காணப்படுகின்றன நாம அவற்றை அறிந்துகொள்வது அதுவசம்பமானது அவை அவரது நிகரற்ற தகைமையை நன்கு தெரிவிக்கின்றன அவை வருமாறு —

1 வறுமையில் தருபதியும்செமமையுங்கொண்டு தமது வாழ்காள்முழுவதையும் பகிரங்கமாகப் பிறருடன் சம்பாஷிப்பதில் போகுகிறது.

2 ஏதே ஒருகாரயத்தை உதேசித்துக் கடவுள் தன்னைப் படைத்தாரென்றும், அதைப் பல குறிதளால் அவர் தமக்கு வெளிப்படுத்தினாரென்றும், நிழலபோல தன்னை நிகரது தொடரது அசீரியாகத் தமபககல நின்ற தீயவற்றைச் செய்விடாது கடவுள் தமமை விலக கினாரென்றும் அவர் நம்பியது

3 ஸாகரடலின் ஒப்புயாவற்ற முகிரந்த நுண்ணிய அறிவு, அவர் சம்பாஷித்த விஷயங்கள்; சம்பாஷித்த வழிகள், அவவழிகளால் எதையும் ஆய்ந்தறியும் படி பிறரை அவர் தூண்டியது முதலியன

மேற்கூறிய மூன்று முகயாமசங்களும் ஸாக்ரடலி  
டம் பாலுடன் கலந்த நீர்போலச் சோரதுள்ளனவாயி  
னும், ஸாக்ரடஸ்க்கும் அவர்க்கு முன்னுமபின்னுமுள்ள  
தத்துவஞானிகளுக்கும் வேற்றுமை பெரிதும் உள்ளமை  
பற்றி, அம்மூன்று அம்சங்களையும் தனித்தனியே எடுத்துச்  
சிறிது புகலவது ஏற்புடைத்தாகும்

முதலாவது — ஸாக்ரடஸ் வறியரெனவும், கமது குல  
விததையில் தோசசிபடைந்து சிறிது பொருளீட்டிக் காலங்  
கழித்தவந்தாரெனவும், வறுமைபிற செமமைபூண்டு  
குடுமபவிசாரமின்றிப் பற்றற்ற மனத்துடன் விண்பிரிந்து  
வந்தாரெனவும் முன்னாக கூறினோம் ஸாக்ரடஸ் சிறப்பத்  
தொழிலை விட்டுப் பிறருடன் சம்பாஷிப்பதையே தமக்குப்  
பொழுதுபோக்காகக் கைக்கொண்டது எப்போது  
என்பதை ஊகித்தறிய இடமில்லை இவரது மதய அடைய  
காலங்களில் தமது சொந்தவேலைகளைச் சற்றுங் கவனிக  
காமல், குடுமபக்ஷணைக்கான ஊதியங்களையும் தேடாமல்,  
பிறருக்குப் போதிப்பதில் கமது வரணைகள்க் கழித்தவந்  
தாரென்பதுமட்டுமே வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது  
ஆயினும், கி மு 423-இல் அரிஸ்டோபானஸ் இவரை  
நாடகத்தலைவராக அமைசது, புதிதாகக் கிளம்பிய கூட  
டத்தாரை இகழ்ச்சியெய்திருப்பதனால், அவ்வருஷத்திற்கு  
முன்பே இவரை நகரத்தாராயாவரும் அறிகிறுந்தாரென  
பதுவெள்ளிடைமலை ஸாக்ரடஸைத் “தனக்கென வாழாப்  
பிறாக்ருகியானான்” என்று கூறுவது புகழ்ச்சியாகாது  
அவர பிறருடன் சம்பாஷிப்பதைத் தமது கடமையாக  
எண்ணினார் அவராயுள்முழுவதும் தம்மையும் பிறரை  
யும் பரிசீலிப்பதிற கழிந்தது பிறரைக் கேள்விகளால்

மடகருவதில் அவர் மிகவும் வலலவா, எவரையும் கேள்விகள கேட்பாரா, கேட்போர் இருந்தால் எவருடனும் பேசுவாரா அவரவாழ்ச்சைக்கும் சம்பாஷணைக்கும் ஒளிமறை வென்பதேதிலில் சிறியோர் பெரியோர், செல்வா வறியா யாவராயினும் தமமை வினாவினாலும், தமதருகிஷ், நின்றாலும் அவருடன சம்பாஷிப்பாரா, ஒருசமயம் அலகீபியாடிஸ் (Alcibiades) ஜியாஜியஸ் (Georgias) பரோடோகோரஸ் (Protogorus) முகலீய நியூனாகருடன் உரையாடுவாரா, மறநூரசமயம் சாதாரணமான கூலியாடகருடனும், வாலியாகருடனும், படைவீரகருடனும் பேசுவாரா, காலைப்போதில் ஜனங்கள் உலாவிச் செல்லுமிடங்களிலும், தேசப்பயிற்சிச்சாலைபிலும், கலவிச்சாலைபிலும் அவரைக் காணலாகும் சந்தைகூடி நெருக்கமாயிருக்கும் போது, அவரும் அங்கு வந்து உலாவித்தீர்வாரா ஜனங்கள் என்கென்கே கூடுவாராகளோ, அவ்வவ்விடங்களில் அவர் வராமறப்போகாரா அவர் ஆதனஸ் நகரக்குப் புறத்திற்போவதேதிலில் “நான் அறிவை நாடுபவன், நகரில் மனிதரிடம் ஏதேனும் நான் அறிந்துகொள்ளலாம். வயல்களும் மரங்களும் எனக்கு ஒன்றுங் கறப்பியா” என்று அவர் சொல்லுவாரா, நகரிலுள்ள ஆண்பெண்ககளுள் சிறந்தோரைக் கண்டு வாதாடுவதில் அவருக்கு பரிதியதிக்கம். அவருடைய சம்பாஷணை நூதனவழியாகவும், கேட்பதற்கு இனிமையாகவும், கேட்போரமனத்தைக் கவரவல்லதாகவும் இருந்தமையால், பலர் அவரை இடைவிடாது தொடர்ந்து, அவரது சம்பாஷணைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்து வந்தனர் இவ்வாறு அவரை நேசித்ததுக் கொண்டாடிவந்தோரை ஸாகரமஸ்து சீடாகளென்று சொல்லுவது வழக்கம். ஸாகரமஸ்து யாதொருநூலுமெழுதவில்லை, நிகையாகக்



கொளகையொன்றையுஞ் சித்தாரத்தஞ்செய்யவுமில்லை, இவரைத் தமது குருவென்று ஒருவா கொள்ளவுமில்லை ஆயினும், இவரது புகழைக் கேளவியுற்று மெகாரா (Megara), த்ரேஸ் (Thrace) முதலிய வேற்றுநகரங்களிலிருந்தும் வந்த இவரது முதுமைபில் இவருடன பழகினோர் பலராவா கைமமாறுவேண்டாது ஸாக்ரடீஸைப்போலப் பலருடன உரையாடித் தம அறிவைப் பெருக்கினோர் கரிஸ்தேசத்தில எவருமேயில்லையெனக் கூசாது கூறலாம் அவரை அறியாதவர்கள் கரிஸ்தேசத்தில ஒருவரும் இல்லை யாயினும், அவரது பேச்சைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவரைக் கொண்டாடினோர் சிலரே பலலோர் அவரது கேளவிகளால் மடக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கொடிய விரோதிகளாயினர் அக்காரணம்பற்றியே அரிஸ்டோபானஸ் (Aristophanes) முதலியோர் கூறிய தூஷணைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் நம்பப்பட்டு விரைவில் நிலைபெற்றன

இரண்டாவது — இனி, ஸாக்ரடீஸைப்பற்றிய மறொருவிசேஷத்தைக் கவனிப்போம் தமமைக்கடவுள் ஒருவகையோக்கத்ததுடன் படைத்தாரென்று அவர் மனப்பூர்வமாக நம்பினார். தாம் யாதேனுமொரு தீயகாரயத்தைச் செய்யப்புகின், அதைவழி அசாரியாக நின்று தமமை அவனினு செய்யவொட்டாது தமது குழந்தைப்பருவமுதல் தடைசெய்தவந்ததாகவும் அவர் கூறிவந்தார் மறுவாரத்தைமொழியாது அதைக்கட்குக் கட்டுப்பட்டு வாளா இருந்துவிடுவார் ஸாக்ரடீஸ் இவனினோதநிகழ்ச்சியை அவர் வெளிப்படையாகப் பிறாக்குக கூறிவந்ததனால், அவரது நண்பரும் பகைவரும் இதை நன்றாக அறிந்திருந்தனர். அவரை எவனிதவுத்தியோகத்தையும் வகிக்க

வொட்டாமல தடைசெய்ததும் அவ்வசீரிதான நயாய சபையோரமுன பினனூல இவாமேற குற்றஞ்சாட்டப் பட்டபோது, அவா கூறவேண்டிய எதிவாததைப்பற்றி ஒருசிறீதும் சிந்திக்கவொட்டாமறசெய்ததும் அவ்வசீரி யே விசாரணைக்காலத்தில் சபையோரமுன பேசுகையில், அவ்வசீரி தம்மைத தடைசெய்யாததால், தாம் எடுத்தபேயிய வழியே சரியானதென்று அவா எண்ணிக் கொண்டா இவற்றையறிந்த அவாணப்பிற பலா ஸாகர டிஸை நன்குமதித்துக் கொண்டாடினா அவரது எதிரீ களும் ஏனைய ஆதனஸவாசிகளும் அசீரியைப்பற்றிய கூற்றுக்களை நம்பாது, தெய்வத்தை அவா அவதூறுசெய்தாரெனவும், வேறு புதிய தெய்வங்களை வழிபட்டுவந்தாரெனவுங் கருதினார்கள இவை விபீக்ஷணாசசிகளென்ப கறகு ஐப்பஞ்சிறீதுமில்லை இளமைப்பருவந்தொட்டு அவ்வசீரிவாக்கை அவா கேட்டுவந்ததாகக் கூறிவருவதனால், அவ்வசீரிக்கும் அவரது ததவங்களுக்கும் தொடர்பு யாதொன்றுமில்லை

அசீரிமூலமாகவன்றி, குறி, கனவு முதலிய பலவழிகளாலும் கடவுள் தமக்குக் கட்டினாயிடமுற்பதாக ஸாகரடிஸ கூறிவந்தார இதற்குச் சான்றாக டெல்பீ (Delphi) எனற ஊரிலுள்ள பூசாரிப்பெண்கூறிய குறியை முகமாய அவர் எடுத்தபுக்கலவா அக்குறி யாதெனில், ஸாகரடிஸின் நடபினராகிய கேரீபான என பலா (Charrephon) அப்பூசாரிப்பெண்ணிடஞ் செனது, 'ஸாக்ரடிஸின் புத்திமான்கள க்ரீஸ்தேசத்திலுள்ளாரோ? எனக் குறிகேட்க, 'ஒருவருமில்லை' என அவள பகாந்திட்டான் எனபது இத்திசை செவியேற்ற ஸாகரடிஸ திகைப்படைந்து

ஓரணுவும் பொய்கூறாள் அவவுத்தமியாதலின, அததெய்வவாகவின் உணமையைப் பரிட்சிக்கவெண்ணி, யாவராலும் அறிவுடையோரென மதிக்கப்பெற்ற ஓரதிகாரியைக் கண்டு சம்பாவித்தபோது, தாம எதிர்பாராதகபடி அவர் அறிவாளராக இருக்கக்கண்டிலா பின்னா, அவரது அறிவீனத்தை ஸாக்ரடீஸ் எடுத்துக்காட்டியபோதும், அவர் அதை உணரக்கூடவில்லை இதனால் ஸாக்ரடீஸ் கருககுறியினது உணமை அங்கையிற கனியென சங்கையறத்தெரிந்தது. அதாவது, ஐனங்கள் பெருமபாலா தமமை அறிவுடையோரென அவமே நினைப்பதனால், தமது அஞ்ஞானத்தைத் தாமே உணராதிலா, பிறா எடுத்துக்காட்டியபோதும் அதை உணராத தகுதியற்றவராயின ஸாக்ரடீஸா, அவ்வாறு தமமை மதிக்காமையால் தம அஞ்ஞானத்தை நன்குணராதா ஆகலின, ஸாக்ரடீஸ் யாவரினும் புத்திமானாகிவிட்டார தமமைத் தாம அறியவேண்டுமென்பது பண்டைப் பெரியோரின அறிய கொள்கையன்றோ?

இவ்வாறே, ஸாக்ரடீஸ் எதிர்ப்பட்டோராவரையும் வினாவிப் பரிட்சித்தாக குறியினதுணமையைக் கண்டாரக்க கண்டறிந்தார் இக்குறிசொல் ஒருதூண்டுகோல போலாகி, அக்காலத்துக் கலவியின சிறுமையை வெளிப்படுத்தவும், மெயஞ்ஞானத்தைச் சாஸ்திரோகதமாக நிறுவவும் அவர்க்குச் செவ்வனே உதவியது. குறி கனவு முதலியவற்றால் கடவுள் தமக்கிட்ட கட்டளைப்படி மனிதரைப் பரிட்சிப்பது அவச்யமெனவும், அவ்வாறுசெய்யத் தவறியால் கடவுளுக்காத தாம அபாராதஞ்செய்வதாகுமெனவும் வெளிப்படையாகப் பனமுறையும் அவர் கூறினா கலவிச் செருக்கால் தமமை யாவரினும் சிறந்தோரென மதித்து

அகநடைகொண்டாரைப் பலவினாககளினினை, ஒன்று மறியாத மூடரென நிரூபிக்கும் ஸாகரமலை அவவகன காரிகளதாம மதிப்பாரோ? பலபோகள அவரை வெறுத தாரொனச சொல்லவேண்டுவது அவசயமில்லை. சில மதி யீனா அவரை அடித்துத் தொந்தரையுஞ் செயதனர், பன முறை மானககேடுமசெயது அவரைப் பரீகசித்தனர்.



8-ஆம் அதிகாரம்

தெய்வக்குறி



[ஸாகரமலை அறிவாற்றலின சிறப்பு—அவா கற்ற முறை— ஞானிகளின உபதேசம்—பனேடோலின கருத்து—கீதிலிஷயன கள சாஸ்திரோகதமாக ஆராயத்தகுந்தவை என (ஸாகரமலை) காட்டியது—ஸாகரமலை காக்கவழி—யூதிமலை, யூதிபிரான— அவாபோதனையை ஒட்டி எழுந்த சித்தாரதங்கள் ]

இனி, இத்தெய்வக்குறியைப்பற்றிச் சிறிது புகல வேரம். இதைக்குறித்துப் பலபோகள பலவாறுகக கூறு கின்றனர். அது அசரீரிபோன்ற ஓர் அரிய வாககென றும், 'இன்னது செய்யத்தகுந்தது, இன்னது செய்யத் தகாதது' என்று வியகதமாக ஸாகரமலைக்கு அது அறி வித்ததென்றும் ஸெனாபான் கூறுகிறார். யாதேனும் ஒழுக்க விரோதமான காரயத்தை அவா செய்யப்புகின, அது அவரைத் தடைசெயத்தேயன்றி, நறகருமமொன்றைச் செய்யும்படி அவரைத் தூண்டவேயில்லையென ப்ளேடோ

உரைத்துப்போயினா மதயகாலத்து கரிசுதத்வசாஸ்திரி களெலலாரும் அவ்வசரிரிவாககு, பேய, பிசாசு, சாததன முதலியவைபோன்ற குடடித்தெய்வங்களால் நிகழ்ந்த தென்று நினைத்தாராகள சமீபகாலத்திலுளவகிய மேன மக்கள பலா, அது அசரிரியுமன்று, குடடிச்சாததனு மன்று, அவரது மனச்சாட்சியே அவ்விதப்பகுத்தறிவை அவாககுப் புகட்டியது' என்றனா இவ்விதம் ஒவ்வொரு வரும் தத்தம் மனத்திற்குத் தோன்றியவாறு காரணங்க ளைக்கறபித்தகுகொண்டாரேயன்றி, அதன் உண்மையை நாடியறிவது எவாககுவு கூடாதாயிற்று அததெய்விகக குறி தமக்கே சிறப்பாக அமைந்துள்ளதெனவும், யாதே னும ஒருகருமத்தைச் செய்யப்புகும் மக்களின் மனத்திற பொதுவாக எழுகின்ற நயாய அந்யாயவுணாச்சிகடகும் அதற்கும் தொடர்பு சிறிதுமில்லைபெனவும் ஸாக்ரடஸே பலமுறை புகன்றுள்ளார பின் நிகழ்வனவற்றை முன னமே அவாககுத் தெரிவிப்பதற்கு ஓர் சிறந்த கருவியாக அது ஏற்பட்டது குறி, ஆளுடடி முதலியவைகளை ஸாக்ரடஸ் நம்பினாராதலின, பின் விளைவனவற்றைத் தெரிந்து எச்சரித்தது கூறும் தமது அறபுதச்சகதியைத் தெய்வத்தினது அருளவாகுகென்று கொண்டாரென்ப புகலவது ஏறபுடைத்தாகும் தம் மனத்தை வயப்படுத்திய விழுமியேரா மெய்மறந்து யோசனையில் மூழ்குவது சாவ சாதாரணமானதன்றே? அததருணங்களில் தம்மைத் தூண்டிச் சிலகாரயங்களைச் செய்யச் செப்பும் அசரிரி வாகுகை அனதோ பன்முறை கேட்டதாகக் கூறுவா. இத்தகைய மகான்கள் முற்காலத்தில எத்தனையோபோ கள் இருந்தனா தற்காலத்திலும் அவ்விதமகாபுருஷா களும் ஸ்திரீகளும் இல்லாமற்போகவில்லை இதற்கு உதார ணங் காட்டுதும்.

முகம்மது என்ற மகாபுருஷா குழந்தைப்பிராய முதல ஆலோசனைகிரமயியவா. பாலயத்தில மற்றைபபிளனை களோடு வினையாடுவதை அவா தனிரதது, ஏகார்தமான இடங்களில தனிததை திரிவதிலும், தாம எண்ணிய எண்ணங்களில ஆழநது கிடப்பதிலும் அவரதுமனம் ஊக்கிச் சென்றது இவ்வனம் இவரது இளமை கழிந்ததுபோலவே, காளைப்பருவமும் பலபெரிய விஷயங்களைப்பற்றித்திரிவிசாரிப்பதில் புருநது கழிந்தது தம மனதைத தாமே உசாவினால, எதனைப்பெரிய தடைகளுதரும விடை மனதில் உதயமாருமென்பது அவரது கொள்கையாதலின, மக விஷயங்களில தம மனதில் எழுந்த பல ஆசங்கைகளை நீக்குமென்பாருட்டு, மலைபுச்சியில தனிதது வீற்றிருநது நெடுநேரமவரை ஆலோசனையில் ஆழநதிருப்பார. அப்போது காலச்செலவை அவா அறியார இவ்வண்ணம் மெய்ம்மறநது பரவசமாக இருகருநதருணத்தில, ஒரு நூதன மதத்தைச் சித்தாரதஞ்செய்யும்படி கடவுள் அசாரீரிவாக்கரல தமமைத தூண்டினதாகவும, பனமுறைபும அவவாக்கைச் செவிபுறறதனால, கடவுளின் கட்டளையை மறுத்தறகஞ்சித தமது மதத்தை (இஸ்லாமதம்) ஸதாபித்ததாகவும, பின்னரத தம்மை மதியரது வருத்தித தமமுயிசார்புந கவரவெண்ணிய பகைஞர்களைப் பின்வாங்கரது முடுககிமாயககவும கடவுள் ஏவியதனால, அவ்வனமேமகையைக களைநது தம மதத்தை நாடுவரும பரபடியதாக்கவும அதநீரககதாசி கூறினார

இதுபோலவே, இவர்க்குப்பிற்காலத்திலிருந்த ஜோன் (Joan) என்ற பரானஸ தேசத்துப் பெண்மணி யொருத்தி தான பலமுறை தேவதூதனுடைய வாககைக கேட்ட

தாக்க கூறினான். அவன் வசிக்கதராளில் பரான்ஸ் (France) தேசத்தார்க்கும் ஆங்கிலேயார்க்கும் திராபேபா நடந்ததுவந்தது பதிலேராம நூற்றாண்டின் இடையில பரான்ஸைச்சாரந்த நாமாண்டி (Normandy) மாகாணத்து பம்புகள இங்கிலாண்டைக் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தனர் அவருடைய ஆட்சி இங்கிலாண்டில் திடப்படடுச சினனானில் பரான்ஸுதேசத்துத் தென்பாலுள்ள பிறமாகாணங்களிலும் பரவித்து ஆபினும், பெருஞ்சக்காரருடைய ஒற்றுமை தேசாபிமானம் முதலிய பலகாரணங்களால் ஆங்கில வாட்சி பின் குறைந்துகொண்டேவந்தது. போரிற் சுவை கெழுமிய சில ஆங்கில முடிமன்னர்கள் பரான்ஸு தேசத்தில தம் முனேரால் ஆளப்படடுப பின்னர் நடுவிய மாகாணங்களைக் கைப்பற்றப் பெருமுயற்சிசெய்துவந்தார்கள் இவ்வநம் ஏற்பட்ட போர் 126 வருஷங்கள் (1327 முதல் 1453வரை) நடந்ததாயினும், தொடர்ச்சியாக நடைபெறவில்லை இப்போரைச் சரிதரவாசிரியர் சதவருஷப் போரென்று (The Hundred Year's War) குறிப்பார்கள் முதலில் பரான்ஸுதேசத்தில ஒற்றுமை குன்றியிருந்ததனால், அதன் வடபாகங்களில் ஆங்கிலேயரின ஆட்சி சிறிது காலம் நிலைத்தது மத்திய தென்பாகங்களைபும் கைப்பற்று வதற்கு அவர் பெருமுயற்சிசெய்துவந்தனர் இம்முயற்சி பலன்பெறாதபடி செய்ய பரான்ஸுதேசத்தார் எடுத்ததுக் கொண்ட கஷ்டத்திற்கு அளவில்லை ஆனால், கஷ்டத்திற்குத் தகுந்தவாறு பலன் கிட்டவில்லை ஆங்கிலேயரைப் பொருது ஓட்டமுடியாமல், அவர்களுத் தோலவியே பலமுறைபும் சம்பவித்தது நாட்டினமீது பகதீமேலிட்ட ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஆற்றத்தயரடைந்து மனம் புழுங்கினார். நாடு இவ்வாறு ஈனநிலையுற்றுச் சினனபின்

னப்பட்டித் தளர்வுற்றகாலத்தில், நாட்டை உயர்நிலை யடைவித்து உயலிக்கும்பொருட்டு ஜோன் என்ற நக்கை யொருகதி அததேசத்தின் ஒரு குககிராமத்தில் 1412-இல் அவசரிகதாள அவள சிறுவயதுமுதல நற்குணமும், நன் னெறிதிறம்பா வனமையும், இன்சொல்லும், தெய்வபக்தி யும் வாயக்கப்பெற்ற, பிணியாளாககு அருளகரந்து, இரவலரை இனிதிற பேணிக தனஞ்சியன்ற உதவியை யாவாகும் தையபுடன் புரிந்துவந்தாள இவவண்ணம் துன்புற்ற உயிரகளிம அன்புறறுவந்த மக்கைகரு நாட டைந்த அலங்கோலம் எட்டவே, அவளும் துயரூள் மூழகி, இறைவனை இடைவிடாது தொழுதேத்தித் தன் நாட்டை நற்கதியடைபுமபடிசெய்ய வேண்டினாள் அவள் வயது 13 அடையவே, கடவுளின் அருளவாககு அவளது காதுககு எட்டி, மனததுகும் களிப்பை ஊட்டிற்று. இதற்குமேல் அவள தனது ஆட்டுக்கிடையை மேய்த்துக் கொண்டிருக்கும்பாது, தன நாட்டைந்த நிலைமையை யும், நாட்டாககு நோந்த கொடுமைகளையும் நினைந்து நினைந்து பரிதபிக்குங்காலையெல்லாம் அவ்வருளவாகனை அவள கேட்பாள சிவசமயங்களில் தேவதூதனை நேரில் தரிசித்து, மெய்சிலிர்த்துக் கண்ணீர் தழமபுவர்ள் இது தெய்வவாககைக் கேட்கும் தருணமும், கோவிலில் ஸ்ரீ ஷடிக்கும் தருணமும் ஒத்திருக்கும், அச்சமயங்களில், 'பரானஸ்தேசம் மேனிலையுறும், நீயே. அநநிலையை அடைவிப்பாய' என்று அததெய்வவாககுத்தொனிக்கும். இதைக்கேட்டு அவள மனம் பூரிப்பாள

இவடகு வயது ஆகவாக, தெய்வக்காட்சியும் அடிக்கடி இவளுககுக் கிடைத்தது. இததெய்வவாககுக் கூறிய



படி இவள நடக்கவேண்டியவளாதலால், இரநிகழ்ச்சிகளை வெளியிடாது சமமர இருக்குமபடி அது சொன்னது. அவள் அவவாரே இருந்தாவிட்டால் அவளது 17-வது ஆண்டில், தனது ஊரை நீக்கி நாட்டின் தண்டநாயக நெருவனிடஞ் சென்று, அவன்முலமாக அரசுமுனைக கண்டு, அவனைதேற்றிச் சேனையுடன் சென்று ஆங்கிலேயரைப் பொருதோட்டி வடபாக்கங்களைக் கைப்பற்றி, அரசுமுனாக்கும முடிசூட்டிவருமாறு, அததெயவ வாகரு அவளை ஏவிறறு அவனும் உடனே அவனிதஞ் செய்யத் துணிந்தது, தண்டத்தலைவனிடஞ் செல்லவே, அவன் இவளது இளமைமையும் உறுதிப்பாட்டையும் கண்ணுற்று, மகைக்கருப் பிதேதறியதென்று பரிகசித துப் புறம்பே போக்கினை ஜோன முன்னிலும் மும்மடி ஊக்கவகொண்டு, தெயவம் தனக்கிட்ட கட்டளையை யாவாக்கும எடுத்ததூரைதது, தனையன்றி வேறெவரும் நாட்டைக் காப்பாற்ற வல்லாலலொன பதை வறபுறுத தினா. இதற்கேறப், இதற்குள் பின்னும் பாராணசேனை தோலவியுற்றது. கடைசியாக, சேனைத்தலைவனுக்கு இவ ளது வாரத்தைகளில் சிறிது நம்பிக்கை பிறந்தது, சில ராணுவத்தலைவருடன் இவளை அரசனிடம் அனுப்பினா. அரசனும் இவளது மொழிகளை முதலில் நம்பாமல இவ ளுக்குப் பேட்டிக்கொடுக்கச சமமதிககவிலலை. பிறகு கன னுடைய முப்படித்திபாகஸ்தரது வேண்டுகோட்கிரங்கி, முந்நூறுபோகன்டுயில் அரசசினனம் யாதமணியாது சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து ஜோனை வரவழைக்க, அவள் அரசுமுனை எளிதில் உணர்ந்தது, அவனிடம் தனக் குக் கடவுளிட்ட பணியைக் கூசாது கூறினா. அரச

குமரனும் அவளது வராததையின உண்மையை அறிய  
 விருமபி, அவளுக்கு வெள்ளைக்கவசமும், கரிய கொய்  
 யுளைப்புரவியும் ஈந்த, போருக்கெழுந்தன்ன ஜோனும்  
 கடவுளிட கடடனைப்படி கொடியொன்றை அமைத்துக்  
 கொண்டு, ஓரிடத்தில் புதைக்கப்பட்டிருப்பதாகக்  
 வுள கூறிய கூர்வகத்தியைக் கொணர்ச்செய்து, கைக்  
 கொண்டு, யுத்தக்கோலமபூண்டு, சேனை பின்வர, வரத்திய  
 முழுவக, கொடிகள் துவளச் சென்றாள் இவளது வீரத்  
 தையும், தேசபக்தியையும், சாந்தகுணத்தையும் கண்ட  
 வீரனைவராகம மனக்கிளாச்சியுண்டாயிற்று சதருக்கள்.  
 மனநடுக்கமுற்றுப் பின்னிடைந்தனா புறப்பட்ட நான்கு  
 தினங்களுக்குள் அப்பெண்மணி சதருக்களை முறியடித்து,  
 வடபால ஆங்கிலா முறிய கோடடைகளை மீட்டு, அரசு  
 குமரையும் அவனது மூதாதைகள் முடிசூடிய இடத்  
 திற்கு அழைத்துச்சென்று, அவனுக்கு முடிசூட்டி, தேவ  
 னது கட்டளையை இனிதின் நிறைவேற்றினான் தேவனது  
 கட்டளைப்படி தான் ஒருவருஷமே இன்னும் உலகில்  
 இருக்கவேண்டுமென்றால, தன்மூலமாக வேண்டிய  
 நன்மைகளை நாடு பெறுவதற்கான நன்முயற்சிகளைத்  
 தேடுமபடி அரசனை வேண்டிக்கொண்டாள் அவனும்  
 அவவாறே பலநகரங்களையும் ஜோனது உதவியால் மீண்  
 டும் கையபற்றிக்கொண்டான கடைசியாக, ஜோன ஆங்கி  
 லேயாகையில் சிக்கிக்கொண்டாள் அவர்கள் இவனை  
 மாயக்காரியென மதித்துக் கடுஞ்சிறையில் இருத்தவே,  
 கடவுளின் ஆஜ்ஞைக்கு விரோதமாக அவள் தப்பியோட  
 முயன்றதனால், அவளை ஆங்கிலேயா இரக்கமின்றி இருப்  
 புத்தூண்டிற் கட்டிச் சுற்றிலும் நளியெரி மூட்டி அவளைச்  
 சுட்டுக கொன்றனர்.

ஸாக்ரடீஸ் கேட்ட அருள்வாகும இமமாதிரி  
 எழுந்திருந்தலவேண்டுமென்பார சிலா சிருதனை யிலே  
 ஆழ்ந்து உலகத்தை முற்றும் மறந்திருப்பது ஸாக்ர  
 டீஸுக்கு வழக்கந்தான். ஒருமுறை அவர் யுதகாங்கத  
 திருக்குச்சென்றிருந்தபோது, அதிகாலையில குணதிசையை  
 ரோகி ஏதோவொன்றைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்  
 டிருந்தார் நின்றவிடத்தை விட்டு மறுகால்காலவரை  
 அவர் அசைப்பவையிலை பரிதி உதித்தவுடன் அவரது  
 கிஷ்டை கலைந்து அருக்களை வணங்கிக் குதித்து அவ  
 விடமிட்டுப் பெயர்ந்து ஸாக்ரடீஸும் அகன்றார்

இவ்வாறன்றி, தம்காலத்து ஜனங்கள் மூடத்தன  
 மாக இருந்தகால முழுமயிதகை வைத்துவந்ததனால்,  
 தமது மனத்தைத் திருப்பித் தலவழிப்படுத்த நினைத்தே,  
 தமயிடமும் அவனிதசகதி இருப்பதுபோல ஸாக்ரடீஸ்  
 பாசாங்குசெய்தாரெனச் சில அறிவாளர் கூறுவர்

இங்ஙனம் ஸாக்ரடீஸ் நமடிய தெய்வக்குறியைப்  
 பற்றிப்பலவாறு கூறுவதெல்லாம் உண்மையினபாற்படிற்  
 படுக; ஆன்றி, படாதொழியின ஒழிக ஏதோவோ அபூரவ  
 சக்தி அவரிடம் இருந்ததென்பதும், நயாய அந்யாய  
 உணர்ச்சி அவரிடம் சிறந்து காணப்பட்டதென்பதும்  
 ஒப்பமுடிந்தவை

## 9-ஆம் அதிகாரம் கூரிய அறிவு.

[நீதிவிஷயங்களில் அவர்கொண்ட கருத்து—அறிவே தர்மம்—இக்கொள்கையின் குறைபாடு—அவா அவ்வாறு கொண்ட தற்கு நயாயங்கள்—தொழிவுகளேயுள்ள ஒற்றுமை—ராஜாங்க விஷயத்தைப் பற்றி அவா கொண்ட கொள்கைகள் ]

முன்னாவது விசேஷமாக ஸாகரமலின கூரிய அறிவைச் செபிதேம முறகூரிய இரண்டு முககிபாமசங்களுக்கும் இதவே அடிப்படையாக உள்ளது தமது அறிவின முதிர்ச்சியால் அவா ஜனங்களைப் புதிதேதார் வழியிற் புத்ததிரை தமது ஆராய்ச்சிக்காக அவா எடுத்ததுக்கொண்ட விஷயம் புதியது, அவா காடடிய வழியும் புதியது, அவா கையாண்ட கொள்கையும் புதியது.

ஆகிகாலத்துள்ள ததவசாஸத்திரிகள் உலகத்தேதாற்றம், பரம்பொருளின் தனமை முகலியவற்றை நாடியறிய முயன்றதேதாடு, வானசாஸ்தரம், தேகாகணிதம், இயற்கைசாஸ்தரம் முதலிய பலகலைகளையும் ஒருங்கே கற்றுவந்தார்கள் பின்னாலில் இயற்கைசாஸ்தரத்தைச் செவ்வனே நுணுகி ஆயந்த மதிவலலோர, பலவகையான கொள்கைகளைத் ததமக்குக் தேனறியவாறு கற்பித்துவந்தனர். லோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானிகள் இயற்கைதுட்பங்களை நோக்கியறிவதை முற்றிலும் நீக்கி, கணிதம், வானசாஸ்தரம், தேகாகணிதம் ஆகிய மூன்றையும் தனித்தனியே பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்துவந்தனர் ஸாக்ரடீஸ்காலத்தில் இம்முன்றும் தனிசாஸ்தரங்களாகப் பாராட்டப்பட்டதனால், அம்முன்றையும் ஸாக்ரடீஸ் கற்றுத்தேராததால், வாலிபத்தில் ஆர்க்கேலஸ் (Archaulus) என்ற பண்டிதரு

டன் ஆகஸ்டசு கரிளிருகது ஸாமாஸ் (Samos) நகரக்கு ஒரு முறை ஸாக்ரடஸ் சென்றதாக அறியப்படுவதனால், அம் ஹூரானிடத்தில இயற்கைசாஸ்தரத்தின றுட்பங்களை அவர் கற்றதாகக் கொள்ளலாம். பிறகு இவர, ஸீனோ (Zeus) எனப்பரிடம் எதிராமறைமுகத்தால சம்பாஷிற் றுக் தீர்ணைத் தெரிந்துகொண்டார் அக்காலத்தார் உணராதவரை இவர்களுத் ததவசாஸ்தரத்திலும் நலவு பயிற்சி உண்டு இவர எதற்கும் சான்றுகள் தேடுப வராதலின, இயற்கைறுட்பங்களை ஆராயவதைச் சிலப்போ தில் கைவிட்டு, மனிதர் சாதாரணமாகக் கையாளுகிற நீதிவிஷயங்கள், கடமைகள் முதலியவற்றை ஆராய்ச்சி செய்து, அவற்றின் உண்மைகளைக் கண்டறியத்தலைப் பட்டார்.

ஸாக்ரடஸு காலத்திற்குமுன் விளங்கிய ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானிசனும் நீதிவிஷயங்களையும் ராஜாங்கவிஷயங் களையும் ஜனங்களுக்குப் போதித்ததுள்ளாராயினும், அவரது கொள்கைகள் ஒருவரையறையில் அடங்காமையின, அவை சாஸ்தரோத்தமாக நிறுவப்பட்டனவாகா. அக்காலமனிதர் கள் கண்முடித்தனமாய்ப்பெருமபாலும் நம்பியவைகளை அந்த ஞானிகள் மெய்ப்பொருளுணைக் கருதிவந்தனர். பாரம ஜனங்கள் ஒப்புக்கொண்டவைகளெல்லாம் ஒழுக் கத்திற்கிறந்தவையாகா என்பதை அவர் ஒருசிறிதும் உண ரக்கூடவில்லை அவ்வாறு உணர்ந்த சிலப்பெரியோர்களும் அவற்றைத் திருத்த முயற்சிசெய்யவில்லை அவர் தமது சிஷ்யர்களை ராஜாங்கவயவஹாரங்களிலும், ஜனசாரம கூட் டெறவு முதலிய இதரவிஷயங்களிலும் தேர்ச்சிபெறச் செய் வதிலேயே மனம் ஊன்றியவராதலின, தாம் கற்பிக்கும்

கொள்கையிலுள்ள குணத்தையும் குற்றத்தையும் நாடியறிய ஆசையேனும் அவகாசமேனும் அவாகிலில். “பொருளாசை மேலிட்ட (ஸோபிஸ்ட்ஸ்) ஞானிகளா தாரணஜனசமமதமான கொள்கைகளே ஞானமாத் கத்திற்குத் துணையாகுமெனக் கடைப்பிடித்து, பிறாக்கும் அவறறைக் கற்பிக்கிறார்கள இவ்வாறு அவர்கள் செய்வது, அரிமாவரிமா முதலிய வனவிலங்குகளுடன் பழகி, அவற்றின் விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கண்டறிந்து, பயமின்றி எப்போது அவைகளிடம் நெருங்கலாம், எவ்விதத்தொனி அவைகளுக்குக் கோபத்தை மூட்டுகிறது, எவ்விதம் அவைகளைச் சாந்தப்படுத்தலாம், அவைகளிடம் சபந்தகால அறியப்படுவன யாவை முதலிய விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்ட ஒருவன் தான் கற்றவைகளை முறைப்படுத்திப் பிறாக்கு அவ்விலங்குகளை வயப்படுத்தும் விதத்தைக் கற்பித்தலை ஒருகும் யிருக்கங்களுக்கு உவப்பானதைச் சரியானதென்றும், அவை வெறுத்ததைச் சரியானதென்றும் சிறிதேனும் பகுத்தறியாது அவன் சாதிப்பதுபோலவே இந்த ஞானிகளும் பலதலை விலங்காகிய ஜனசமுகத்தின் மனநிலையை நன்றாக உணர்ந்துகொண்டு, அதற்கேற்றவாறு கொள்கைகளைத் திரித்து, அவறறையே நற்போதமெனச் சாதிக்கிறார்கள். தமது கூற்றை நிலைநிறுத்த அவர் கூறும் நயரூபங்களை மிகவும் இழிவானவையாதலின், அவரை முழுமூடொன்ப புகல்வதற்கு வேறு சான்றுகள் வேண்டா” என இக்கூட்டத்தாரைக் கண்டித்து பனோடோ எனப்பரவரைந்துள்ளார்

இவ்வாறு நீதிவிஷயங்கள், ராஜாங்கவிஷயங்கள் முதலியவை ஒருவரையறையினறி, தலைதடுமாறி நடைபெறுக காலத்தில், ஸாக்ரடீஸ் தோன்றித் தமது நுண்ணிய அறிவாற்றலால் அவற்றைச் சீர்பெற ஆராய்ந்து, அவற்றைப் பற்றிய உண்மைஞானத்தைப் பலரும் அறியுமவண்ணம் பரப்பினார். ஸோபிஸ்டீஸ் என்ற ஞானிகளைப்போலவே, அவர், ததவவாராய்ச்சியை முற்றத்திறந்து, நீதியியல் அரசியல் விஷயங்களே ஆராய்ச்சிக் குச்சிறந்தவையென எடுத்துக்கொண்டார் 'மக்களை உணர்வது மக்களின் கடமை' என்பதை முதன்முதல் தெரிந்து வெளியிட்டவர் இவரே.

அவர் நுதனமாகக் கண்டுபிடித்தது இதுதான். இதைக் கொண்டாடின கிகரோவென்ற (Cicero) ரோமா புரிநிபுணர், 'ததவசாஸ்தரத்தை விண்ணுலகினின்றும் மண்ணுலகிற்குக் கொண்டுவந்தார் ஸாக்ரடீஸ்' என்று அவரைப் புகழ்ந்துள்ளார் சாஸ்தரோக்கமாக அததாட்சிகண்டறியப்படுவனவற்றிற்கும், மகாபிமானம்பற்றி மூட பகதியால் முடியப்படுவனவற்றிற்கும் முதன்முதல் வேற்றுமையை விளக்கினவரும் ஸாக்ரடீஸ்தாம் சாஸ்தரம் விட்ட எல்லையை மதசித்தாந்தம் தெரிகிறதென்பதை யாவரும் அறிவார்கள் இவ்வண்ம ஆராய்ச்சிக் குரியவல்லவென விலக்கப்பட்ட விஷயங்களுக்குப் பதிலாக ஏராளமான புதிய விஷயங்கள் அவரால் ஆராய்ச்சிக் குக் கொண்டரப்பட்டன. பகதியென்பது என்ன? பகதியினமையென்பது என்ன? கீமனமை இழிவு என்றால் என்ன? நயாயம் அநயாயம் என்பன யாவை? தாயம் அல்லது பயம் என்பது யாது? நகரமென்பது எது? நகரவாசிகளுக்குரிய குணம் எது? மன்தா மேலதிகாரஞ் செலுத்துவதென்ப

தற்குப் பொருள யாது? அவ்வசிகாரத்தைச் செலுத்த பவாககு வேண்டிய முகய குணகுணங்கள் எவை? இவை போன்ற கேள்விகளை ஆராய்ந்து அவாமிருந்த இன்பமும் பயணம் பெற்றா இவற்றைச் சீர்பெற உணராதோரை உயராதோரென்றும், அவ்வனம் உணராதோரை அடிமையினம் இழிந்தோரென்றும் அவா மதித்தார

இப்பொதுச்சொற்களின் உண்மைப்பொருளை அறிய மாட்டாத அநேகா, அந்நாளில் அவைகளை வழக்கில் உபயோகிக்கதுவந்தாராகள் 'உலகில் எது நயாயமானது? எது அநயாயமானது? சதயமானதெது? அசதயமானதெது?' எனப்பறறை துணிந்து கூறுவதற்கு யாதொருவழியும் இல்லை ஒவ்வொன்றும் அவரவர்களுக்குத் தோன்றுகிற படியே அமையும் என்று ஞானியர் (ஸோபிஸ்ட்ஸ்) கூறிவந்தாராகள். இக்கொள்கையை ஸாக்ரடீஸ் அறவே மறுத்தது, ஒவ்வொருவருடைய எண்ணமவேறுபட்டாலும் யாவையும் உற்றுநோக்கினால் பொதுவப்பிராயம் என்பதொன்று அவைகளில் இருப்பதை ஊகித்தறிப்பலாமென்றும், இவ்வப்பிராயத்தைக்கொண்டு மேற்கூறிய மொழிகளுக்கு மெய்ப்பொருளைக் கற்பித்தல்கூடுமென்றும், ஒவ்வொருவரும் இப்பொதுவுணர்ச்சியை இயற்கையில் அடைந்தாளாரென்றும், அவ்வுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த வேண்டுமாயின் அவரைப் பலகேள்விகள்கேட்டு மடக்கிச் சிந்திக்கச்செய்யவேண்டுமென்றும், இவ்விதம் பலபெயர்களால் வெளிவந்த அப்பிராயங்களை ஒன்றுசேர்த்து உற்றுநோக்கிப் பொதுவான அம்சங்களைத் தெரிந்தெடுத்தால், அச்சொற்களின் உண்மைப்பொருள் முடிவில் விளங்காநிற்குமென்றும் கூறினார். இவ்விதஞ் செய்வதால்



பொதுசொற்களின் மெய்ப்பொருள் தெளிவாக்கவேதோடு, அழைப்பிறநில அடங்குகிற சிறப்புச்சொற்களும் யாவையெனத் தோன்றுகிறதும் அதாவது, ஒன்றுட பலவற்றையும், பலவற்றுள் ஒன்றையும் நாம் காணலாம்

இவ்வழியே ஸாக்ரடீஸ் புதிதாக ஏற்படுத்தினது. அந்நாளிற் பலபேரகளையாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டிருக்கிற சிறந்தவீளங்கியதனால், அன்றோ பேரகநகரிகளாயினர்; தாமறியாதது ஒன்றுமில்லையென எண்ணினார்கள். அவர்களை ஸாக்ரடீஸ் நயமென்றாலென்ன முதலிய பல கேள்விகள் கேட்பார். உடனே அவர்கள் தடையின்றி விடைகூறுவார்கள் அவர்கள் கூறிய பொருளிலுள்ள குறைவை ஸாக்ரடீஸ் எடுத்துக்காட்டினால், அவர்கள் அதைச் சற்று மாற்றிக்கூறுவார்கள் மறுபடியும் அப்பொருளின் சிறப்பினையை ஸாக்ரடீஸ் எடுத்தேரதுவர திருமபவும் அவர்கள் அதன் பொருளைச் சிறிது மாற்றியுரைப்பார்கள் இவ்வீதமாகப் பலமுறை கேள்விகள் கேட்டு மடக்கி, அவர்களது அஞ்ஞானத்தை வெளிப்படுத்தி, அவர்களைச் சிந்திக்கச்செய்து, அவர்களது அநாதையை ஒழிக்கிவிடுவார் ஸாக்ரடீஸ் இவ்வண்ணம் சற்று வழிகளால் ஒருமொழியின் பொருளைத் தெரிவிக்க முயலாமல்தவிர வதை ஸாக்ரடீஸ்வழி (Socratic Method) பெயர் உரைப்பா மேலோர் \* இவ்வழி அவராலேயே சிறப்பாக எடுத்தாளப்பட்டது அவர்க்கு முன்னுள்ளோர் இந்நவழியை அறிவார் அவர்க்குப் பின்வந்தவர்களுள் பளேடோவைத்தவிர வேறெவரும் அதை விசேஷமாகக் கையாளவில்லை

ஸாக்ரடீஸ் கேளிகேட்குமபோது மனிதருடைய போகயதைக்குத தக்கவாறு தமது வினாக்களை மாற்றிக் கொள்வார தாம் ஒன்றும் அறியாதவாபோலவும், பிறரிடத்திற பலவற்றை தாம் கேட்டறிந்துகொள்ள விரும்ப முடையவாபோலவும் நடித்து, “உடையாரமுன் இசுலாப் போல ஏககற்று” \* மெனமையாக வாதாடுவார. ‘இவர் அறியாதவாபோல நடித்துக் கேட்பது பிறரைத்திசைக்கரசு செய்து தாம் களித்தறகுப்போலும்’ எனப் பாரத்தேராக குத தோற்றினாலும், ஸ்வபாவத்திசு பிறரை வினாவுவதற்குச் காரணமொன்றை வேண்டியே அவர் அந்நவனஞ் செய்தாரென விளங்குகின்றது. எதிர்மறைமுகத்தால இவ்வாறு சுற்றுவழியாக ஜனங்களுக்குக் கற்பித்ததைப் பள்ளே டோ விரித்துவிளக்கி, ஸாகரடீஸுக்கு ஓர் புகழுடம்பைக் கொடுத்திருக்கிறார் கேளிகளால மடக்கி அவரது அறியாமையைப் புலப்படுத்தினபிறகு, திசைத்துநின்றவாக்கு உபயோகமான செவ்விய கருத்துக்களை மிகவும் எளிதாக நோவழிதலும் ஸாகரடீஸ் போதிப்பார என்று ஸெனாபன் கூறுகிறார் இஃது உண்மையாக இருக்கலாமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை ஆயினும், ஸாகரடீஸுக்கு இதனால் பெருமை யாதொன்றும் ஏற்படுகிறதில்லை நீதிசாஸ்திரத்தை ஒழுங்குபடுத்திப் பாசுபாடுசெய்ததிலும், சுற்று வழிகளால் பிறருடைய கருத்தை எழுப்பி நீதிவிஷயங்களை ஆராய்ச்சிசெய்வதில் அதை ஊக்கிசெவ்வலுமாறு தூண்டியதிலும் ஸாகரடீஸின் பெருமை ஒளிகின்றது. எவ்விஷயத்தை எடுப்பினும், எக்கேளியைக் கேட்பினும்

\* குறள் 395—செல்வாமுன் கலகாதார கீற்குமாறுபோல ஆசையால் தாழ்த்து என்பது இதன் பொருள்.

அவரது நோக்கமொன்றே அது மனிதரின நன்மை, இன்பம், அறிவு முதலியவற்றைப் பெருக்கவேண்டுமென்பது அவர்தம் போதனா முறையில் நோவழியாக ஒன்றைக் கற்பித்தல் அருமையே அவ்வாறு செய்யினும் விளையும் பயன் மிகச்சிறிதளவேயாகும் விஷயங்களின் கண்ணமைப்பை காடி அறிவதில், பிறருடைய மனதைப் பயிற்றுவதுதான் அவரது முதன்மையான கருத்து பாசுவேதீனியில் மகப் போற்றை எளிதாக்கச் செய்யவல்ல தமது தாயைப்போலத் தாமும் பிறாமனதில் உதிகின்ற கொள்கைகளை எளிதாக்கப் பிறப்பிக்கும் மருத்துவனென அவர் கூறினார்.

கிரீஸ்தேசுததில் இதுவரை நிகழாத ஒருகிளாசீசியை ஸாக்ரடீஸ் ஈாப்பி, ததவவாராயசீசியை வளர்த்தார் இவரைப்பினபற்றிப் பலபண்டிதர்களால் விதக்கொள்கைகளை ஸ்தாபித்தது சீடாபலருடன் புகழ்பெறப் பின்னாளில் விளங்கினாராயினும், ஸாக்ரடீஸைப்போல பிறருடைய மனதைக் கவராத அறிவைப் பெருக்கினார் எனருயிலினை எனலாம் அவர்காலநெடும் நீதிசாஸ்திரமென்பது தத்வசாஸ்திரத்தின் ஓபகுதியாகத் தனியே பாராட்டப்படடுவருகின்றது.

ஸாக்ரடீஸ் ஸ்திரமக் யாதொருகொள்கையைப் பற்றிக்கவிலியாயினும், அவரது அமுதவாக்யங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பலபண்டிதர்கள் பலமதங்களை ஸ்தாபித்தனர் அவைகளில் முக்யமானவை காண்டு.

முதலாவதுமதம் — இது மகாராக்ரதது யூக்ளிடிஸ் (Euclides of Magara) எனப்பலூலரிருவப்பட்டது. இவர்

தர்க்கசாஸ்திரத்தையே முதன்மையானதெனக் கருதிப் பிறிதெவ்வாறும் பாராட்டாமல் விட்டுவிட்டார், உலகின் பொருள்களின் தோற்றமேயு, உண்மையேயெனக் கொண்டனர் இவர எதையும் எளிதில் நம்புகிறதில்லை; எதற்குங் குறைகூறுவார இவரது வழியைப்பற்றி நடந தோரை நம்பிக்கையற்றவரென (Sceptics) ஜனங்கள் உரைத்தார்கள் ஒருகொள்கையை நிலைநிறுத்த எவ்வளவு காரணங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு காரணங்களை அககொள்கையைச் சிதைப்பதற்கும் இருக்கின்றனவாத லின், யாவும் அவரவரது அபிப்பாயத்தை ஒட்டியிருக்கு மென்பதை நம்பி, மனக்கடுமாரற்றினறி ஒருவழித்தாய் நிற்பதே சரியான மாரககமென்பு புணர்னர்.

இரண்டாவது மதம் — ஆண்டிஸ்தீனிஸ் (Antis-thenes) எனப்பவா ஸகாபித்தது இமமத்ததைத் தழுவி யேரை ஒழுககவாதிகளெனலாம இவர்கள் அறிவைப் பெருககுவதில் விசேஷக்கருததை வைக்காதவர். இவர் ஸ்டோயிகஸ் (Stoics) என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

மூன்றாவது மதம் — இது கைரினி நகரத்து அரிஸ் டிப்பஸ் எனப்பவா ஏற்படுத்தியது இமமத்ததின் குறு கிய கருததைக் கொண்டவர், உலகவின்பத்தையே முக்ய மாக நாடுபவர்; ஊன் வாட்டாது பெருககுவதில் கண் ணுடையவர்

மேற்கூறிய மூன்றுமத்ததின்ரும் ஸாக்ரடீஸ்வழிகளை அரைகுறையாக அறிந்து இடப்பட்டவர்.

நான்காவது மதம் — ஸாக்ரடீஸின் அநுதரங்க்கண்ப ராகிய பளேடோவென்பார் நாட்டியது. இவர்மத்திடி

மிகச்சிறந்தது. ஒழுங்காக நடைபெற்றதும், சாஸ்திரோகதகிரானதும், யாவராலும் கொண்டாடப்பட்டதும் இதுவே. இதைப் பின்வந்த அரிஸ்டாடடில் எனற நிறுணர் சீரப்படுத்திச் சிறக்கச்செய்தார்.

### 10-ஆம் அதிகாரம்

ஸாக்ரடீஸ் கோள்கைகள்.

[அவரைக் குற்றஞ்சாட்டியது—அவா செய்கையில் ஜனங்கள் வெறுப்புக்கொண்டது—அண்டஸ் எனபானது கோபம்—ஆல்கீபியாடிஸ், கீரியஸ் எனற இருவருக்கும் அவாக்குமுள்ள சம்பந்தத்தைப்பற்றிய தப்பெண்ணங்கள்—கவிவாணரும் பிரசவகவலலாரும் ஸாக்ரடீஸ்மீது காட்டிய விரோதம் ]

தாமம் அதாமம் என்பனவற்றை முதன்முதல் நன்றாக விளக்கி அவற்றின் பொதுவான அபிபிராயத்தை கிடைத்துத்தினவா ஸாக்ரடீஸென்று முன்னராக கூறினோம். அறிவு அல்லது ஞானமே தாமமென்றும், அறிவினமை அல்லது அஞ்ஞானம் அதாமமென்றும் அவா கருதினார். நல்வழியில் நடப்பதனால் யாவரும் இன்பத்தை அடையலாம். அவ்வின்பத்தை அடைவதற்கே எல்லோரும் காரணங்களைச் செய்கிறார்கள் ஆயினும், பலாதமது அறிவின் மையால் நன்னெறியை உணராத தீவெறியிற புகழ்ப்பழியொடு பட்டவைகளைச் செய்கின்றனர். மிகவறியினாக்கும எப்போதும் நல்வழியில் தவறாது செலவதென்பது சாத்யமாகாதது. ஒருவன் தனக்குத்தானே விரோதினாகமாட்டான். ஆதலால், வேண்டுமென்றே கெடுதலை

எவனுஞ் செய்யான. பாடுதலுங் கெடுதியை ஒருவன் செய்வானுநில, அவனைச் செய்வீனையின வினைவறியாச் சிறியோனென ஓரநது, அவனுக்கு அவனினையை அறிய வல்ல புத்திநுட்பத்தைக் கற்பிக்கவேண்டும் அப்பொழுது தான் அவன் திருநதுவான். அவ்வாறு கற்பிப்பதற்குமுன் அஞ்ஞானத்திற்கும் அகம்பாவத்திற்கும் காரணமாகிய அவனது தன்மையை அவனுக்குப் புலப்படுத்தவேண்டும்

தான் சாவஜ்ஞனென்று ஒருவன் நினைப்பானாயின் அவன் ஒருபோதும் திருந்தான் தனது அறிவினமையை அறிகதுகொண்ட ஒருவன் நன்மைநீமை ஈதென முதலில் தெரிந்து தனது கராயங்களை நடத்தாவிடினும், சிறிது சிறிதாக நலவழிககு நாளடைவில் வந்துவிடுவான் ஆதலின், மகக்ஷின் பகுத்தறிவைப் பெருக்குவதே மேலான காமமென்று ஸாக்ரடீஸ் எண்ணினார்.

இக்கொள்கை யாவாகும் ஒப்பமுடிந்ததொன்று மனிதருடைய ஆசை, பரிதி, பகதி, பயம முதலிய மன நிலைகளும் தாமமராகத்திற்குச் சாதனமாவதை இதிற் காண்கின்றிலமென்று குறைகூறுவாசிலர். அவ்வன்ம கூறு பவா ஸாக்ரடீஸ்கருத்தை நன்கறிபாரொன்பா வேறுசிலர். 'தாம செய்யும் காமம் எத்தகையது? அதனால் வினையும் பயன் எனனை?' எனப்படைணரது தொழிலபுரியும் மரக களைத்தான் அவர் திருத்தவதற்குக் கங்கணங்கடிக் கொண்டார் அவ்விதமாக அவரது பகுத்தறிவை வளரத் தாலன்றி, அவரைச் சீர்திருத்தவது ஒருபோதும் இயலாதேன்பதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதே.

ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கார்யங்களைச் சிறக்கச் செய்வதையே தமமுக்கியநோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டு

மென்று ஸாக்ரடஸ் கூறுவார். சிறக்கச்செய்தலென்பது ஒருவிஷயத்தை நன்றாயறிந்து திடமாக அதைச் செய்வ தென்பர். குடிதனைத்தொழில்கள் சிறக்கச்செய்யவேண்டும் குடிநீர்வளம் மருத்துவன வைத்தியத்தைச் சரிவரச் செய்தலுமேண்டும் நாட்டிற்கும் பிறாக்கும் தான செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நகரவாசி நாடிச் செய்தலேயண் டும் இவ்வாறு செய்வாரே சிறந்தோராவா கடவுள் அவர்களை அருள்கூர்ப்பார இவ்விதம் தமது காரியங்க ளைச் சிறக்கச்செய்யாத மாக்களைப் பதிகளென்றே அழைக்கவேண்டும் கடவுளின் கருணைக்கு அவர் இலக் காகார் இவ்வாறு நலவாழ்க்கைகாரணமாக மனிதர் தமது தொழில்களைச் சிறக்கச்செய்யவேண்டுமென்பதி லேயே ஸாக்ரடஸ்மதேதாபதேசமும் தாமோபதேசமும் சென்றன.

மேற்கூறியபடி மனிகரின நலவாழ்ச்சைகளுக்கு காரண மாணவர்களை யே முக்கியமாய் ஸாக்ரடஸ் உபதேசித்தார் னும், சிறந்தவைப் புலன்களிற புகவிடாது அடக்கி நன் னாட்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நன்னெறியில ஒழுங்குவத னால் எழுஞ்சிறப்பை அவர் எடுத்ததுரையாமற்போகவில்லை. மனிதர் தங்கள் சௌகரியங்களைக் கூடியவரை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமெனவும், உணவு முதலியவற்றுள் மித மாக இருத்தல் அவசியமெனவும், தமக்கு யாதுநீரிடனும அதைக்கவனிப்பாமல், பிறருடைய விருப்பு வெறுப்பையும் பாராட்டாமல், தமது கடமைகளைச் செய்தோடுன்ற திருப்தியையும் மனமகிழ்ச்சியையும் அடைதலே தனியாய் அறமெனவும் பலமுறை ஸாக்ரடஸ் கூறியிருக்கின்றார்.

இராஜாக்களியுயங்களைப்பற்றி அவர் கொண்ட அபிப்பாயங்களும் மேலோதிய நீதிசாஸ்திர அபிப்பாயங் களை ஒட்டியவைதாம். அரசியல்முறைகளை நடத்துபவர்

ஜனங்களின் சௌகரியத்தையும் நன்மையையும் நாடிக்கொண்டிருக்கின்ற சமயத்திற்குரிய திறமை வாய்ந்தவர்களாகியவர்கள் வேண்டுகோள்களை அளித்து அதற்குரிய சௌகரியங்களைக் கையிற் பிடித்த ஒவ்வொருவரும் அரசனும் அதிகாரியுமாகா; கீழ்க்கண்ட அவையத்திற்குத் தோஷங்களைப்படுத்தினால், அதற்குரிய சமயத்தால் அந்நிலைமையைப்பெற்றவனும், வலிதாக்கவும் வஞ்சனையாகவும் அப்பதவியைக் கவர்ந்து கொண்டவனும் அதிகாரிகளாகா, எவன்நீதியைச் செவ்வனே நடத்துகின்றானோ, அவனே அப்பதவிக்கு உரியவனாவான் கப்பல ஓடுமபோது மாலுமிகளுக்குப் பணிநது பிரயாணிகள் நடக்கிறார்கள். கோயாளிகளிடில் மருத்துவனே யஜ்மானனாகிறான். இதுபோலவே, அரசியலை நன்குணர்ந்து திரியலானோர் அரசாங்கத்தில தலைமைவகித்தற்குத் தகுதியுடையவனாவான். அவ்வாறன்றி, அநீதியைச் செய்வது போலச் சீட்டுப்போட்டுப்பார்த்து அதற்குரிய சமயத்தால் பெற்றவர்களுக்கு உபாந்த உத்தியோகங்களைக் கொடுப்பதும், தமது கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்வதென்று அவர்களை எதிர்பார்ப்பதும் அறிபாமைப்பின்பாற்படும். மாலுமித்தொழிலைக் கண்டித்து கண்டறிபாத ஒருவனை நம்பிக் கப்பற்பிரயாணம் எவ்வாறு செய்வாரோ? கண்டியோகத்தை தச்சாகவும் பாடகராகவும் நியமிப்பார்களோ? அவ்வத்தொழில்களிற கைதேர்ந்தோரே அவ்வத்திறமைகளில் தலைமைவகிப்பதற்கு உரியவராவர்.

இவ்வப்பிரயாணத்தை எவ்விதம் அனுபவித்திருக்கின்றவர்களைப்பற்றி ஸாக்ரடீஸ் விரிவாக விளக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். உத்தியோகமென்றுவதற்குத் தகுதியுடையவன் எவ்வெனக் காண்பதற்கும், தகுதியற்ற உத்தியோகம் தரக்கூடாது நீக்குவதற்கும், ஒருவன் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்த



திருக்கையில் அவனினுஞ் சிறந்த ஒருவன் கிளம்பினால் யாதுசெய்வதென்பதற்கும் அவர் வழிகூறினாரிலை. மாணியி, மருததுவன், தொழிலாளிகள் முதலியோரை ஒப்பிட்டதைக் கவனித்தால், ஜனங்களை ராஜாங்க உதயோகஸ்தர்களைத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டுமென்பதும், சிறிதுகாலஞ் சென்றபின் வேறு உத்தியோகஸ்தர்களை முன்போலவே தெரிந்தெடுப்பது அவசயமென்பதும் அவரது கருத்துக்களென ஒருவாறு கொள்ளலாம் எவ்வாறெனின், தொழிலாளிகளை ஜனங்கள் சதாகாலம் அபிமானிப்பதில்லை சிலரைச் சிலகாலம் கொண்டாடுகிறார்கள். வேறு சிறந்த தொழிலாளிகள் கிளம்பினால், அவர்களிடத்தில அதிகமதிப்பு வைத்து முன்னுள்ளோரை நீக்கிவிடுகிறார்கள்.

மேற்கூறியவாற்றால் நாம் அறியக்கூடப்படுவதெனில், ஸாக்ரடீஸ் அரசியல்பற்றிக் கொண்ட அபிப்பிராயங்களும், நீதிமாரகங்களைப் பற்றி அவர் கொண்ட அபிப்பிராயங்களைப்போலவே குறைபாடுடையன எனப்படுதலாம். ராஜாங்க உத்தியோகம் வகிப்போர்க்கு அறிவுமட்டுமன்றி நிறைந்திருந்தால் போதுமென அவர் கருதிவது உண்மை முழுவதையுங் கூறியதாகாது எதிர்ப்பறைமுகத்தாலுஞ் சில அபிப்பிராயங்களை அவர் வெளியிட்டிருக்கிறார் குடியரசும் செல்வர்களரசும் நன்மைபயக்கொடுமென அவர் எண்ணவேயில்லை ஆதனநகரத்தினது அரசியல்முறையில் அவர் அபிமானமேனும் நம்பிக்கையேனும் வைக்கவில்லை. அதுபோலவே, செல்வா நானூற்றுவரும், முப்பதின்மரும் முறையே ஆதனநகரை வலித்திற்கையகப்படுத்தி ஆண்டு வந்தபோதும், அவர்களை இவர் இறையும் மதிக்காமல் வெளிப்படையாக வெறுத்ததைத்தான்.

## 11-ஆம் அதிகாரம் குற்றஞ்சாட்டினோர்.

[மூன்று குற்றங்களின் ஆராய்ச்சி—“மேகங்கள்” என்ற ஸாடகத்தைப்பார்த்து ஸாக்ரடீஸ் து ஜனங்களை தவறான எண்ணம் கொண்டது—தீயவழியிற் புகுததிரா என்ற குற்றம் ராஜாங்கவீயவஹாரவீஷயமாக ஏற்பட்டது—அவரது போதனைகளின் குறைபாட்டினால் குற்றங்கள் ஏற்பட்டன]

இவ்வண்ணம் நீண்டகாலமாக ஸாக்ரடீஸ் தாயளடுத்திகொண்ட காமத்தைக் கைவிடாது நடத்திவந்தார். அரிஸ்டோபானஸ் நாடகமவரைந்த காலத்திலேயே இவர் “நுணமாணுழைபுலமை” \* வாய்நடவொன்றுயாவரளும் நன்குமதிக்கப்பட்டவராகத் தெரிதலான், சமரூ முப்பது வருஷங்களாக இவர யாவரையும் பரீட்சித்தது அறிவைப் பெருக்கிவந்தாரென்று கூசாமற் கூறலாம். கிமு 399-இல் மேலீடஸ் (Meletus) எனபவர, அணீடஸ் (Anytus) லைகான (Lykon) எனற இருவரின உதவியைக்கொண்டு, ஸாக்ரடீஸ்து மூன்று குற்றங்களை ஏற்படுத்தி, சகலரும் அக்குற்றங்களை அறியுமாறு வரைந்து, வழக்கப்படி நாயஸ்தலத்தின் வாசலில் நாலவிட்டார அவர் சாட்டிய குற்றங்களாவன —

1 ஸாக்ரடீஸ் தமது மூன்றோர் தொழுத தெய்வங்களைப் போற்றவில்லை.

2. அவர வேறு புதிய தெய்வங்களைக் கற்பித்த கின்றாரா

3 அவர ஆதனஸ்வாலிபர்களைத் தீய வழிகளிற புகுத்திக் கெடுத்தாவிடுகிறார்.

---

\* நண்ணியதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலதூல்சுள்ளிக்கு சென்ற அறிவு என்பது இதன் பொருள்.

இக்குற்றங்களுக்கு மாணதண்டனையே ஏற்றது

சேன்ற முப்பது வருஷகாலமாக ஸாக்ரடீஸ் பிறகுடன் சம்பாஷிததுவந்திருந்தும், அவரது 70-வது வயதில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது மிகவும் வியக்கத்தக்கதே. இவரது சம்பாஷணையின் தாமதமானதொன்றினதமுதலிதுவரை ஒருவழிதகராகவே இருந்தது எத்தனையோ பெயர்கள் அவரது சம்பாஷணையைக் கேட்டு உயர்நிலையை அடைந்திருந்தும், அதைச் சற்றும்பாராட்டாமல் இவர்களுக்குக் கொலைதண்டனையை விதித்ததற்காக இவரது நண்பராகிய ஸோஸுபன், அதீனியரைச் செயற்கன்றிகொன்ற சிறியோரென இகழுகதுபேசுகிறார். இவ்வளவுகாலத்திற்குப்பிறகு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது ஆச்சரியமானதன்று. 70-ஆம் ஆண்டுவரை அதீனியர்கள் அவரைக் குற்றஞ்சாட்டாமல் பரிசுக்கமாய்த் தடையின்றிச் சம்பாஷிக்கும் படிவிட்டதான அதிசயமானது இதனை நன்கு விளக்குதும்.

ஸாக்ரடீஸ் கைக்கொண்ட கராயம சாதாரணமானதன்று எவ்விதத்திலும் அது பகைமையை விளைவிக்கக் கூடியதே. சீருஞ் சிறப்புமுற்று அறிவிருந்த தாமே எல்லையென்று அகந்தைகொண்டிருந்தோரைப் பலவினாக்கள் வினாவி, அவரை ஒன்றும்நிபர முழுமுடனென்கிருபித்தால், அதிகாரமும் சொல்வன்மையும் செல்வமும் நிரம்பிய அங்கர்கள் ஸாக்ரடீஸைச் சும்மா விடுவார்களே? நாளடைவில் நகரெங்கும் அவர்க்குப் பகைவாளிகள் நிறைந்திருந்தனர், சினே அவரை வழிபட்டுக் கொண்டாடினர். இங்ஙனம் பகைவா நிறைந்த ஊரில் முப்பது வருஷகாலமாக

இவர் தமதிஷ்டப்படி சம்பாஷித்தவரத்தையியக்கத தருததனேரோ? வேறொருநகரிலும் இவ்வண்ணஞ் செய்வது சாத்யமாகாது இதுகாலம ஒருவரும் அவரைக் குற்றங்கூறுவாளா இருந்ததற்கு ஆதன்ஸ் நகரத்தின் பெருமையே காரணமாகும். அநகரில் தமது அபிப்பாயத்தை எவருந் துணிவுடன் எடுத்தபேசலாம். பிறர் கூற்றுக்களைக் கூசாது எவருந் கண்டிக்கலாம். உண்மையைத் தருவிக்காமெனில் ஜனங்களுக்கது கிருப்பமதிக்கம் தம்மைப் பிறா கண்டித்தபேசினால், பெறுகையுடன, அதை ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். குடியரசுநாடுகளில் இவ்விதவுரிமையைப் பெற்றது ஆதன்ஸ் ஒன்றே. பிறருடன சம்பாஷிப்பதிலேயே தமதுவாணுளமுமுவுகையுக் கழித்தவா நமக்குத் தெரிந்தவரை னாக்கரண ஒருவர்தாம். அவர் இதுவரை குற்றஞ்சாட்டப்படாமல் தமது 70-ம் ஆண்டில் குற்றஞ்சாட்டப்படாததற்குக் காரணங்கள் வேறுள்ளனவென்பது இதனால் ஏற்படுகின்றது. அவர்களைக் கண்டறிய இனி முயலவேராம்.

அனைடஸ் என்பானுக்கும னாகரணங்களுக்கு சில காரணங்களினால் மனஸ்தாபமேற்பட்டது. அனைடஸ் என்பவன் ஓர் தோலவயாபாரி அவனது மகன் னாக்கரண சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டு, அவரைப்போற்றிப் பணிந்து வந்தான் அவனது அறிவின் முநிராச்சிகையக் கண்ட னாகரணம், அவனை நல்வழிப்படுத்த எண்ணி, குடும்பத்தொழி லாகிய சர்மவ்யாபாரத்தில் அவனை தழைக்காமல், அவனது அறிவிற்கேற்ப ஒர் தொழிலை நாடுமபடி அவன்தகப்பனை வேண்டினார். னாக்கரண முக்யமாய் யாசீபாசனாடன் சம்பாஷித்துவந்ததனால், அவ்வாசீபர்கள் தமது தனமாக உணர்ந்துகொண்ட கொள்கைகளையும் அப்பீ

ராயகளைபும தமது பெற்றோர் உற்றோர் உறவினாக்கும் போதிப்பாராயினர் அவையாபும புதியவைபாக இருந் தமையால், அனரோர் அவற்றை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; தவிரவும, ஸாகரடிஸை வாலிபர்களைத் தீவழிப்படுத்தின கொடியோரென்று அவர்கள் கருதினார்கள் அண்டஸை எனபானும் ஸாகரடிஸைப்பற்றி அவனிதமமாறான எண்ணங் கொண்டான்

அண்டஸை எனபான யிக்க செலவமபடைத்த ஓர் வணிகன், ராஜாங்ககத்தில் தலைமைபெற்றவருளரீம ஒரு வன், நகரத்தில் அதிகச்செல்வாகருடையவன், ஆதனனை வலிதாக்க கைக்கொண்டு ஆண்டுவந்த முப்பான செலவரைத் தூரத்துவதில் உதவிசெய்து தனது தேசாபிமா னத்தை வெளிப்படுத்தினான், முப்பான செல்வரது ஆட்சியில் டலா இழந்ததுபோலவே, தனது சொத்துக் களைபெல்லாம ஒருங்கே இழக்கப்பெற்றவன், குடியரசு மதுபடியும் நிறுவப்பட்டவுடன், தனது வயாபாரத்தை வருத்திசெய்து, தானிழந்த செல்வத்தை மீளவும் அடைவதில் கருத்தானறியவன், புதிதாகத் தன் காலத்தில் போதிக்கப்படுக கொள்கைகளில் சிறிதும் நம்பிக்கையற்ற வன், ஸோபிஸ்ட்ஸ் எனபாரையும் ஸாகரடிஸையும் ஒருங்கே வெறுத்தவன், தன்மகன் ஓர் வணிகத்தைக் கைவிட்டு வேறொருதொழிலைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்பதைக் கேட்ட அண்டவின் மனநிலை எவனிதமிருக்குமென்பதை யாவரும் நன்குணரலாகும். தன்மகன் தன்னிடத்தில் வைத்ததைவிட அதிகமாகவே ஸாகரடிஸிடத்தில் அன்பும் மதிப்பும் வைத்துவந்ததனால், தன்மகனைத் தீவழிபிற புருத்தியதாக ஸாக்ரடிஸ்தீது அவன் குற்றஞ்சாட்டினான். இதிலே அணிததான காரணம். இது நிற்க. '

ஆதன் னநகரில் ஸாகரமஸைகாலதில் ஆல்கீபியாடிஸ் (Alkibiades), கீரியஸ் (Kritias) எனற கொடிய பாதக ரிருவா வசுததனா அவநிருவரையும் கீஸசரிதரம படிப பேரா ஒவ்வொருவரும் நனறயறிவா. இவருள் முன்னவன வன்னெஞ்சன, காழுகன, தீயவொழுகினன, நகரத்தின் நனமையைச் சிறிதும் நாடாதவன, நகரத்தோகியெனறே யாவராலும் நிர்த்திககப்பட்டவன அவனது தீயவொழுக கத்தை வெறுத்த ஜனங்கள், அவனை நகரத்தினின்றும் தூரத்திட்டமையால், அநயநகரத்தில் தனது அநய ணலத்தைக் கழித்து இறந்தான

கீரியஸ் என பவன் முப்பானசெலவரின் கொடுமை கட்டு மூலாதாரமாயிருந்தவன இவனுடைய ஏவலால் பலா தமது உயிரை இழந்தனா அதுபற்றி இவனைச் சாய ஜனங்களும் தெழித்தார்கள்

இவநிருவரும் தமது இளமையில் ஸாகரமஸைடை அணுகி, பயபகதியுடன் அவாகுத தொண்டுபூண்டொ முகி, அவருடன் சம்பாவித்துவந்தார்கள் எவ்வளவுகாலம் அவர்கள் அவநிதம் பழகிவந்தார்களென்பது நமக்கு வெளியாகவில்லை ஸாகரமஸைடன் பழகிவந்தால் நனற கத தாக்கிககவும், இராஜாங்கவிஷயங்களை நனருடத்த வும் கற்றுக்கொள்ளலாமென்ற எண்ணத்துடன், அவநிரு வரும் கொஞ்சகாலம் ஸாகரமஸை அடுத்தப பயின்று வந்தனரென்பதும், அக்காலங்களில் ஸாகரமஸை அவா களது தீயவொழுககங்களைக் கண்டித்துவந்தாரென்பதும், சிறிதுகாலம் அவவாறு அடங்கியொழுகிக கற்றபிறகு அவ னிருவரும் நீங்கியாரென்பதும் னெனதுபுனது கூறறுககள். அவநிருவரும் நீண்டகாலமாக ஸாகரமஸைடன் சம்பா

வித்தவநதனரெனவும், அவருள ஆல்கிபியாடினை அதிக  
பிரியத்தான ஸாக்ரடீஸ பாராட்டிவநதாரெனவும்  
புளேடோ எழுதியுள்ளார். ஆல்கிபியாடினை மன்மதமேனீ  
படைத்தவன கரீஸவாசிகள் ஆடவரழகைப் பெரிதும்  
மதித்தவந்தனரேயனறிப் பெணடித்து எழிலையும் அத்  
துணைப் பேணுவதில்லை ஸாகரடீஸும் முக்கியமாய்  
ஆடவரது வடிவழகையே ஆவததான மெச்சிவநதந  
னூல, அழகிற சிறந்த ஆல்கிபியாடினை அன்புடன்  
பாராட்டிவநதாரெனபதை நாம ஒப்புக்கொள்ளலாம்.  
ஒருமுறை பேராசுகளத்தில இவனதுஉயிரைக் காப்பாற்றி  
வெற்றிப்புகழையும் ஸாகரடீஸ அவற்கு ஈந்தாரென்று  
முன்னாக்கூறியேனும் கி மு 420-இல ஆல்கிபியாடினை  
ராஜாங்ககாரயத்தில தலைமைவகித்து நடத்தத் தலைபபட்  
டான கி மு 415-இல இவனை ஜனங்களை நகரினினறும்  
ஒட்டிவிட்டதனூல, நெடுநகாலமாக இவன ஸாகரடீஸு  
டன் பழகிவநதாரெனறுசொலவதற்கு இடயில்லை. கரீடிய  
னென்பான புளேடோவின பந்தி; சிறந்த ஞானவான,  
பலநூல்களிற பயின்று தோச்சிபெற்றவன ஆதலின,  
இவன ஸாகரடீஸுடன் நெடுநகாலம் பழகியிருக்கலா  
மென்பது ஒருதலை

இவ்விருவரையும் ஸாக்ரடீஸிஷ்யர்களென ஜனங்  
கள விபரிதமாகக்கொண்டு, அவர்களிடத்திற்கண்ட தீக்  
குணங்களை ஸாகரடீஸமேல் ஏற்றிவிட்டார்கள் முப்பாள்  
செலவரது ஆட்சி முடிந்தபிறகு, ஸாகரடீஸமேல் ஜனங்  
கட்டு விரோதம் அதிகரித்தவிட்டது கரீடியஸ் தானபவ  
னது ஞானஞ்சிரியா ஸாகரடீஸ என்ற தப்பான எண்ண  
மானது, முன்னமேயே ஸாக்ரடீஸமேல் அநீடல்  
கொண்ட கோபத்தைப் பனமடங்கு பெருக்கியது.

அவரமீது குறறஞ்சாட்டிய மற்ற்றைய இருவருள, மெலீடஸு எனபவா ஓர் கவிவாணா லைகான் எனபவா ஒரு பாஸககேபாதகா இவ்விருவகுப்பினரும் முன்னமே ஸாகரமூல கேடட கேளவிகளால மடககப்படடுப பங்க மடைநதுளளரர்கள, எவ்வாறெனில, உததமககிகெனன்று பெயாபெற்று விளங்கிய சிலா, ஸாகரமூலா பரீக்ஷிக்கப் பட்டுத தாங்கள எழுதிய கவிகடகே உணமைபுரைகாண முடியவில்லை வேறுவிஷயங்களிலும் தமக்குத் தெரியாத தொனறிலையென அவர்கள கொண்டசெருககை அடககி அவாகனைப பலமுறை மூங்கையராககிவிட்டார ஸாக்ர மூல. இவ்வாறே, பாசககேபாதகரையும் பலமுறை ஸாக்ர மூல கேளவிகளால மடககி, அவர்களது அறிவீனததைத் துலககிஞா அவ்வவவகுப்பைச் சேராதவா ஸாக்ரமூல மீது வைரங்கொண்டு, அவரை அடக்குவதற்குச் சமயம் பாரத்திருந்தனா அது இப்போது அவர்களுக்கு வாயத் தது. மெலீடஸு, லைகான் இருவரும், அனைடஸுடன் சேராதுகொண்டு, தங்கள கூட்டகதாரை மாண்பங்களு செய்த ஸாக்ரமூலுக்கு விரோதமாகக் காரயங்களை நடத்தினார்கள்





## 12-ஆம் அதிகாரம் முனைய குற்றங்கள்.

[ஸாக்ரடீஸ்செய்த எதிரவாதம்—யதனமின்றியிருந்தது—  
குற்றவாளியெனத் தீர்மானித்தது—அதினியா தண்டிக்கும்  
முறை—ஸாக்ரடீஸ நியமித்த பிரதிதண்டனை—அவா நடத்தை  
யால் ஜனங்களேகொடுக்கொண்டது—மரண தண்டனையை அவா  
தாமேவரவழைத்துக்கொண்டது—ஸாக்ரடீஸ அடைந்த தருபதி ]

நாயசபைமுன் உபயவாதிகளும் எடுக்கரைத்த  
மரற்றவகள் இவையெனக் கண்டறிவது இப்போது இய  
லாது படுகின்றது, ஸெனாபன் எனப்போ எழுதிய நூல்  
களிலிருந்து சிலப்பகுதிகளை மட்டுமே ஊக்கதறியலாம் ஸாக்ர  
டீஸமீது ஏற்படுத்திய குற்றவகள் முறக்கறியப்படி முனறே  
அவற்றை இரண்டாவதாகிய 'வேறு புதிய தெய்வங்களைக்  
கற்பிக்கிறார்' எனப்பதை நிலநிறுத்துவது வாதிக்களுக்கு  
எரிதாகிவிட்டது ஏனெனில், அசரீரி முதலிய அபூகத  
தீதரற்றவகள் தமமைகவழிப்படுத்திவந்ததாகப்பலமுறை  
ஸாக்ரடீஸ்குறியிருக்கிறார் அதுபற்றி அவர் அதை மறுத  
துரைக்கவில்லை 'தமது முனறீரை தொழுதுவருந் தெய  
வங்களை இவா போற்றுவதில்லை' எனப்பது முதலாவது  
குற்றம் இதை ஸாக்ரடீஸ முறறிலும் மறுத்ததுரைத்தது, தம்  
மைக் குற்றஞ்சாட்டும் மெலீடஸைச் சபையிலேயேகண்  
டித்தபு பேசினார் மற்றவர்களைப்போலவே தாமும்  
தமது வாழ்காள்முழுதும் மதவிஷயமான கடமைகளைச்  
செய்துவந்தாராயினும், அரிஸ்டீடர்பானஸ ஸாக்ரடீஸைப்  
பற்றி அவதூறுகள்குறிய நானமுதல் ஜனங்கள் அம்ம  
'ஹானைப்பற்றி விபரீதமான எண்ணங்கள் கொண்டே, அவ

ரைத தூற்றிவந்தனா இப்போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட வுடன், ஜனங்கள் முன்கொண்ட தூர்பராயங்களுக்கு ஸாகரமஸ அஞ்சினாரேயன்றி, குற்றஞ்சாட்டினாரை கட்டுரைக்கு அவர் அணுவளவும் அஞ்சவில்லை பழைய அவ தூறுகள் மறுபடியும் கிளம்பி ஜனங்களால் ஆகரிக்கப் படப்போகின்றன நிவயென்று அஞ்சி, சபை யிலுள்ளாரை ரோககி, 'அதமான கொள்கைகளை எப்பொழுதேனும் பிரச்சினை போதிக்கக் கவனமுடன் கேட்ட துண்டோ' என்று வினாவி, அக்குற்றத்தை வலியுறுத்தப் பிசெய்து, வாதிக்கப்பலவிதமாகக் கண்டித்துப்பேசினார்.

முன்னாலது குற்றமாகிய 'ஆகஸ்டு வரலிபாகளைத் தம் தூர்பராயங்களைப்பால் தீயவழிகளிற புத்ததிக கெடுத துவிடுகிறார்' என்பது முதற்குற்றகூறல் சேரக்கப்பட்ட து வைதிகவிரோதமான கொள்கைகளைப் போதித்து வரலிபரது மனத்தைக் கெடுததுவிட்டாரென்று ஸாகர மஸைக் குறைகூறியதோடு அமையாது, எதிரிகள் வேறுபல குற்றங்களையும் அவரமேல் சமத்தினர்கள் பெற்றாரை மதிப்பாதிருக்கவும், நாட்டின் சட்டங்களை உட்படசெய்யவும், தமமை மதிவலலாரென எண்ணிக் காவமடைய வும், உற்றுநுறவினரை அலக்ஷயஞ்செய்யவும், பண்டைப் பேராசிரியரின் அமுதவாக்யங்களுக்கு வலிந்து விபரீதப் பொருள்களைக் கூறவும் கற்பித்து, வரலிபாகளை நற்குண மற்ற கனனஞ்சாராகிக் கெடுததுவிட்டார் ஸாக்ர மஸென்று ஜனங்கள் கூறினார்கள்.

ஸாகரமஸகொள்கைகளையும் அவரது நடத்தையை யும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்தோர்க்கு, மேற்கூறியவையெல்லாம்

பொய்பொதி கட்டுரையாமென்பதும், அவரது விரோதி களின் கட்டுப்பாட்டால் ஏற்பட்டவையென்பதும் வெளியாகும் அக்காலத்தார்களுள் ஞானதீபம்போல விளங்கின ஸாக்ஷஸின் அறிவுமுதிர்ச்சியையும், அவரது கொள்கை களையும் உண்மையாகப் பாமரஜனங்கள் உணரக்கூட வில்லை பலாதமக்குத் தோன்றியவாறு அவரைப்பற்றித் தப்பான அபிபிராயங்களைக் கொண்டார்கள. சிலர் அவரது விரோதிகள் எழுதிவைத்த கூற்றுக்களை நம்பினார்கள். சிலர் நாடகத்தில் நடித்துக்காட்டியதை மெய்யென நம்பி, அவரிடத்தில் வீணாக வெறுப்புக்காட்டினர். ஸமயோசிதமாக அவர் கூறிய மொழிகளைத் தீரித்தது, சிறிதுமொவ்வாத கருத்துக்களை அவர் வெளியிட்டதாகக் கூறினர் சிலர். மூற்கூறியபடி, தாமதமாகத்திறகு ஞானமே முக்யஸாதனமென்று ஸாக்ஷஸ் நினைத்தது, மறறைய மனநிலைகளை அவருடைய வற்புறுத்தாது விட்டமையால், அவற்றை அவர் மூற்றிலும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென அவரது விரோதிகள் தீர்மானித்தார்கள் இதுபோலவே, அவர் குடியரசைப்பற்றிக் கூறிய சிலமொழிகளைக்கொண்டு, அவர் அக்குடியரசையே பழித்துரைத்தாரென்ப பலா கருதினார்கள். இவ்வாறு காரணமின்றிப் பிறரைக் குறைகூறுவது மிகவும் அசம்பாவிதமாகும் இவரைப்போலச் சட்டதிட்டங்களுக்குப் பணிநடந்தவர்தவர ஆதனஸநகரில் எவருமில்லையென்னலாம். நகரின் நன்மையையும் மேன்மைகூடியவகவனியாமல் கலாமகளைத்தக்க குடியரசை நிலைநிறுத்தாமற் செய்யவருடன இவர்திறிதும் உறவாடவில்லை. முப்பானசெலவா நகரை வலிதிறகவாரதுகொண்ட காலத்தில், அவருடைய ஒழுக்கத்தைப்பற்றித் தூஷித் துரைத்தந்தகால அச்செலவர்கள் அவரை வெருட்டி, தம்

கொள்கைகளை எவாகும் போதிக்கக்கூடாதென்று தடைசெய்தார்கள். அப்படிச் செய்தால், அவருடைய உயிரை வாங்கிவிடுவதாகவும் அச்சுறுத்தினார்கள், உயி ரினுஞ்சிறந்த அவரது நண்பராகிய கேரீபாளை (Chaerephon) நகரினின்றும் தூரத்தினூர்கள். இதுநிற்க

மேற்கூறிய ஜனவிரோதமுதலியவை ஸாக்ரடீஸ் தண்டனையடைவதற்குக் காரணங்களாகக் கருகப்படினும், வேழம் வெண்புழுதியை மேற்பெய்துகொண்டு அனைவது போலவும், குளிக்கப்போய்ச் சேறறைப் பூசிகொண்டது போலவும், தாமே அததண்டனையை வருவித்துக்கொண்டாரென்று ஒருவாறு சொல்வதற்கு இடமிருக்கின்றது. ஆதலின், பரோபகாரமே பெரிதென்று நினைத்தது தாம எண்ணியவண்ணம் கடமைகளைக் கழித்துவந்த ஸாக்ரடீஸை, தள்ளாத வயதென்று சிறிதும் இரங்காது, அநீனியா அநீதமாய்க் கொலைபுரிந்தாரென்று ஸெனாபன பழிகூறுவது நிலைபெறாததாகும் இதை இனி விளக்கக் வேகம்.

### 13-ஆம் அதிகாரம்

#### எ தீ ர் வ ர த ம்.

[சிறைச்சாலையாசனம்—அப்பாலே உதஸவம்—ஸம்பகூட்டினா ஸாக்ரடீஸ் மனநிலை—தப்பியோட உபாயம்தேடியது— வாகுச டீஸ் அதை ஏற்காதது ]

ஸாக்ரடீஸ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டபோது தம்மை விடுவித்துக்கொள்வதற்காகத் தாம் சொல்லுவதெல்லாம்

எதிரவாததைப்பற்றி இறையும் சிந்திக்கவில்லை அவரது நண்பர் ஹெர்மோஜீனியஸ் (Hermogenes) என்பவர அவ லீதம் வாளாவிருப்பதால் விளையும் கெடுதியை அவர்க்கு எடுத்துக்காட்டியபோது, ஸாக்ரடீஸ் பின்வருமாறு கூறி னார் —

“எனது தீகற்ற வாழ்வே நான் கூறும் தகுந்த எதிர வாதமாகும் யானயாதுசொல்லவென்பதைப்பற்றிச் சற்று நினைத்தால், அசரீரி எனனைத தடைசெய்கின்றது இத் தால், நான் இறந்துபடுவது கடவுளுக்கரசு சமமதந்தா னென்பது வெளியாகின்றது இதுகாறும், குணத்திலும், அறிவிலும், ஒழுக்கத்திலுஞ் சிறந்து, நண்பர்பலராலும் போற்றப்படும் தருபதியுடனே காலத்தைக் கழித்துவந தேன் எனது ஆயுள் இன்னும் பெருகும்படியின, யான மூட படைந்து, பாவை குன்றி, காது கேளாது, அறிவு கெட டுப்போய், எனது வாழ்க்கையையே வெறுத்துரைக்க ரேரிமும் எதிரிகள் வேண்டுகிறபடி மரணதண்டனையை என்க்கு விதித்தாராகளேயாயின, அதனால் எனக்கு அவ மானமொன்றும ஏற்படாது, நயாயாதிபதிகளுக்கே அவ மானம் ஏற்படும் நான் இறந்தபின் எனனை அறிவை வளாதத பெரியோனென ஜனங்கள் முன்னிலும் முமமடி கொண்டாடிக் கணப்படுத்தவார்கள.”

இவ்வாறு, எதிரவாதம் யாதுசொல்லவென்பதைச் சற்றும் சிந்திக்காமலும், பிறரை மதிக்காமலும், நயாய சபைமுன்னே யாதொருகவலையுமின்றி எழுந்தறின்று, தம்க்குத் தோன்றியவாறு கம்பீரமாக ஸாக்ரடீஸ் பதி துணரப்படுத்தும்புக்குந்தார, சபையோரை வயப்படுத்தித்

தாரம் உயிரவாழவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவரிடம் அன்று வளவுமில்லை. அரிஸ்டோடாபாணஸகாலமுதல் தமமீது ஐனங்களை கொண்ட கெட்டவெண்ணங்களை அவர் முதலிற கண்டித்ததுகூட, பின்னர் தாம் உலகிலே தோன்றியதன் காரணத்தையும், தமமையும் பிறரையும் பரிட்சித்து அறிவை வளாகருமபடி கடவுள் தமமைப்பணித்ததையும், கிருபு வெறுப்பினறித தாம் அதொழிலை இதுகாறும் நடாத்தி வந்ததையும், விநிகலைபெற்றாலும் அவ்விதமே இனியுஞ் செயல் உதேசித்திருப்பதையும், தமமைத தண்டித்தால் கடவுளையே பழித்ததாகுமென்பதையும், தமக்கென வாழாது பிறரொருடடே வாழ்நான்க கழித்தவரும் தமமைப்போல வேறொருவரையும் காண்பது அரிதென்பதையும், தாம் வாலிபர்களைத் தீய வழியிற் புத்ததீய தாக்க கூறுவதற்குப் பேரதிய சான்றுகள் கிடையாவென்பதையும், தாம் இதுவரை ஐனங்களுக்கு உபதேசித்தவை யெல்லாம் நற்போதமென நிலைநிறுத்துவதற்கு அநேகர் தமக்குப்பின் வெளிவருவாரென்பதையும், விஸ்தாரமாக எடுத்தொழிந்துகொண்டமையென்பிரஸங்கமாரிபொழிந்தார் குற்றவாளிகள் பணிவுடன் பேசுவதையும், மனறு டிக்கேட்டுச் சபையேரது மனத்தைப் பலவழியாகத் திருப்புவதையும் பாராதேதாக்கு, ஸாகரமலைச்செய்கை வியப்பையும் வெகுளியையும் தந்தது. அவரது பரஸங்கத்தைக் கேட்ட நண்பர்கள், மனநொந்து மிகவுந்துகித்தனர், அவரது பகைவர்களே, கழிபேருவகை பூதனை அங்குக் குழுமியிருந்த பலரும், சபையினது தீர்மானம் ஈதாருமெனத் தெளிவாக உணர்ந்தனர் தமமை ஸாகரமலை அவமதித்ததாகச் சபையேரனைவரும் எண்ணினர்.

கொண்டனா விசாரணை முடிந்தது சபையோரது அபிப்பிராயம்கேட்கப்பட்டது 276 பெயர்கள் \* ஸாக்ரடஸுக்கு அதுகூலமாயும், 281 பெயர்கள் அவர்க்கு பரதிகூலமாயும் தீர்மானித்தார்கள் அதிகமாகவுள்ள ஐவாதீர்மானத்தைக் கொண்டு, ஸாக்ரடஸு குற்றவாளியென அழைக்கப்பட்டது. இவ்விதம், சபையோருள் ஸாக்ரடஸுக்கு அனுகூலமாயுள்ளவர்களும் விரோதியாகவுள்ளவர்களும் ஏறக்குறையக் தொகையில் சமமாக இருந்தது வியப்பிலும் வியப்பே

குற்றவாளியெனத் தீர்மானித்த சிறகு எவ்விததண்டணையை விதிப்பது தகுதியாகுமென்பதை நியாயசபையார் நிர்ணயஞ்செய்வதுண்டு வாதிசுள், தமக்குத் தகுதியாகத் தேர்ந்தும் ஒருகண்டீனையைக் குற்றவாளிக்கு விதிக்கும்படி சபையோரைக் கேட்டுக்கொள்வார்கள் குற்றவாளி, அதற்குக் குற்றவான் ஒருதண்டீனையைத் தனக்கு விதிக்கும்படி இரந்து வேண்டுவான் பின்னர் நியாயசபையார் அவ்விரண்டுவேண்டுகோளில் யாக்கெனுமொன்றை உறுதிப்படுத்துவது வழக்கம் சபையார் அங்கீகரிக்கும்படி கூடியவரை தக்க தண்டீனையைத் தான் குற்றவாளி பரதிகாரக விதிக்கும்படி கேட்பான் அம்முறையையொட்டியே ஸாக்ரடஸுக்கு மாணதண்டீனையை விதிக்கும்படி வாதிசுள் கேட்டுக்கொண்டனா அத்தண்டீனக்குப் பதிலாக

\* 281 to 220 acc to F J Church சபையார் 500 போகன என்றும், 501 போகன என்றும், 667 போகன என்றும், பலவாறு கூறுவதோடு, பரதிகூலமாக உள்ளவா்களினதொகை அனுகூலமாயிருந்தவா்களின தொகையைக்காட்டிலும் 8 அநீகமானதென்றும், 30 அநீகமானதென்றும் கூறுவர்.

அபராகம், சிறைக்காவல், நாடுதிறத்தல், ஸ்வதந்திரமீழ்தல் முதலிய தாழ்ந்த தண்டனைகளில் யாதேனுமொன்றை ஸாகரண வேண்டுவாரென்று சபையோரின்வரும் எதிர்பாராததாரகன் அவ்விதம் ஸாகரண வேண்டியிருந்தால், அவரது வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி, சிறிய தண்டனை யொன்றை அவர் விரும்பியபடியே சபையோர் விதித்திருப்பார்கள ஆனால், அவ்விதக்குறைவான தண்டனையை அவர் பணிந்திருக்கவில்லை குற்றவாளியெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டு, வாதிகள் வேண்டிய தண்டனையைக் கேட்டவுடன், அவரது மனம் அமுன்றெழுந்தது அவ்வித தண்டனைக்குள்ளாவதற்குச் சமமகமாவென்று சபையோர் கேட்டபோது, அவர் சிற்றங்கொண்டு சிலமாதற்கள் பகர்தார அமமொழிகள், எதிரவாதஞ்செய்யும்போது அவர் கூறியவற்றினும் மிகக்கொடுமையாக எழுந்தன

“மேலீடஸ் விதிக்க தண்டனைக்கு பரதியாக நான் எதை வேண்டுவது? உங்களிடத்தில் நான் பெறக்கூடிய தகுந்த மரியாதையைக் குறிக்கவேண்டுமா? ஆயின, கூறுவேன் நகரப்பொதுமாளிசையில் (Prytaneum) என்கிற வைத்திக கௌரவப்படுகதி, நகரப்பொதுசெவ்வில என்கிற பீரோஷித்தவரவேண்டுமென்பதே என்கோரிகதை, குடுமபக்கவலையை அறவே ஒழித்து, வறுமையை விரும்பியேற்று, நீலிர் ஒவ்வொருவரும் மனத்தாய்மையும், குணமேனமையும் பெறுவது அவசயமென்று போதித்து, பொதுநன்மைக்காகவே பாடுபட்டுவந்த எனக்கு, அகதகைய சமமானமே ஏற்றது நீலிர் எள்ளளவும் எனக்குக் தீங்குவிளைக்குமபடி நான் நடந்துகொண்டேனென்பதை ஒருநாளும் ஒப்பமாட்டேன் மரணத்தண்டனையை



நீங்கள் விதிப்பீர்களாயின், அது ஒருபேர்தம் எனக்குக் கெடுதலை விளைக்காது. அதற்குப்பதிலாக நாட்டைத் திறத்தல், சிறைப்படுகல் முதலிய தண்டனைகளுக்கு உள்ளாவதாக நான் கூறுவது சரியன்று உண்மையில் பலநீமைகளையும் இவையே எனக்கு விளைவிக்கும் அபராதத்தண்டனையை விதிக்கும்படி ஒருவேளை நான் கேட்டுக்கொள்ளலாம். அஃது எனக்கு அததீணககெடுதியைத் தராது. ஆனால் யான் வறியவன் எனினிடம் பொருள் அதிகமாக கிடையாது எனினிடம் இருப்பதெல்லாம் ஒருமைனா \* வெள்ளிதான் ஆகலால், ஒருமைனா அபராதம் விதிக்கும்படி நான் கேட்டேன் எனக்குள்ளப்பளேடோ முதலிய எனது கண்பர்கள் இவ்வபராதத்தொகையை முப்பது மைனாவாக உபாதம்படி என்னை வேண்டுகின்றார்கள், அவர்களே அந்தத்தொகையைச் செலுத்துவதாகவும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகலின், 30 மைனா அபராதத்தை மரணத்தண்டனைக்கு பரதியாகக் கூறி, உங்களுடைய தீர்மானத்திற்கு அதை விட்டுவிடுகிறேன்.” என்று வெண்கலக்கடையில் மதயானை புகுந்ததுபோல வாயகூசாது தடதடவென்று ஸாக்ரடீஸ் பேசினார்

இவ்வசனங்களைக் கேட்டதும், சபையோருக்குக் கோபத்தீ மூண்டது நகரத்திற்குச் சிறந்த நன்மைகளைச் செய்தோர்க்கு, ஆதனவைசிகள் தமது நன்றியறிதலைக் காட்டுமபொருட்டு, அவரை நகரப்பொதுமாளிகையில் வசிக்கச்செய்து, நகரப்பொதுச்சாக்கறையிலிருந்து அவருக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் செலவிற்கு அளிப்ப

\* Mina=A Greek unit of value equivalent to 100 drachmas or 100 Shillings=Rs 75

தண்டு ஸாகரடஸ குறறவாளியென்று தீர்மானிக்கப்பட்டும், பணிவுடன் தமது தண்டணையைக் குறைசகும்படி மன்றாடிக் கேளாமல், நகரத்துக்கு நனமைசெய்தவருள் ஒருவராகத் தமமை மதித்து இவ்வாறு புகன்றது, சபையோர்க்கு அடாத காரயமாகத் தோற்றியது. காவல்கொண்டு ஸாகரடஸ நயாயசபையை நிரதித்ததாகச் சபையோர் எண்ணவகொண்டனர் ஸாகரடஸ உரைத்தமஈற்றவர்கள, பனோடோ, கரைடோ முதலிய நண்பர்கள்காதிஸ நாராசம்பேரல் படவே, புணமேல் வெநதீ நுழையத்துடிககின்றவர்பேரல் துடித்தனர், மனம் பதைபதைத்தனர், ஆறத்தயாககடலுள் அழுந்தினர், சதருவலையில ஸாகரடஸ தாமே போய்ச்சிக்கிக்கொண்டாரென்று பரிதபித்தகாரகள் தமமை உயாததிககூறாது, யாதொருபீடிகையுமின்றி, 30 மைனா அபராததண்டணையை அடைவதாக ஸாகரடஸ ஒப்புக்கொண்டிருந்தால், சபையோர் அதை அங்கீகாரஞ்செய்திருப்பார்களென்பதற்குத் தடையிலலை. சபையோரைச் சிறிதும் மதிக்காது, தாம்கொண்ட கருத்தைக் கூசாமல் ஸாகரடஸ வெளியிட்டபடியால், மரணத்தண்டணையைத் தாமே வரவழைத்துக்கொண்டார் என்று கூறுவது சரலவும் பொருந்தும்

வாதிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி மரணத்தண்டணை விதிக்கப்பட்டது முன்னிலும் எண்பதுபெயர்கள் அதிகமாகவே இதீர்மானத்தை ஆமோதித்தார்கள். விதிக்கப்பட்ட தண்டணையைக் கேட்ட ஸாகரடஸ, தமது தன்மையில சிறிதும் மாறவில்லை சபைமுன்பாக முன்னாக கூறிய மொழிகளுக்காக ஒருசிறிதும் அவர் மனவருத்தமடைய வில்லை சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டிபோகப்படுதற்குமுன்

சபையோரை நோக்கி அவர் ஒரு சிறிய உபநயாஸம் செய்கார் அவர் அருளிச்செய்ததாவது —

“நான் இதுகாறும் நடந்துகொண்டவிதமும, அதன விளைவும் எனக்குப் பூரண தருபதியைக் கொடுத்தகன, நான் காரயங்களை எண்ணிக் துணிந்து செய்யுமே பாதும, யாதேதனும் ஒன்றைப்பற்றிப் பேசப்புகுமேபாதும நயாய வழியை விலகிச்சென்றால், அசரீரி அறப்பவிஷயங்களிலும் எனனை இதுவரை தடுக்கிருக்க, இன்று நான் இச்சபைக்கு வந்ததுமுதல் நான் பேசியுடித்ததுவரை, ஒருகடைவையேனும் அது எனனைத் தடைசெய்யவில்லை இதுவரை எனனைத் தவறுகள்செய்யவிடாது, நலவழிப்படுத்தி, எனக்கு வழிகாட்டிபேரல நின்ற அது, யாதொன்றுசெய்ய யாமல், இன்று எனனை விடுதகதை உற்றுநோக்கினால், நான் சபையோரமுன் சொன்னவையரவும் சரியானவை எனபதும், எனக்கு விதித்த மரணதண்டனை எனக்கு நன்மையெய்யக்குமென்பதும் வெளியாகின்றன தற்காலத்தில இறப்பே எனக்கு யாவற்றினும் மேனமையைத் தரக் கூடியது இறப்பென்பதைக் கனவற்ற அறிதயிலுக்கு ஸமான்மாக்க கொண்டால், அது கிடைப்பதால் எனக்கு லாபமேதகிர நஷ்டமில்லை, அவ்வாறன்றி, புராணகதைகள் கூறுகிறபடி, இறப்புப் புதியதோர் உலகில் (Hades) \* புதியதோர் வாழ்வைத் தருகின்றதென்பதே உண்மை

\* Hades—the abode of the dead conceived either as a dark and gloomy subterranean realm or as a remote island beyond the western ocean. At its entrance was the three headed watch dog Cerberus, beyond was the stink, across which Charon the dark ferryman conducted the souls of those who had been buried with due rites, while yet other rivers were Acheson, the river of woe, Phlegethon, the river of fire, Coeytus, of wailing, and in later myth, Lethe, the stream of forgetfulness. Hades and persephone presided over this realm, while Hermes acted as conductor thither of the souls of the dead

யாயின, அவவுலகிலுள்ள போரவீரர்களுடனும் பிறமேன  
மக்களுடனும் கூடிப் பழகி, நீதிசாஸ்தரங்களைப் பற்றி ஒரு  
வரையொருவர உசாவித் தொடைவிடைகளால் ஆராய்ச்சி  
செய்யலாம் '.

மரணதண்டனையைப் பற்றி ஸாகரடஸ்கொண்ட கரு  
தது இதுகாண் அவரை இழக்கேநாந்த தருணத்தில், அவ  
ரது நண்பர்களுக்கு அங்ஙனம் புலப்படாததேபாதினும்,  
பிறகு அவ்வாறே அவரகட்கும் கோற்றியது விளையும்  
பயனை அறிந்துகொண்டே ஸாகரடஸ அவ்வண்ணம் பரதி  
வாதம்செய்கார கடவுள் தமமை இவவுலகில் ஸருஷ்டித்த  
தன் காரணத்தைபும், அஞ்சாமை, வெஞ்சுறுதி முதலிய  
தமது சிறந்த குணங்களுக்கும் உலகத்தாராக்குக கண்கூடா  
கக காட்டுவதற்குத் தகுந்த இடமும் காலமும் அன்று  
அவரக்கு வாய்க்கண் அந்நாளவரை அநீனியாமகதிபில  
ஞானசகடாபோல விளங்கிக் கமவாழ்காளமுடிவதையும்  
அவரக்கு நற்போகனைமை அளிப்பதினேயே கழிக்கவா,  
அன்று மரிக்கற்கஞ்சிப் பின்னிடையகால, அவரையாரே  
னும் மதிப்பாரோ? அபாயம் வருங்காலத்திலன்றே பெரி  
போகாள் தாம் கூறுவதை உட்கதிசகாட்டிப் பிறருடைய  
வியப்பையும் மதிப்பையும் பெறுகவேண்டும் அப்பொழு  
தன்றே, அப்பெரியாரது குணங்கள் மாசுநீங்கிய மணி  
போல, யாவராலும் போற்றப்பட்டுச் சிறந்த ஒளிரும்!  
காண்போ கண்கூச வெஞ்சுடாவிசி என்கும் ஒளிப்பரப்பிய  
கதிர்வன், ஒருகண்கதிலே குடகிசைகுளித்தது மறைந்தாற  
போல, சென்ற முப்பதாண்டுகளாகக் கூறறிவாலும்  
மனத்தாய்மைபாலும் ஆதனஸைகரில் தமது புகழைப்  
பரப்பிநின்று நிலவிய ஸாகரடஸ, யாவரும் விசனிக்கத்  
தக்கவிதமாக, “கருங்கொணமு வாயதிறந்த மின்னலின்”  
கடிதாகத் திடெனறு தண்டிக்கப்படடு மறைந்தார.

## 14-ஆம் அதிகாரம்

சிறைச்சால.

[க்ரைடோவுக்கும் ஸாக்ரடீஸுக்கும் சிறைக்கோட்டத்தில் நடந்த சம்பாஷணை]

மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டபிறகு, வழக்கப்படி சிறைச்சாலையில், மறுநாளே, ஸாக்ரடீஸ், விஷத்தை அருந்தி இறந்திருக்கவேண்டும் திருவிழாவொன்று குறுக்கிட்டதனால், சண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்கு முப்பதுநாட்கள் ஆபின் அவ்விழா, வருஷத்திற்கோ முறை வெகுக்ளிப்புடனும் ஆடம்பரத்துடனும் அப்பாலோ (Appollo) என்ற தெய்வத்தை உதேசிக்கி, ஆதனஸ்கரில் கொண்டாடப்பட்டது அச்சமயத்தில், அதீனியர்கள் ஒருவகத்தை அலங்கரித்துச் சில சடங்குகளை நடத்தி, டீலாஸ் (Delos) என்ற நகரத்திற்கு யாத திரைபோயவருமபடி சில முகயஸ்சாகளை அனுப்புவார்கள் அவர்கள் திருமபிவர ஒருமதிசெல்லும் இதனமத்தியில் நகரில் மரணதண்டனைகளை நிறைவேற்றுவது பெருமபாவமென்று ஜனங்கள் கருதினார்கள் அதுபற்றி, ஸாக்ரடீஸ் திங்கள் ஒன்று சிறையில் இருக்கவேண்டியதாயிற்று யாததேதாரது மனமபுண்படுமாறு, அவரதுகாலில் விவங்கிட்டு அவரைக் கடுங்காவலில் வைத்தனர் அவரது அணியும்பலா, சிறையில் அவருடன்கூடவே இருந்து காலவகழிதவ்வநதாரகள் தபயியேடி அயலதேசமபேரய்ப்பிணைக்கும்படி நண்பர்கள் பணமுறை இவரை வேண்டினார்கள். அவரது உயிராததேதாழாசிய கரைடோ, சிறைக்

காவலருக்கு வேண்டிய பொருளளித்தது ஸாக்ரடனைத் தப புகிகக ஏற்பாடுசெய்துமுடிததார. அவ்வடாத கார்யத் கைச் செய்வது தமக்கு அடிககாதென்று ஸாக்ரடனை பிடி வாதமாயச சொலலிவிட்டாராதலால, அது நிறைவேறு வதற்கு வழிபிலலாமறபேரயிறறு. நயாயசபையோமுன பலவாராகத தமமை மீக்கூறித் தமமினும சிறந்த நயாய வானகள எவருமிலையென்று நிலைசிறுகதிய ஸாக்ரடனை, நிககைககிடமாதும் அபபுனதொழிலைச செய்து தமககு இரவிமதியுள்ளவம இழிகவபும பழிபபையும் வினைகித் துககொளவாரோ?

பன்னெடுகளாய அவாககு இன்பமும் ஊககமும் அளித்தது, ஐனசமூககதிறகுரிய விஷயங்களைபும் நீதிவிஷ யங்களைபும்பறறிய ஆராயவலலவா? அவகிதஆராயசசியிலேயே, இவா சிறைசிறுக்க நோந்த முப்பநகான களும் சுழிந்தன ஒவ்வொருநாடகாலையிலும் அவரது மனைவி புகதிரா நண்பா முகலியோரா அவருக்கூடிப பல விஷயங்களைப்பறறி ஸம்பாஷித்ததுவகனா. சிறைபில தாம தனியாயிருந்த காலககள்ல தெயவத்தினமேல (Apollō) தோத்திரப்பாககககடடியும், ஏஸாபஸ் (ÆSops)எழுதிய கறபித்தககவைகளைச செய்யுட்படுததியும் வினோதமாகப பொழுதுபோககிரா அதுவரை அவர் செய்யுளகமககப பயிலவேயிலலை; இத்தருணத்தான அவர் முதனமுதல பயின்றா அதுவே அவரது கடைசியப்பித்தகயாதவும் ஆகி விட்டது. ஆதமாவின் நிதயத்தைப்பழி ஸாக்ரடனைகரும் ஸிம்மியஸ் (Simmias), கேபீஸ் (Kebes), டேப்டான் (Phaedon) முதலியோராகரும் சிறைச்சாலையில சம்பாஷனை நடந்ததாக பளேடோ தமது புதைகத்திற்

கூறுகிறா. அஃது, உண்மையாக ப்ளேடோ கூறுவது போல நடந்ததோ அன்றோ நமக்குத் தெரியாது அதிற காணப்படுகிற விஷயங்களும் கொள்கைகளும் பெரும்பாலும் ப்ளேடோவுடையவை என்ப பலர சாதிக் கிறார்கள் அஃது எவ்வாறுயினுமாகுந் ஸாக்ரடீஸ் தமது மரண தசையில் காட்டிய மனவமைதியும், மனவுறராகமும் ப்ளேடோவைப் படிப்போர் ஒவ்வொருவராகும் நினைக்குநதோறும் நெஞ்சிலெழும் அவா காலில் தளைப்பூண்டு கிடப்பதும், அழுத கண்ணும், சிரதிய மூக்கும, புண்பட்ட நெஞ்சமும் பொருத்திய நண்பர்பலர், அவரை நிழல போல தொடர்ந்து குழந்து அரற்றுவதும், மகாசாந்தகுண சீலராயப் பொறுமையுடன் யாவற்றையும் அடக்கிக் கொண்டு பற்றற்ற மனத்துடனும் மந்தஹாஸ முகத்துடனும்; அரற்றுகின்ற நண்பரைத் தேற்றி, இதுவரை நடந்தவையெல்லாம் நயராயமான்வை என்றும், மரணதண்டனை தமக்கு நன்மையையே பயக்கின்றதென்றும் அவர் எடுத்திட்டுப் புகலவதும், சாந்தமையும் மணிதரின அபிவருத்திக் குரியவைகளில் அவர் தமது அவாவைக் காட்டுவதும், அமமகாணிததிலபகதிபூண்ட ஒவ்வொருவரது மனதினும் எழாநின்ற உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ள முருகும இவ்விதமாக ஸாக்ரடீஸ் தமது மீதிககாலத்தைச் சினைச் சாலையில் கழித்தார். நாட்செல்லசெல்ல, அவரது நண்பர்களின் துயரம், “அலகுநிழற்போலக் அகன்றகன்று” ழடிற்று. க்ளேடோவின் துககத்திறகோ அளவில்லை தப்பி யோடி உயிர் பிழைக்குமாறு ஸாக்ரடீஸை அவர் மீண்டும் மீண்டும் மனநாடிக்கேட்டுக்கொண்டாலும், அவர் அதற்கு

உடனடடனிலை கடைசிமுறை இருவாகும் தப்பியோடு  
வதைப்பறறி ஒருசமபாஷ்ணை நடந்தது அதைப்படிப்ப  
வாகது, ஸாகரடவின் குணங்கள் நனகு விளங்குடி.  
ஆதலின், அதை ஈண்டு எழுதுவேரம்.

சிறைச்சாலை யில் ஸாகரடவாங்கும், க்ரைடோவுக்கும்  
நடந்த சமபாஷ்ணை.

ஸாகரடவ் — இவவேளை ஏன் இங்கு வந்தாய்? க்ரை  
டோ! இப்போது அதிகாலையல்லவா?

க்ரைடோ — ஆம், அதிகாலையான

ஸாக — இப்போது உத்தேசமாய் மணி ஏனென  
இருக்கும்?

க்ரை. — விடிகிற சமயந்தான்.

ஸாக் — நீ உள்ளே வருவதற்குச் சிறைக்காவலன்  
உடனடடது மிக்க வியப்பைத் தருகின்றது

க்ரை — நான் பலமுறை இங்கு வருவதனால் என்கிற  
அவன் நன்றாயறிவான், இதுவன்றி, அவனுக்கு ஒருதலி  
யும் செய்துள்ளேன்.

ஸாக் — நீ வந்து நாழிகையாகிவிட்டதோ?

க்ரை. — ஆம், சிறிதுநேரமாயிற்று

ஸாக் — ஆயின, ஏன் பேசாது வீற்றிருந்தாய்? ஏன்  
என்னை உடனே எழுப்பலாகாது?



க்ரை.—ஸாக்ரடீஸ், உணமையாகவே யான. இப்பொழுது அடைந்திருக்கும் துயிலினமையையும், துகக்கதையும் ஒழித்தல எனக்கு விருப்பமே ஆயினும், தாங்கள் எவ்வளவு அமைதியுடன் துயிலுகின்றீர்களென்பதை உற்றுநோக்கி விபந்தகொண்டிருந்தேன தங்கள் தூக்கத்தைக் கெடுக்க மனமின்றித் தங்களை எழுப்பாது வாளா இருந்தேன தங்கட்கு வாழ்நாளமுழுவதும் மனவமைதி நீர்க்கமாயுள்ளதென்பதை இதற்குமுன்பும் பனமுறை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். இப்போது தங்களுக்கு நேரிட்கிருக்கிற கொடுமையை எவ்வளவு இலேசாயும் அமைதியுடனும் தாங்குகிறீரென்பதைப் பாரக்க, முன்னிலும் அதிகமாகத் தங்களை மதிக்கிறேன்.

ஸாக் — அப்படியில்லை கரடீஸ்! எனதுடைய வயதில் சாவதற்கு வருத்தினால் மிகவும் கேவலமாயிருக்கும்.

க்ரை.—ஸாக்ரடீஸ்! உமமைப்பேரல் முதியவர்கள் கேட்கடைய அடைந்ததனும், ஆயினும், அவரது முதுமை, (சாவுக்கு வருத்தி) விதியைக் கடிந்துகொறுதலினின்றும் அவரைத் தடுக்கவில்லை.

ஸாக் — அது வாஸ்தவந்தான், நீ ஏன் இவ்வளவு சிக்கிரம் இங்கு வந்தாய்? சொல்.

க்ரை.—நான் ஒரு தக்ககரமான செய்தியைக் கொண்டிருக்கிறேன். உமக்கு அது தக்ககரமாத் தோற்றது எனக்கும் உமமுடைய நண்பரனைவருக்கும் அது மிகுந்த தக்கதையும் மனவருத்ததையும் தருகின்ற

றது எனக்குக் கொடுப்பதுபோல மற்றவர்க்கும் யிருந்த வருத்தத்தை அதுகொடாதென்பது என துணிபு.

ஸாக்.—அதுஎன்ன? டீலாஸ் (Delos) நகரத்தி ளிருந்த கப்பல் வந்ததும் நான் இறக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களே, அது வந்துவிட்டதே?

க்ரை —இல்லை, அது இன்னும் இங்கு வந்துசேர வில்லை சுனியம் (Sunnium) என்ற நகரில் அக்கப்பலை விட்டு வந்த சிலரது கூற்றால், அது இன்று வருமென்று எண்ணுகிறேன். அவாமொழியால், அது இன்று இங்கு வந்துசேருவது நிச்சயம் என்று தெரிகிறது நாளை உமது ஆயுள் முடியவேண்டிவரும்.

ஸாக் —சரி, க்ரைடோ! தெய்வானுகூலத்தால் முடியும். தெய்வங்கட்கு மனதிற்குநதால் அப்படியே நடக்கடும் ஆயினும், கப்பல் இன்று இங்கு வருமென்று எனக்குத் தோற்றவில்லை

க்ரை —ஏன் வராதென்று நினைக்கிறீர்?

ஸாக்.—சொல்லுகிறேன், நான் கப்பல் வந்துசேர்ந்த மறுநாள் இறக்கவேண்டுமென்றே?

க்ரை —அதிகாரிகள் அப்படித்தான் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸாக்.—அப்படியாயின், கப்பல் இன்று வருமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை, நாளைத்தான் வரும். இரவில் சற்றுமுன்பு நான் கண்ட கனவால் எனக்கு அப்படித் தெரிகிறது. நீ என்னை எழுப்பாதது நன்மையென்றே நினைக்கிறேன்.

கரை — நீ கண்ட கனவென்ன?

ஸாக் — வெள்ளைக்கலைகரித்த வண்பயிழை மாது ஒருத்தி எனனை அணுகி, 'ஸாகரடீஸி நாளமுனறில நம ன்னாபுருவீ' என்று சொன்னதாகத் தோற்றிறது.

கரை — என்ன ஆச்சரியமான கனவு, ஸாகரடீஸி!

ஸாக் — ஆபினும், அக்கனவின் பொருள் எனமட் டில் நனகு விளங்குகின்றது

கரை — ஆம் தெளிவாக எனக்கும் தோற்றுகிறது. ஆதலின், ஸாகரடீஸி உத்தம! எனவாரததையைக் கேட்டு உமது உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, உமமைக கடைசி முறையாக வேண்டுகிறேன். எனக்கு உமமுடைய இறப்பு பலவிதத்திலும் துயரதருகின்றது என்கும் காணுதற் கரிய ஒருநண்பரை நான் இழப்பதமன்றி, பணத்தைச் செலவுசெய்யச் சித்தமாயிருந்தால் உமமைக காப்பாற்றி யிருக்கலாம நான் அப்படிச் செய்வது ஒழிந்தேனென்று, உமமையும் எனையும் அறியாக பலா, எனனைப்பற்றி சிபீர்தமாகஎண்ணும் எண்ணங்களுக்கும் ஆளாவேன் நன் பாகநீ மதிப்பது பணத்தையே போற்றும் குணத்தைவிட இழிந்ததெது? உமமைக காப்பாற்ற யிருந்த ஆவல எங் களுக்கு இருந்த முயன்றும, நீசே சிறையை விட்டுத் தப்பி யோட மறுத்தீரென்பதை உலகம் ஒருபோதும் நம்பாது

ஸாக் — உயர்குணத்தோனே! கரையே! உலகத் தாரது அபிப்பாயத்தை நாம் ஏன் அவ்வளவு மதித்த இவ்வுமே? காம யாருடைய அபிப்பாயத்தைப் போற்ற வேண்டுகோ, அமழ்மனமககள்ளலாம், நாம் சரியான வழியில் நடந்தோமென்றே ஒப்புக்கொள்ளுவோகன்.

கரை — ஆயினும், ஸாகரமூல, உலகத்தின் அபிப்பிராயத்தைக் கவனித்தலும் அவச்யமென்பது உமக்குத் தெரிந்ததுதான் ஜனககூட்டத்தின்முன் சாட்டப்பட்ட பொய்க்குற்றமும், ஒருவனுக்குச் சிறியதனறிப பெரிய தீங்கையும் விளைவிக்கும் எனப்பதை, உமது விஷயமே மெய்ப்பிக்கின்றது

ஸாக. — கரைடோ, ஜனககூட்டத்தினது அபிப்பிராயம் ஒருவனுக்கு மிக்க தீங்கை விளைவிக்கக்கூடுமாயின், அவ்வபிப்பிராயமே ஒருவனுக்கு மிக்க நன்மையையும் விளைவிக்கக்கூடுமென்பது எனது எண்ணம் இதுமேதக்கசீத. ஆனால், அவர்களால் இரண்டும் ஆவனவல்ல ஒருமனிதனை அறிவாளனாகத்தலும் அறிவிலியாகத்தலும் அவரால் இயலாது. மனதிற்குத் தேரன்றியவாறு அவர்கள் நடக்கின்றார்கள்

கரை — சரி, அவ்விதமே இருக்கட்டும். எனக்கு இதைச் சொல்லும் உண்மையாகவே, என்னைப்பற்றியும், உமது பிற நண்பர்களைப்பற்றியும் உமக்கு விசாரமிருக்கிறதன்றோ? 'நாங்கள் உமமைத்திருட்டுத்தனமாக வெளியேறறிவிட்டோமென்று அறிவிப்பவர்கள், அதனால் நாங்கள் களுக்கு விபத்து நேரிடும், பணச்செலவு வரும், ஒருவேளை எங்கள் ஆஸ்தியெல்லாம் இழக்கவேண்டியவரினும் வரும், பின்னும், அத்துடன் வேறுகண்டனைகளுள்ளாலும் ஆவேரம்' என்று பயப்படுகிறீரல்லவா? அவ்வித அச்சமிருப்பின் அதனை ஒழித்தறிவிடும் அவ்விதமான கஷ்டங்களுக்குள்ளாக நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவசயமாகூல, உமமைக காப்பாற்றுவதில் இன்னும் பெரிய துன்பங்கள் வரினும் அவைகளுக்கு உடனடியாக உதவியளிப்பீர்

சிததமாயிருக்கிறோம். ஆதலின், எனது வாராததையைக் கேட்டு நடக்க மறுக்காதீர்.

ஸாக் — எனக்கு இதுவிஷயமாகவும் கவலையுண்டு. க்ரைடேர்! வேறுபல விஷயங்களபற்றியும் கவலையுண்டு.

க்ரை — இருந்தால் அதைப்பற்றிப் பயப்படாதீர். அதிகப்பணங்கேளாமல் உமமைச சிறையினின்றும் வெளியேறிக் கொணர் மனிதர்கள் சிததமாயிருக்கிறார்கள் வெளியேறியபிறகு, பணத்தைக் கொடுத்தது ஒற்றர்களை லுருவாக நம்பக்கல சோதனையிடலாம். அவர்களுக்கு ஊதியம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுவதில்லை என்பதை நீரே அறிவீர் என ஆஸ்திசெயலரம் தமபொருட்டிற்கு கின்றன. அது போதுமென்றே நினைக்கிறேன் என்பதைத் தைச் செலவிடுவதில் தங்களுக்கு ஏதேனும் மனமொவ்வாதாயின், தமது சொந்தநகரத்தைவிட்டு இவ்வாதனஸ நகரில் வசிக் கும் உமது நண்பராகிய பரதேசிகள் பலரும் அவ்வாறபணத்தைச் செலவிட சிததமாயிருக்கிறார்கள் அவருள் தீபஸ் நகரத்து ஸிம்மியஸ் (Simmias of Thebes) என்றவொருவர இத்தற்கென்றே ஏராளமான பணம் கொணரத்திருக்கிறார் இன்னும் கேபீஸ் (Cebes) முதலிய பலரோரும் இவ்வனஞ்செய்ய ஆயக்கமாயிருக்கிறார்கள். ஆதலின், மேற்கூறிய காரணத்தைக்கொண்டு உமமைக்காப்பாற்றிக் கொள்வதினின்றும் பின்வாங்காதீர் நாட்டைவிட்டுப் போகச் சொன்னால் நான் என்ன செய்வது என்பது எனக்கே தெரியாது' என்று நயாயாதிபதீமுன் தங்கள் முன்பு சொன்னது தங்களைத் தடைசெய்யா தொழிக, ஏனெனில் தங்கள் செலவதற்கு எத்தனையோ இடங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விடத்தாலெல்லாம் தங்களை

நலவரவேற்று ஆதரிப்பாராகத் தேஸ்ஸலீ(Thessaly) என னும் நகரக்குப் போகச் சமமதித்தால், அங்கு என்கண பரகளபலா இருக்கின்றன அவர்கள் உமமை நனகு பாராட்டிக் கொண்டாடுவார்கள், அவகீடததள்ள ஐனவ களால் உமக்குத் துன்பம் வராது காப்பாற்றுவார்கள். இது நிற்க

“ஸாகரமஸ, உமமுயிரைக காப்பாற்ற வழி இன்னு மிருக்கவும் அதைத் துறப்பது, நீரே உமக்குத் தீமைசெய் வதாகுமென்று எண்ணுகிறேன் உமமுடைய விரோதி களின் வழியைப்பற்றியே நீர் நடக்கின்றீர், நீர் செல்லும் வழி உமமைக கெடுக்க நினைக்கிறவர்களின் வழியே. இது மட்டுமன்று, உமமுடைய குழந்தைகளை நீர் கைவிடுபவ ராகக் காணப்படுகிறீர் நீர் குழந்தைகளை வளர்த்துப் படிப்பிக்கவேண்டியிருக்க, அவர்களை விதிவசம் ஒப்பிக் கின்றீர் அவாதவிதி, பெற்றோரிலலா அநாதக்குழந்தை களின் சதியைப்போலவே முடியும் குழந்தைகளைப் பட்டு படடு வளர்த்துப் படிப்பிக்கச்சித்தராயிருந்தாலொழிய, நீர் குழந்தைகளைப் பெற்றிருந்தால் கூடாது உமது வாழ் நாளமுழுவதும் நன்னடையைப்பற்றி மிதுததுகூறியும், நீர் நலவழியிறசெல்லும் தீடன்கொண்ட புருஷன போகும் வழியைப் பற்றாது விடுதது, இலேசான ஒரு வழியைத் தேடுகிறீரென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது நான் சம்பந தப்பட்டமட்டில், உமக்காகவும் உமது நண்பர்களான என்கடகாகவும் வெடகப்படுகிறேன் விசாரணைக்கு வர வேண்டியதே அவசயமில்லாததாயிருக்க, நீர் நயாயஸ தலத்திற்கு வருதது, விசாரணை நடந்த விதம், கடைசியாக ஈலவாவற்றிற்கும் தேவலமான உமது தற்காலநிலைம

ஆகிய உமக்கு நோந்த இவையெல்லாம் எமது அச்சத் தால் உண்டானவை என்று ஜனங்கள் கருதுவார்கள். இக்கொடுதனபத்தினினறும் உமமை விலக்காமல் நாங்கள் தேவலம அச்சத்தினால் பின்வரங்கியதாகப் பிராகருக் காணப்படும், ஏனெனில், நாங்கள் உமமைக் காப்பாற்றக் கூடவில்லை முடிந்தவுரை எமமைக்கொண்டு உமமைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வழியிருக்க, நீ அப்படிச்செய்யா தொழுகிறீர் ஸாகரடீஸ்! ஜாகராதீ! இவை உமக்குத் தீமைகளை விளைத்தலோடு, உமக்கும் எமக்கும் அவமானத் தைப்புகொணரும் ஆதலின், செவ்வனே சூரநதுபாரும், இல்லை. யோசித்தபுபார்க்கும்வேளை சென்றுவிட்டது நாம் இப்போது ஒருமுடிவுக்கு வருவது அவசயம் ஒரேவழி தான் நமக்கு இப்போது உள்ளது. அவ்வழியைப்பற்றிய எல்லாம் இன்றிரவே செயதலவேண்டும். இனித தாமதித் தால் நமது சூடி முழுக்கிப்போகும் ஸாகரடீஸ்! என்கொற படி நடப்பதை மறுக்காதிருக்க உமமை வருந்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்

ஸாக் —என் அன்பிறகுரிய நண்ப, கரையோடா, என் னைக் காப்பாற்றுவதிலுள்ள உன் விசாரம் நலவழியதாயின மிகச்சிறந்ததே நல்வழியதல்லாதாயின, அது பின்னும் பெருங்கேடடை வினைக்கும், ஆதலின், நீ சொல்லுவது போலச் செயதல்வேண்டுமோ, வேண்டாவோ என்பதைப் பற்றி உசாவுவோம் இதுவரை இருந்ததுபோலவே இப் பொழுதும் நான் என பகுத்தறிவின்படி நடப்பேனே யன்றி, வேறொருவரவாரத்தைக்கூடியும் கேட்பேனல்லேன ஆலோசித்துப்பார்த்தால், அதுவே நலவழியென்று எனக்குப் படுகிறது எனக்கு இருந்த ஆபத்து வந்ததனால் நான்

முன கொண்ட கொள்கைகளைத் தள்ள மாட்டேன். அவை முன தோன்றியவாறே இன்றும் உண்மையானவையென எனக்குத் தோற்றுவதனால், நான் அவைகளை நன்குமதித்துப் போற்றுகின்றேன். பேய்க்கதைகளைக் கூறிக் குழந்தைகளைக் வெருட்டுவதுபோல, ஜனக்கூட்டம் தம் அநிகாரத்தால் னூதன பயங்கள் காட்டி, நமமை வெருட்டி, நமக்குப் புதிய அபராதங்களை விதித்து, நமமைச் சிறைப்படுத்தி, மரணதண்டனைக்குள்ளாககினும், நான் கொண்ட கொள்கையை மாற்றுவதற்குத் தகுந்த காரணம் ஏற்படாவிடாது, உன்னுடைய யோசனையை ஒருபோதும் ஏற்கேன். இரத்திலைமையில் நமயிருவருக்கும் உள்ள வயவகாரத்தைப்பற்றி இப்பொழுது ஆராயவது எவ்வளவு? ஆயினும், மனிதரின் அபிபிராயங்களைப்பற்றிச் சற்று முன்பு நீ கூறியதை முதலில் எடுத்துக்கொள்வோம். அவர்களுடைய அபிபிராயங்களுள் சிலவற்றைக் கவனிக்கவேண்டுமென்றி, மற்றவைகளைக் கவனித்தல் அநாவசியம் என்று நமயிருவரும் முன்னம கொணடிருந்த கொள்கைச் சரியா என்று ஆராயவேண்டும் எனக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்படுமுன், நாம் அப்படிக்கொண்டது சரியாக இருந்ததே இப்போது மனதுக்குத் தோன்றியவாறு பேசி, வழக்குக்காக வாதாடவேண்டுமென்று வாதாடி, முன்கூறியதெல்லாம் விளையாட்டில் உரைத்த வெற்றுரையென்றால், அது நமக்குப் பொருந்துமோ? க்ரைடோ, உன்னுடைய உதவியைக்கொண்டு, நமது பழைய கொள்கைகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்து, என தற்காலநிலைமை எவ்விதத்திலேனும் அவற்றின் உண்மையை மாற்றினதாகத் தோற்றுகிறதே தவிர்த்தல்பார்த்தது, அவற்றை நாம் முற்றிலும் நீக்கவேண்டுமா, அல்லது கைக்கொள்ளவேண்டுமா என்று



கவனிக்க அவாவுகிறேன். நான் சற்றுமுன்பு சொல்லிய படியே, மனிதர்கள் மேனமையாகக் கொண்டாடும் சில அபிபிராயங்களைப் பாராட்டவேண்டுமேயன்றி. மற்றவைகளைப் பாராட்டவேண்டிவதில்லை யென்று ஆராய்ச்சிபிற சிறந்த நமமவர்கள் என்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கம். தரையே, தயவுசெய்து நீயே சொல் அவர்கள் சொல்வது உண்மையன்றோ? மதுஷ்யதனப்படி நீ நானேசசாக வேண்டிய நிலையில் இல்லை ஆதலால், உன்னுடைய தீர்மானம் ஒருசார்புடையதாகாது ஆதலின், நன்றாக நிதானித்துப் பார 'நாம மனிதருடைய எல்லாக்கொள்கைகளையும் மதிக்கவேண்டிவதில்லை, சிலவற்றையே மதிக்கவேண்டும்; அன்றியும், எல்லாமனிதருடைய கொள்கைகளையும் மதிக்கவேண்டிவதில்லை, மேதாவி்களான சிலருடைய கொள்கைகளையே மதிக்கவேண்டும்' என்று தீர்மானித்துச் சொல்வது உனக்கு நயாயமாகத் தோற்றவில்லையா? நீ என்ன நினைக்கிறாய்? நான் சொன்ன இஃது உண்மையன்றோ?"

கரை — ஆம், உண்மைதான்.

ஸாக் — நாம நல்ல அபிபிராயங்களை மதிக்கவேண்டுமேயன்றி, உபயோகமற்றவைகளை மதிக்கவேண்டியதில்லை யன்றோ?

கரை — ஆம்.

ஸாக் — அறிஞருடைய அபிபிராயங்களே நல்லவையாயும், அறிவிலோரது அபிபிராயங்களே பயனற்றவையாயும் இருக்கின்றனவல்லவா?

கரை — உண்மைதான்.

ஸாக்.—அதைப்பற்றி நாம முன என்ன சொல்லிக்  
கொண்டிருப்பது வழக்கம்? தேகப்பயிற்சி செய்வோனொ  
ருவன, தன காரயத்தில் கண்ணுள்ளவனாயின், மற்ற மனி  
தரின புகழ்ச்சி இகழ்ச்சி அபிபிராயங்களைக் கவனிக்  
கிறானோ? அன்றி, தன்னைப்பயிலுவிப்போன் அல்லது மருத்  
துவனாகிய ஒருவனுடைய புகழ்ச்சி இகழ்ச்சி அபிபிராயங்  
களைக் கவனிக்கிறானோ?

கரை —அந்த ஒருவனுடைய அபிபிராயத்தைதான்  
அவன கவனிக்கிறான்

ஸாக —அது உண்மையாயின், இவ்வொருவனுடைய  
குறைகூறுதலுகுறுப்பயந்த, அவனுடைய புகழ்ச்சியைப்  
பரிவுடன ஏற்கவேண்டுமேயல்லாது, பிறருடைய கூற்  
றைக் கவனிக்கவேண்டியதில்லைபன்றோ?

கரை —அது வெளிப்படை.

ஸாக.—பின்பு, பிறாகட்டளைப்படி நடக்காது, தன்  
யஜமானனும் விஷயத்தை நன்குணர்ந்தவனுமாகிய அவ்  
வொருவனது கட்டளைப்படி நடக்கவும், பயிலவும், உண்  
ணவும், குடிக்கவும் வேண்டுமல்லவா?

கரை —அப்படிச் செயல்வேண்டியதுதான்

ஸாக் —நல்லது. இந்த ஒருவனுக்குக் கீழ்ப்படியாது  
அவனுடைய அபிபிராயத்தையும் புகழ்ச்சியையும் கவனி  
யாது, விஷயமொன்றையுமுணராத பலலோர் கூறுவதைப்  
போற்றுவதனால், அவன கேட்டுக்கொள்ளாவானல்லவா?

கரை.—ஆம், உள்ளவரான்.

ஸாக — அவன் எவ்விதம் துன்புறுவான்? எந்தவழியில்? தனனுடைய எந்தப்பாகத்தில?

க்ரை — ஏன்? சரீரத்தில்தான். சரீரம் தளாச்சியடையும்

ஸாக — நீ சொல்வது சரியே சுருங்கச்சொல்லின, இதுபோலன்றோ மறறொவ்வொன்றிலும்? ஆதலின், 'எது சரி, எது பிழை; எது கீழமை, எது மேன்மை, எது நன்மை, எது தீமை எனறவிசாரங்களில், நாம் பலலோரின அபிபராயத்தைத் தழுவி, அதற்குப் பயப்படுதலேண்டுமோ? அல்லது, இவற்றை நன்குணர்ந்த ஒருவன் நமக்குக் கிடைப்பாயின, அவனது அபிபராயத்தைப் போற்றி, பிராமுன்னிலையினும் அவன் முன்னிலையில் வெட்கமும் பயமும் காண்பிக்கவேண்டுமோ? இவ்வாறு அவ்வொருவன் குறித்தவழியிற் செல்லாவிடின், நாம் சொல்லுகிறபடி நல்லவற்றை வளாச்சியும் தீயவற்றை நளாச்சியும் அடைகிற நமமுடைய பாகத்தை ஊறுசெய்து முடமாக்குவதாகும் இது சரியன்றோ?

க்ரை — சரிதான் ஸாக்ரடஸ்! நீ சொல்வது எனக்கும் உடன்பாடே

ஸாக் — ஒன்று நதெரியாதவர்களின் 'அபிபராயங்களைக் கவனிப்பதனால், ஆரோக்கியத்தால் வருத்தியும், விபாதினால் ஊனமும் ஆகிற நமமுடைய பாகத்தை ஊறுசெய்வதாகுமென்றால், ஊறு அடைந்தபின் உயிரவாழ்வு தகுதியே? ஊறடைவது சரீரமன்றோ?

க்ரை. — ஆம்

ஸாக் — சரீரம் ஊனமாகிக் கெட்டநிலையிலிருக்க, உயிர்வாழ்வது தகுதியே?

கரை — இல்லை, ஒருபோதும் இல்லை.

ஸாக — அப்படியாகில், தீயவற்றால் ஊழும், நன்மை வற்றால் ஆரோக்யமும் அடைகிற நமமுடைய பாகம் ஊன் மாகிவிட, நாம உயிரவாழ்தல் தகுதியோ? அவ்வது, அது எதுவாயிருந்தாலுஞ்சரி, நன்மை தீமையோடு சம்பந்தம் பட்ட நமமுடைய பாகத்தைச் சரீரத்தைவிடப் பயனற்ற தென்று கருதுகின்றாயோ?

கரை — இல்லை, ஒருபோதும் இல்லை

ஸாக — அன்றி, அதிகப்பயனுள்ளதென்று கருதி கிறாயோ?

கரை — ஆம் அதிமாகவே பயனுள்ளதாகத்தான் கருதுகிறேன்

ஸாக — அப்படியாகில், என் உயாநண்பி பலர் நம்மைப்பற்றிச் சொல்வதை நாம் அவ்வளவு கவனிக்க வேண்டிவதில்லை நன்மைதீமையை அறிந்த அவ்வொருவனும சத்யமும் நம்மைப்பற்றிச் சொல்வதை நாம் கவனித்தல் முக்யம் ஆதலின், நயாயம், கணயதை, நன்மை, இவற்றிற்கு எதிரிடை, இவைகளைப்பற்றி ஜனகூட்டத்தார கொள்ளும் அபிபிராயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி என்னை நீ அழைத்ததில் ஆசம்பத்திலேயே பிழைபட்டாய். இன்னும், ஜனகூட்டத்தார நம்மைக் கொன்று விடலர்மென்று சொல்லலாமல்லவா?

கரை — ஆம், அது வெளிப்படை, அப்படிச் சொல்லலாம், ஸாகரமஸ!

ஸாக் — உண்மைதான் ஆயினும், என் உயாநண்பி இப்போது சற்றுமுன் நாம் கொண்ட முடிவும், முற்காலம்

களில் நாமகொண்ட முடிவும் ஒன்றென்றே என்கருத  
தோற்றுக்கின்றது 'கேவலமவாழககைமட்டுமன்குமதிக  
கப்படுவதன்று, நலவாழககையே யாவற்றிற்கும் உயர்ந  
ததாக நாமயதிககவேண்டும்' என்று நாமமுன்கொண்ட  
கொள்கையை இன்னும் கடைப்பிடிக்கிறோமோ என்ப  
தைக் கவனித்துப்பாரா

கரை — ஆம், நாம கடைப்பிடிக்கிறோம்

ஸாக — நன்றாய் வாழ்தல், கணயமாய் வாழ்தல்,  
ந்யாயவழியில் வாழ்தல் எல்லாமொன்றுதான் நாம இதைக்  
கைக்கொள்ளுகிறோமோ? இல்லையோ?

கரை, — நாம கைக்கொள்ளுகிறோம்.

ஸாக — இவற்றை அடிப்படையாக வைத்துக்  
கொண்டு, அதிநியாகளின் ஸமமதமின்றிச் சிறையினி  
யும் தப்பியோட முயலுதல் என்கருச சரிபா, அல்லது  
தவறா என்பதைப்பற்றி விசாரிப்போம், அதுசரியென்று  
தண்டால், நாம அப்படிச் செய்யமுயலவேரம் அன்றேல்,  
அவனிதம் செய்யதொழிவேரம் நீ கூறிய பணவயம,  
கிரத்தி, மகவுவவாததல் முதலிய காரணங்களெல்லாம்  
புலராகிய நமமுடைய நண்பரது மனத்தில உதித்தனவே  
யாம். அவரே மனிதரை இலேசாய் வதைப்பவா கூடு  
மாயின், அவர் யோசனையின்றி அவ்வளவு இலேசாய் மனி  
தரை உயிர்ப்பிக்கவுஞ் செய்வா ஆனால், நமக்கு வழிகாட்  
டியாயிருக்கும் பகுத்தறிவோ, நான சற்றமுன் கேட்ட  
கேள்வியைத்தவிர யாதொன்றையும் கவனிக்கவேண்டிய  
தில்லை யென்று என்கரு அறிவிக்கின்றது எனனைத் தப்பு  
கிப்பதில் உடந்தையாயிருக்கும் மனிதர்க்குப் பொருளும்  
கந்தனமும் அளிப்பதாலும், நான தப்பியோடுவதில் ஒவ்

வொருவரும் தந்தம வேலைபைச செய்வதாலும் நாம கல லதைச செய்வராவோமோ? அனறி, இவைபெலலாம செய்வதால நாம தீயதைச செய்வராவோமோ? எனறு பராபபோம. தீயதைச செய்வதாக நாமகண்டால, அதை விலககுதலை நாம கவனிக்கவேண்டுமேயனறி, எனககு ரேரிடடிருககும இறப்பையும், நான இவகு வாளா இருப பதால விளையும் எவவிதககெடுதலையும் கவனிக்கவேண்டி யது அவசயமினறு

கரை — நீ சொல்வது சரிதான், ஸாகரடஸ! ஆயி னும், நாம இப்பொழுது என்னசெய்வது?

ஸாக — ஐயனே, நாமிருவரும் அண்கப்பறறியேசிப போம நான சொல்வதை நீ மறுத்துக்கூறக்கூடுமாகில, அவ்வாறு செய சரியாயிருந்தால நான அதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன உனனூல கூடாததாகில, எனஅருமை நண்ப! அநீனியாகளின ஸமமதமினறித தப்பியோடும படி இனி எனனிடத்தில வறப்புறுத்திசசொல்லாரதே உன் ஸமமதத்தினபடி நடக்க எனககு ஆவலிருக்கிறது நான் பிழைபட்டேனென்று நீ நினைக்க எனககு ஸமமதமிலலை இப்போது நான எடுத்தககொண்ட கொள்கையை ஒப புககொள்ளுகிறாயோ? உன மனதிறகு நன்றாய்ப புலப பட்டவரை என்னுடைய கேள்விகளுககு விடைபகர முயலவாயோ? சொல

கரை — நான முயலவேன

ஸாக்.— நாம வேணும்ென்று ஒருபோதும் கெடுதலைச செய்யக்கூடாதனறோ? சிலவழிகளில நாம கெடுதலைச செய்யலாம் மறறவழிகளில அதைச செய்யக்கூடாதென்

பாயே? அன்றி, இதற்குமுன் நாம பணமுறை ஒப்புக் கொண்டபடி, கெடுதலைச் செயதல ஒருபோதும் நன்மையேனும யோக்யதையேனுமன்று என்று கூறுவாயே? இருசுச் சொற்பதினங்களில் நாம முன்கொண்ட முடிவுகளெல்லாம் மறந்தபோயினவோ? கரைடே, நாம இப்போது வயதில் முதிர்ந்தவராயினும், முன்னாளில் ஒருவரோடொருவர் மிகுந்த ஊக்கத்தான சம்பாஷித்தக கொண்டிருந்தபோது, அறிவில் நாம குழந்தைகட்கு மேலானவர்களெல்லாமென்பதைக் காணவில்லையே? உலகம் நமமோடு ஒவவினும் ஒவ்வாதாயினும், நாம சொல்வதெல்லாம் ஐயம் சிந்தியின்றி உண்மையெனக் கண்டோமன்றோ? நல்லதுசெய்வதால் நேரிடும் மரணத்தண்டினைபிண்டிக் கொடுத்தண்டினை அல்லது இலேசான தண்டினை யின்றி, கெடுதலசெய்தல அதைச் செய்வோனுககு ஒவ்வொருவழியிலும் தீமையும் அவமானமும் வினைககு மன்றோ? நாம இதை இப்போது நம்புகிறோமோ?

கரை — ஆம், நம்புகிறோம்

ஸாக — ஆயின, ஒருபோதும் கெட்டதை நாம செய்யக் கூடாதன்றோ?

கரை — ஆம், உண்மையாகக் கூடாது

ஸாக — இதுவன்றி, கெடுதலையே நாமசெய்யக்கூடாதென்றால், உலகம் நாம செய்யலாமென்று நினைக்கிறபடி கெடுதல்க்குக் கெடுதலை பரதியளித்தல கூடுமோ?

கரை — தெளிவாய்க் கூடாது

ஸாக — நல்லது, அப்படியாகில், கரைடே! நாம் பூர்வாககாயினும் தீங்கிழக்கலாமோ?

காரை — உண்மையாகவே நான் அப்படி நினைக்கவில்லை, ஸாசிரமஸ்!

ஸாக — உலகம் நினைக்கிறபடி தீமைக்குத் தீமையைப் பாதிப்பளித்தல நன்றே, நன்றன்றே?

காரை — உண்மையாகவே நன்றன்று

ஸாக — ஒருவனுக்குத் தீமையிழைக்கதலுக்கும் அவனைக் கெடுத்தற்கும வித்யாசமில்லை ஏதாவது இருக்கின்றதேதான் சொல்?

காரை. — உண்மைதான், வித்யாசமில்லை

ஸாக — அப்படியாயின், ஒருவன்கையில் நாம் என்ன அவஸ்கைப்பட்டிருந்தேபோதிலும், தீமைக்குப் பதிலாகத் தீமையை அவனுக்கு இழைத்தலும், வேறு கெடுத்தலெய்தலும் கூடா இதை ஒட்டிக்கொள்வதில், காரைடோ, நீ கருதுவதற்கு அதிகமாக இடங்கொடாமற் பார்த்துக்கொள், ஏனெனில், சிலரே இக்கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் சிலரே இதை என்றும் கடைப்பிடிப்பார்கள். இதை நான் அறிவேன் ஆதலின், இதைக் கடைப்பிடிப்போர்க்கும், பிடியாதோர்க்கும் பொதுவான பக்ஷம் கிடையாது. ஒருவாக்கொள்கையை மற்றொருவா அவமதித்து நோக்குவது அவர்கட்கு இயல்பு ஆதலின், எனவே டொத்தது என்கொள்கையை அவகீழிக்கிறபோது என்று நீ தீர்க்கமாய ஆலோசித்துப்பார தீயதுசெய்தலும், தீமைக்குத் தீமையைத் திருப்பிக்கொடுத்தலும், நமக்குக் கெடுதல்செய்த ஒருவனுக்குப் பதிகெடுத்தலெய்து பழிகுப்பழி வாங்கிக்கொள்வதும் ஒருபோதும் சரியல்லவென்ற கொள்கையில் நின்ற நாம் நமது ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கலாமோ?



அன்றி, நீ என்னுடைய மாறுபட்டு நான் கொண்ட கொள்கையை மறுக்கிறாயோ? நான் வெகுநேரமாக அதை நம்பியிருக்கிறேன் இன்னும் அதை நம்புகிறேன் நீ இதை நிரூபிப்பதற்கு எவ்வளவு முயற்சி செய்தாய்? அடிப்படை கொண்டால் எனக்கு அதை விளக்கிச் சொல் நீ இன்னும் நமது பூர்வ கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால், நான் சொல்லுகிற அடித்த விஷயத்தைக் கேள்

கரை — ஆம், நான் அதைக் கடைப்பிடிக்கிறேன், நீ சொல்வதை ஒப்புக்கொள்கிறேன் மேலே சொல்லும்

ஸாக் — ஆயின, என்னுடைய அடித்த விஷயம், அதாவது, அடித்த கேள்வி இதுதான் ஒருமனிதன் தான் நாய மாயசு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ, அல்லது அவைகளினின்றும் நழுவிப்போடு வேண்டுமோ?

கரை — அவன் அவைகளை அவசயம் செய்யவேண்டும்

ஸாக் — ஆயின, நிதானித்துப்பாரா நாட்டின் ஸமமதமின்றி நான் தப்பியோடினால், நான் யாருக்குச் சிறிதும் நீங்கிழைத்தல்கூடாதே அவர்களுக்குத் தீங்குவிளைத்தலாகுமன்றோ? அவ்விதஞ்செய்தின், நான் எனது உடன்படிக்கைகளைச் சரிவரச்செய்வதாகுமோ?

கரை — உமமுடைய கேள்விக் குப பதிலளித்த என் னுள் முடியாது. ஸாக்ரடீஸை, நீ சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லை

ஸாக் — விளங்காவிடின, இவ்வழியில் இதைப்பற்றி யேசுத்தபபார நான ஓட யத்தனிககையில், நாட்டுச் சட்டங்களும், குடியரசும் எனமுன்னிலையில் தோன்றிப்பின் வருமாறு என்னைக் கேட்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். “ஸாகரமஸ, உம மனதில் செய்ய நினைத்திருப்பதைச்சொல்லும் தப்பியோடப்பாரப்பதால், சட்டமாகிய எங்களை யும், நாட்டையும் உமமால் கூடியவரை அழிப்பதைத்தவிர வேறென்ன எண்ணினீர் சட்டத்தின் தீர்மானங்கள் வலி குன்றி, நாட்டிலுள்ளவர்களால் அவமதித்துத் தள்ளப் பட்டால், அந்நாடு அடியோடு தொலைந்துபோகாது நிலைத் துநிற்குமென்று நினைக்கிறீரா”? இதுபோன்ற கேள்வி கட்டுநாம என்னவிடை பகாவது, கரைடோ? நயாஸ்தலத் தின் தீர்மானங்களை யாவற்றிற்கும் மேலாக்குகின்ற சட் டத்திற்குப் பரிந்து, முகயமாய நாவலாகளால் அநேக விஷயங்கள் சொல்லப்படலாம். நானும் “நாடு எனக் குத தீங்கிழைத்தது, எனவிஷயத்தில் அது பிழைபடத் தீர்மானித்தது” என்று பதிலகூறலாமோ? நாம அவ்விதம் சொல்வது சரியோ?

க்ரை — நிச்சயமாய் நாம அப்படிச் சொல்லலாம், ஸாகரமஸ!

ஸாக் — ‘அதுவோ நமது உடன்படிக்கை நாடு செய்யும் எவ்விதத் தீர்மானத்திற்கும் நீ கட்டுப்படுவதாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லையோ’ என்று சட்டங்கள் நமக்கு விடை பகருவதாக வைத்துக்கொள்வோம் இம்மொழிகளைக் கேட்டு நாம விபந்தால், ஒருவேளை அவ்வ பின்வருமான சொல்லும் — ‘ஸாகரமஸ, எங்களைவார்த்தைகளை நோக்கி விபக்கரீர. என்கட்டுப் பதிவாரையும், கேள்விகேட்பதும்

விடைபகருவதும் உமக்கு வழக்கந்தானே எங்கள்மீதும் நகரத்தினமீதும் நீர் என்ன புகார்செய்கிறீர்? என எங்களை வேரறுக்கப்பாடுகிறீர்? முதலில், நாங்கள் உமக்குத் தாய் தந்தையரல்லவோ? எங்கள்மூலமாய்தானே உமது பிதர் உமதுமாதாவை மணந்து, உமமைப்பெற்றாரா மணவிஷயங் கட்டுசுசட்டமாயிருக்கின்ற எம்மவரில் யாரிடத்திலேனும நீர் குற்றங்காண்கிறீரா? இதற்கு நான், 'ஒருவரிடமுங் காண்கிலலை' என்று பதிலுத்தரம் சொல்லவேண்டும் 'அன்றி, குழந்தைகளைப் பேபணிவளாததிலேயும், அவர்க்குக் கலகிற்பித்தலேயும் ஒழுங்குபடுத்தி, மற்றவர்களைப் பேபால உமமையும் வளாததுபயிற்றிய எம்மவரில் யாரை யேனும நீர் குறைகூறுகிறீரா? உமமை சங்கீதசாஸ்திரத்திலும் தேகப்பயிற்சியிலும் நன்றாய்பயிற்றுமபடி உமது தந்தையைப் பணித்ததில் நாங்கள் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லையோ? என்று கேட்டால், 'நீங்கள் சரியாய் நடந்து கொண்டீர்கள்' என நான் சொல்லவேண்டும் 'சரி, அப்படியானால், எங்களால் உலகத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் வளர்க்கப்படும் படிப்பிக்கப்படும்படிருக்க, உமது முனரோ இருந்ததுபோல நீரும் எங்கள் குழந்தை, எங்கள் அடிமை எனபதை எவ்விதம் முதலில் மறுக்கலாம்? இது உண்மையாகில், உமது உரிமைகள் எங்களுடைய உரிமை கட்டுசு சமான்மான்மை என்று எண்ணுகிறீரா? நாங்கள் யாதேனும்மொன்றை உமக்குச் செய்ய முயன்றால், எங்கள் மேல் அதற்குப் பாதிசெய்ய உமக்கு உரிமையிருப்பதாக நினைக்கிறீரா? உமது குழந்தைக்கிருக்கிற உரிமையும், நீர் அடிமையாகில் உமது யஜ்மானுக்கிருக்கும் உரிமை யும் உமக்கிலலை. அவர் உமமை வருத்தினால் அவரைத்

திரும்ப வருகதவும், உமமை வைதால் அவாகுப பதில் கூறவும், உமமை அடிததால் அவரைக திருப்பரியடிககவும், வேறெவவிதத்திலேனும் கெடுதலுகருக கெடுதலைத் திருப்பிக்கொடுக்கவும் உமகரு அதிகாரம் இல்லை இது இவ்வாறாக, உமது தேசத்தினமேலும் அகன் சட்டங்களினமேலும் பதிலுகருப்பதில் செய்யலாமென்று நினைக்கிறீரா? நாங்கள் செய்வது சரிபென்று நம்பி உமமைத் தொலைக்க முயன்றால், சனபாக்கத்தில் உணமையாகவே கருததுள்ள நீர் சட்டமும் தேசமுமாகிய எங்களை ந திருப்பித் தொலைக்கக் கூடியவரை முயன்ற, அப்படிச் செய்வது நயாயமென்று கூறுவீரா? தாய், தகப்பன், முன்னோர்களைவிட உமது தேசம் மேலானது, மாட்சியுள்ளது; தாயது, தேவராலும் அறிவுடையோராலும் மிகவும் நனகு மதிக்கப்படுவது இதனமேலப்பயக்கதிப்பாராட்டி, அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து, அது உமமைக் கோபிகதால் ககப்பனிடம் எப்படித் தாழ்ந்து நெருங்குவீரா, அதைவிட அதிகமாகவே தாழ்ந்து அதனிடம் நெருங்குவது உமது கடமை, அது யாதேனுமொன்றைச் செய்யும்படி உமமைப் பணித்தால், நீர் அதைச் செய்யவேண்டும் அன்றி, அப்படிச் செய்வதினின்றும் உமமை மன்னிக்கக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் அடிகளைத் தாங்கவும், சிறைச்சாலைக்குப் போகவும் கட்டளையிடினும், அன்றிக் காயப்படவும் இறக்கவும் போருககு அனுப்பினும் பதிலேபேசாது கீழ்ப்படிதல் வேண்டும் நீர் இவற்றை உணரக்கூடாத அவ்வளவு அறிவிலியோ? இதுதான் உமது கடமை நீர் ஒன்றற்கும் இடங்கொடாதீர், பின்வாங்காதீர், உமது இடத்தைவிட்டு ஓடாதீர். புத்தத்திலும், நயாயஸ்தலத்திலும், வேறெவவிடத்திலும்

ஊம உமது நகரம், உமது தேசம் சொல்லுகிறபடி நீர் செயயவேண்டும் அன்றேல, அவையிடும உசதரவு அந்நயாயமென அறிவுறுத்தலவேண்டும் உமது தாயககேனும் தந்தைககேனும் கொடுமைச்சுழைத்தல கடவுளின் ஆஜ்ஜைக்கு விரோதமானது உமது தேசத்திற்குக கொடுமையிழைத்தலே, கடவுளின் ஆஜ்ஜைக்கு இன்னும் அதிக விரோதமானது நாம் இகறகு எனப்பதில்சாலவது, க்ரைடோ! நாம் சட்டங்கள் நயாயத்தைக் கூறுகின்றன எனபேரோமோ, அல்லது இல்லையென்பேரோமோ?

க்ரை — இவை நயாயத்தையே கூறுகின்றனவென்று நினைக்கிறேன்

ஸாக் — இன்னும் அவை கூறும் 'ஸாக்ரடீஸ், நீர் தப்பியோட முயலவதில், எங்களை ஊறுபடுத்த முயலவதாக நான்கள் கொள்வது சரியோ? நான்கள் உமமை உலகிற கொணாரதேரம், உமமை வளாததேரம், உமமை படிப்பித்தேரம், உமசுகும் மறற ஒவ்வொருநகரவாசிகும் யாம தரக்கடியகலவற்றிலெல்லாமொருபகுதிக்கொடுத்திருக்கிறோம் அப்படியிருந்தும், அதீனியரில யாரேனுமொருவா எங்களமேல அதருபதியடைநதால், அவர தம் ஆஸ்தியை எடுத்தககொண்டு எங்கே போகலாமென்று நினைக்கிறாரோ அவ்விடஞ் செல்லலாமென்று நான்கள் வெளிப்படையாய அறிவிக்கிறோம் பருவமடைநது சட்டங்களையும் நகராசாட்சியையும் கவனிக்கத் தகுதியுற்றபேரேத, ஒவ்வொருவரும் மேற்குறித்த அனுமதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் அவா எங்களமேலும், நகரத்தின்மேலும் அதருபதியடைநதால், அதீனியர குடியேற்றநடையினுஞ் சரி, அல்லது; வேறெந்த அயல்தேசமாயினுஞ் சரி, எனகுப் போக விரும்புகிறாரோ அங்கு'

அவர தமது ஆஸ்தியை எடுத்ததாகக் கொண்டு செலகையில்  
 நாங்கள் குறுக்கிடுவதுமில்லை, தடைசெய்வதுமில்லை. ஆனால்  
 நாயததை நாங்கள் எவ்விதம் தீரக்கிறோம், மறநகிஷ்யன்  
 களில் நகரத்தை எவ்வாறு ஆளுகிறோம் என்று பார்த்தும்,  
 இங்குத தங்குகிற உங்களில் ஒவ்வொருவனையும் இங்குத்  
 தங்குகிற ஒருகாரணம்பற்றியே நாங்கள் இட்டதைச் செய்  
 யச்சமமதித்ததாகக்கூறுவோம். என்கட்குக் கீழ்ப்படியாத  
 ஒவ்வொருவனும் மூன்றுவிதக்குற்றங்களுக்கு உள்ளாகி  
 ருண தாயததை யாராகிய எங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாதது  
 ஒன்று, அவனைப் பேணிவளராதது எங்களுக்குக் கீழ்ப்படி  
 யாதது இரண்டு, எங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாததாக முன் ஒப்  
 புக்கொண்டிருந்தும், நாங்கள் செய்வது பிழையென்று  
 எங்களுக்கு அறிவுறுத்தாமல், லபபக்கொண்டவண்ணம்  
 செய்பாத்தொழிதல் மூன்று இது நிற்க நாங்கள் சொல்  
 வதையெல்லாம் செய்யும்படி ஒருவனையும் கட்டாயப்படுத்த  
 துகிறதில்லை அவற்கு வேறொருவழியுள் காட்டுகிறோம்  
 எங்களுக்குக் கீழ்ப்படியவாவது, அவ்லது நாங்கள் பிழை  
 படடோமென்று எங்களுக்கு அறிவுறுத்தவாவது சொல்லு  
 கிறோம் ஆயினும், அவன் ஒன்றைச் செய்கிறானில்லை

‘ஸாகரமஸி நீர நினை ததைச் செய்வதாயி நகநால்,  
 இக்குற்றங்களுக்கெல்லாம் உட்படவேண்டியிருக்கும்.  
 இன்னும், மறநகிஷ்யரைவிடக் குறைந்தபடியாகவன்றி,  
 அதிகமாகவே நீர உட்படவேண்டியிருக்கும்’ ‘அது ஏன்?’  
 என்று நான் கேட்டால், மறநகிஷ்யர்க்கு மேலாகவே  
 உடன்படிக்கையால் நான் கட்டுப்பாட்டிருக்கிறேன் என்று  
 நாயததேதாடு அவை பதினூரைக்கும். அவை சொல்லும் —  
 ‘ஸாகரமஸி நீர எங்களிடத்திலும் நகரத்தினிடத்திலும்

யிருந்த திருபதியை அடைந்திருக்கிறீர் எனப்பதற்குப் பலமான சாசுவியங்கள் இருக்கின்றன மறற அநீனியரை விட்டு நீர் அதிகமாக கருபதியடைந்திருந்தாலொழிய, அவரைவிட அதிகமாக நீர் இருக்கரத்திலிருக்கச் சமமதிக திருக்கமாட்டீர் இஸ்திமியனை\* பந்தயத்திற்கு ஒருதரம் சென்றதைதவிர, வேறுவிழாக்களை உத்கேசிகது நீர் ஆதனஸ நகரத்தை விட்டுச் சென்றதேயிலலை வேறென விடத்திற்கும ராணுவசம்பந்தமாயன்றி, நீர் செலவிலலை, மறறவர்களைப்போல நீர் யாதரைசென்றதுயிலலை உமகரு மற்றநகரங்களைப்பாராகவும், மறறைசட்டங்களை உறறு தேர்க்கவும் எண்ணயிலலை என்களிடத்திலும் நம நகரசதி னிடத்திலும் உமகரு மண்பூர்வமாக தருபதியுண்டு நீர் அதிகவிரும்புகதோடு என்களை ஏறறுக்கொண்டீர். என்க ளால் ஆளப்பட ஸமமதிததீர் இன்னும், இருநாசசில நீர் குழந்தைகளைப்பெற்றீர் அது உமகரு பிகவும் ரமய மாயிருந்தது இதுவன்றி, நயாயஸதலத்தில உமமை விசா

\* இஸ்திமியன்பந்தயம் (Isthmian game) இது கீஸ தேசத்தவ கரிந்தி பூசுந்தியில் (Isthmus of corinth) இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒருதடவை நடக்கும் பெரியபந்தயம் இப்பந்தய திலஜயம்பெற்றுக கோத்தியுற கீஸ எல்லாப்பாக்கங்களிலிருந்தும் மனிதானை வந்து, தரையில் வேகமாயோடுவதிலும், ரதசாரத யுத்திலும், குஸதி முதலிய தொந்தயுத்தவகளிலும் தகுகள சாமாதயத்தைக காட்டுவாரகன் பந்தயத்தில ஜெயித்தவர்க ளுக்கு ஒருஇலைமாலை (Laural wreath)தலையிலணியக்கொடுப்பது வழக்கம். இவ்விலைமாலை அணிந்தவர்களை வெகுமாயாதையுடன் ஜனங்களுட்பசரிப்பதுண்டு இதுபோலவே, கீஸில் ஒலிம்பியஸ் என்ற ஊரில் இன்னும்நிகலிமரிசையாக நான்குவருஷத்திற்கொருமுறை ஒருபந்தயம் (Olympic games) நடக்கும்.

ரீகருபபேரது, உமகரு இஷ்டமிருந்தால் அந்நேசமு  
 போய்விடுகிறேனென்று நீ சொல்லியிருக்கலாம ஈரட்  
 டின் உதவியின்றி இப்பேரது செய்ய உதேதித்திருந்  
 திருந்த அக்காலத்தில் நாட்டின் ஸமமத்தத்துணை செய்  
 திருக்கலாம ஆனால், அப்பேரது சாக ஸமமதித்திருபு  
 தாக வீண்பெருமையடித்துக்கொண்டா தேசத்தைத்  
 துறப்பதைக்காட்டிலும் சாவது உததமமென்று சொன்  
 னீர் அவ்வாறதைக்களைக் கூறியதற்கு இப்பேரது நீ  
 சிறிதும் வெடகமுறவில்லை நீ சட்டமாகிய எங்களைப்  
 பாராட்டவில்லை எங்களை அடியோடு தொலைக்க முயல்  
 கின்றீர், எங்கள் ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்படிவதாக ஸமம  
 தித்திருந்தும், கேவலமான ஒரு அடிமை செய்வதுபோல,  
 நீரும் எங்களுடன் செயலுக்கொண்ட ஒப்பந்தவுடன்படி  
 கைகளை மீறிக் கொண்டு ஒடப்பாக்கி நீர், ஆதலின், இந்நக்  
 கேளவிகளுக்கு முதலில் விடைபகரும் நீ எமது ஆளு  
 கைக்குள் வசிக்க, வாரததையாலன்றிச் செய்கையாலும்  
 சமமதித்திருக்கிறீரென்று நாங்கள் கொள்வது சரியோ?  
 சரியன்றோ? கரையோ! இதற்கு நாம் என்னசொல்வது?  
 அது உண்மைதானென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாமோ?

கரை.—நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான், ஸாக  
 ரமலை!

ஸாக.—அப்படியாகில், இன்னும் அவை சொல்லும்  
 'நீ எங்களை அடி செயலுக்கொண்ட உடன்படிக்கைகளை  
 முறித்துக்கொள்ளுகிறீரல்லவா? பலாதகாரமாதலாவது,  
 ஏமாற்றியாவது உமமைக் கட்டுப்படுமபடி நாங்கள்  
 செய்யவில்லை நீரும் நிதானமின்றித் தீரமானிக்கவில்லை.  
 எங்களிடத்தில் உமகரு அதருபதிருபயினும், நாடி



செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை அநாயமமானதென்று உமக்குத் தேற்றினும், இந்த எழுபதுவருஷங்களில் நீர் ஊரைவிட்டு நீங்கியிருக்கலாம். லகீடேமன (Lacedaemon), கிரீட் (Crete) முதலிய நகரங்கள் நன்றாய் ஆளப்படுவதாக அடிக்கடி ஆரவத்துடன் சொன்னாலும், நீர் அநநகரங்களுக்குப் போகவில்லை. மமவரது வேறெந்த நகரங்களுக்கேனும், அல்லது அநநகரங்களுக்கேனும் நீர் போனதில்லை. குருடு, முடம் இவர்களுக்கு குறைவாகவே, நீர் ஆதனஸநகருக்கு வெளியே போயிருக்கிறீர். இதனால், நகரத்தினிடத்திலும் அதன் சட்டங்களாகிய எங்களிடத்திலும் மற்ற அநீனியரைவிட அதிகமாகவே திருபதியடைந்திருக்கிறீரென்பது வெளிப்படையானது, ஏனெனினால், சட்டங்களில்லாத நகரத்தினிடத்தில யார தருபதியடைவாரா? நீர் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைப்படி இப்போது நடக்காட்டிரோ? என்கள் வார்த்தையை நீர் கேட்கும்படித்தான், அவசயம் அவசியம் நடந்து கொள்ளக்கடவீர் ஆதனஸநகரை விட்டு ஓடி உம்மைக் கைவலப்படுத்திக்கொள்ளமாட்டீர்?

‘நன்றாய் யோசித்துப்பாரும் உமது உடன்படிக்கைக்கு மீறி நடப்பதனால், உமக்காவது உமது நண்பர்களுக்காவது என்னநன்மை விளையப்போகிறது? உமது நண்பர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அவர்கள் தேசத்தை விட்டு நீங்கப்பட்டு ஸ்வதந்திரம் ஆஸ்தி முதலியவைகளை இழப்பது பெருமபாலும் நிச்சயம் நீர் சம்பந்தப்பட்டவரையில், ‘அயல்நகரங்களாகிய தீபஸ், (Thebes) மகாரா (Magara) இவைகளிலயாதேனுமொன்றற்குப் போகலாம். இரண்டுமே நன்றாக ஆளப்படுகின்றன ஆயினும், ஸாக்ர

ஊஸ்! இக்குடியரசுநாயகர்களுக்கு நீர் ஒருசதருபேளையு கரு  
 தப்படுவீர் நகரத்தின் நன்மையைக் கருதாதிற் றுவ்வொரு  
 வரும் உமமை நன்குமதிக்காது சட்டத்தைக் கெடுப்ப  
 வொன்றே எண்ணுவா நீரும், நயாயாதிபதிகள் கொண்ட  
 கருத்தை ஸ்திரப்படுத்தி, அவர்களுடைய தீர்மானம் சரி  
 யானதென்று காணப்படுமாறுசெய்வீர், ஏனெனின, சட்  
 டத்தைக் கெடுக்குமொருவன் வாலிபாகியும், யேரசனை  
 யற்றவர்களையும் தீயவழியில உயப்பவனென்றே கருதப்  
 படலாம் இவ்வாறாயின, நன்றாய்ளப்பட்ட நகரங்களை  
 யும் நாகரிகமபெற்றமனிதர்களும்கொருவகாது,வேறெண்  
 னிடமேனும் செலவீரோ? அப்படிசெய்யின; உயிரதரித்  
 தல நலலதாகுமோ? அன்றி, அவனிதமனிதரோடு கூடி  
 வெடகயினற்ச சம்பாஷிப்பிரேர? எதைப்பற்றிச் சம்பா  
 ஷிப்பீர்? ஸாகரஊஸ்! நீர் இவ்ருப பேசுகிறவைகளைப்பற்  
 றியோ? தாமமும், நயாயமும், ராஜாஸகமுறைகளும், சட்  
 டமும் மனிதர்க்கு வேண்டியவையிற் சிந்தனையென்று  
 கூறுவீரோ? அப்படிச்செல்லுதல ஸாகரஊஸ்! கு  
 மிகுந்த அவமானம் விளைகருமென்று நீர் நினைக்கவில்லை  
 யோ? நீர் அவசயம் அப்படிநினைக்கவேண்டும். ஒருவேளை  
 நீர் அவனிதஞ்செய்யாது, மேற்குறித்த இடங்களை நீகரு  
 வீர் தெசவேயிலுள்ள க்ரைடோயின் நண்பரிடம்கெலவீர்.  
 அவனிததில் ஒழுங்கினமையும், தேரனறியப்படி செயத  
 லும் மனிதரிடமுண்டு தப்பியோடுகிறவர்கள் தரித்தக  
 கொள்ளும் குடியானவனபோலவை, அல்லது யாதேனு  
 மொரு உடை தரித்து, மாறுகொலம்பூண்டு, நீர் சிறையி  
 னின்றும் தப்பியோடிவந்ததைக் கேட்க அவர்கள் மிக  
 வும் களிப்படைவார்கள். ஆயினும், அவர்களில் யாரேனு  
 மொருவர், என்ன உமக்கு வயதாகிவிட்டது: இன்னும்

சிறிதகாலநதான் இருப்பீர் யாவற்றிற்கும் மேலான சட்டகளைக் கடந்தொழுதும்படியாக உமக்கேன இவ்வாழ்க்கையில் இவ்வளவு பறது' என்று கேளாரோ? அவர்களுக்குத் திருபதியாய நீர் நடந்தால், ஒருவேளை அவர்கள் உமளை அவ்விதங்களோட, உமமை வெறுக்குமபடி செய்துகொண்டிருக்கில, நீர் தலைகுனிந்து நாணும்படியான சொற்கள் பலவற்றைக் கேட்பீர். ஆதலின், யாவரையும் வந்தித்து அவர்கடிமையாய் நீர் உமமுடைய வாழ்நாளைக்கழிப்பீர். இன்னும், தெசலேயில விருந்தண்பதைத் தவிர நீர் என்னசெய்யபோகிறீர்? ஆதலின், விருந்தை உத்தேசித்து, தெசலேநகரத்திற்கு யாதரைசென்றதாக முடியும். அவ்வாறாயின், நயாயத்தைப்பற்றியும் நாமததைப்பற்றியும் நீர் முற்கூறியவையெல்லாம் எங்கே நிற்கும்? இதுவிற்க நீர் உமது குழந்தைகளுக்காக உயிரவாழ்விக்கும்புகிறீரல்லவா? அவர்களை வளர்த்துப் படிப்பிக்க நினைக்கிறீர்களவா? எனின், அவர்களை உமமோடு தெசலேநகரக்குக் கூட அழைத்துசென்று அவ்விடத்தில் அவர்களை வளர்த்துப் படிப்பிப்பீரோ? இவ்விதநன்மையை அவர்களுக்குச் செய்யும்பொருட்டு, நீர் அவரைத் தம் நாட்டிற்கு அடியார்களுவீரோ? அன்றி, ஆதனவிலேயே அவரைவிட்டு நீர் செலவதாக வைத்துக்கொண்டாலும், நீர் அவருடன் இல்லாமற்போயினும், உயிருடனிருப்பின், அவர்கள் நன்கு வளரக்கப்பட்டுப் படிப்பிக்கப்படுவாரென்று நினைக்கலாமா? சரிதான், ஒருவேளை உமது நண்பர் அவர்களைக் கவனித்துப்பார்த்துக்கொள்வரென்று எண்ணலாம். நீர் தெசலேநகரக்கு யாதரைசென்றால் பார்த்துக்கொள்ளும் நண்பர், நீர் யமபுரத்திற்கு யாதரை யாக்கச்சென்றால் பார்த்துக்கொள்ளாரோ? உமமுடையநேச

ரென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்களால் ஏதேனும்  
 உமகருப பயனிருப்பின நீ இதைத்திடமாக நம்பவேண்  
 டும் ஸாகரமும் உமமைப பேணிவளர்த்த எங்களை சொல்  
 லைக கேளும உமது குழந்தைகளைப்பற்றி நினையாதீர்,  
 உமது உயிரைப்பற்றி நினையாதீர் நயாயத்திறகுமுனவை  
 எதையும் வைக்காதீர் அப்போதுதான் நீர் வானுலகஞ்  
 செலுக்கையில், அங்கு உமது செய்கைகளைப்பற்றி விசா  
 ரிப்பவரின முன்னிடையில், நன்றாய உத்தரஞ்சொல்  
 லலாம நீர் இப்போது எண்ணியதைச் செய்தால்,  
 இவ்வுலகத்தில் உமக்கேனும் உமது நண்பர்களும  
 அநீகமான சகோதரமும், நோமையும், பரிசுத்தமும்  
 கிடையாது இது நீசரயம் இன்றும், சட்டங்களாகிய  
 எங்களால் தீமைபிழைக்கப்படாது மனிதரால் இழைக்கப்  
 பட்டு நீர் வெளியேறினதாக முடியும் இவ்வித அவமான்  
 வழிபில் தீமைக்குத் தீமையை பரதிபலித்தும், கெடுதிக்  
 குக் கெடுதியை பரதிக்கொடுக்கும் எங்களுடன் செய்து  
 கொண்ட உடன்படிக்கைகளையும் ஒப்பந்தங்களையும்  
 முறித்துக்கொண்டு, நீர்சிறிதும் கெடுதலினைக்கக்கூடாத  
 உமக்கும் உமதுநண்பர்க்கும் உமதுதேசத்திற்கும் எங்க  
 ளுக்கும் கெடுவினைத்துத் தப்பியோடினால், நீர் உயிரோ  
 டிருக்கையில் நாங்கள் உமமைக் கோப்பிப்போம். நீர்  
 இறக்கும்போது எம்முடைய சகோதரரான யம்புரசுட்  
 டங்கள் உமமை உபசரித்து ஏற்றுக்கொள்ளா, ஏனெனில்,  
 நீர் இங்கு எங்களை இயன்றவரை தொலைக்க முயன்  
 றீரென்று அவைகள் உணரும். ஆதலின், நாங்கள் சொல்  
 வதைக் கேளும தான் சொல்வதுபோல உம்மைச் செய்  
 யும்படி க்ரைடோவைத் தூண்டுகிறீர்.

என் அருண்மண்பீ கரைடோ! தெய்வம ஏறி ஆவே சமவந்தவாகன சூழலோசைகேடபதாக உணாவதுபோல, நான் இதுவரை சொன்னவைகளை நான்கேடபதாக எனக்குத் தெரிகிறதென்பதை நன்றாய் அறிந்தகொள இவ்வார்த்தைகளின் ஓசை என்காதில இன்னும் தொனித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது அது மறறவார்த்தைகளைப்பெல்லாம் அடக்கிவிடுகிறது. நீ என மனதைத் திருப்புவதில் பேக்கிற பேசுசெல்லாம் விண்ணேற எனக்கு நிச்சயமாகத் தோற்றுகிறது ஆயினும், என்மனதைத் திருப்ப உணரலாகுமென்று உனக்குத் தோற்றினால், மேலே சொல்லலாம்.

கரை — இனி ஒன்றும் எனன்ற சொல்ல முடியாது, ஸாக்ரடஸ்!

ஸாக் — அப்படியாயின, கரைடோ, இருந்தபடி இருக்கடமே கடவுள் நமமை அப்படி நடத்துவதாகத் தெரிவதால், நான் சொல்லுகிறபடி நடப்போம்.

### 15-ஆம் அதிகாரம்

#### முடிவுரை.

[முடிவுரை—சாக்ரடஸ் அமைதியுடனிறந்தது—அவரது அழுவததிறமை—அவாவழி எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்றது—அவருக்கு விதித்ததண்டனை சரியென்றே பலர் எண்ணியது]

ஸாக்ரடஸ் சிறையிலிருக்கவேண்டிய முப்பதாரள காலம் சென்றன அவர் ஆயுள் முடிந்ததினத்தில வழக்கம்

போல் யாவரும் வந்துகூடினர் அவரது மனைவி அன்றைய தினம் தனது யுகை வெளிப்படையாகக் காட்டி, கணவனைப் பிரிதற்குக் காலமவந்ததேயென்ப பலவாறு பிரலாபிததுப புளம்பினாள் அதைக் கண்ட யாவரும் மனங்கலங்கித் துயாககடலுள் ஆழந்தனா ஸாகரமலை கரை டோவை ரோககி, 'அண்ணலே! இன்று எனது முடிவுநாள இதைச் சாரத்ததுடன் கழிக்க எண்ணுகின்றேன் எனது நாயகியை வெளியே அழைத்துச் செல்க' எனறனா உடனிருந்தோர் அவளைத் தேற்றி, அவர் விரும்பியபடியே சிறைப்புறத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர் பிறகு வழக்கம்போல சம்பாஷனை தொடங்கிற்று முதலில் தாம எழுதிய செய்யுள்பற்றிப் பேசினாள் பிறகு தற்கொலை புரிதலைப்பற்றிப் பேசுக நடந்தது. கடைசியாக, ஆதமர் வினா நியதகதைப்பற்றி நெடுநேரம் அனைவரும் சம்பாஷித்தார்கள். தாம இறந்தபின்னா,

“இறுகாலையிலா, நிலையோ திரியா,  
குறுகா, நெடுகா, குணம வேறுபடா,  
உறுகால கிளாபூத மெலாம் உகிலும்,  
மறுகா நெறி எய்துவன”

என்று சரபங்கா கூறினதுபோல, தாம செல்லும் லோகத்தில் ஆதமர் பிணிமுதலியவை நீங்கிப் பரிசுத்தமடைகின்ற தெனறும், தாமபிரிவதற்கு ஒருவரும் வருகக்கூடாதென்றும், தம் நண்பர்கள் தாமதுகாரும் சொல்லிவந்த நீதி மொழிகளைக் கடைப்பிடித்து உயவாரென முழுநம்பிக்கையோடு தாம் பிரிய விடைபெற்றுக்கொள்வதாயும் யாவர்க்கும் வறப்புறுத்தினார் இவற்றைச் செவியேற்ற நண்பர்களின் மனநிலை தூக்கத்திற்கும் களிப்பிற்கும் இடையில் ஊசலாடிற்று உயிரினுஞ் சிறந்த தம்நண்பரைப் பிரிதற்கு

இரங்கி யாவருமதுகித்தனர இறகருகினைத்திலும், மன வலிகுணரூத தம மரட்சியைப் புலப்படுத்தி அமைதியுடன வசனிகும அவரது ஆற்றலுகுமெச்சிப் பலரும் சளித்தனர. செல்லும் உலகத்தில் இமமகான மேலான பதவியைப் பெறுவெனவும், கடவுளின் திருவருளால் இவ்வவரது முற்றுமபகலதாறுமுடிதது அஞ்ஞானிகடகு அறிவூட்டிக்கடவுளின் ஆளுகைப்படி மேலுலகுசெல்லுருவெனவும் அனைவரும் தெளளிகின உள்ளத்தணாரதனா ஆயினும், என மனச்சாரதியடையா மனிதர்க்குமனகலேசம மட்டுப்படுமோ? மனத்தளாச்சி கொள்ளக்கூடாதென்று வைராகயங்கொண்டாலும் அஃது அவர்க்கு மயானவை ராகயமபேரலானது பொழுதுகழிந்து மாலேப்போது வந்ததும் யாவரது உள்ளமும இருண்டு நொந்தது.

அசுதந்நம அவா குடிப்பதற்காக விஷங்கலகநீரா அதிகாரிகளால் கொண்டுவரப்பட்டது அவா அதை அருகியறுமுதல அடங்கினதுவரை அவரு நோக்கவை யாவறறையும் ஒன்றுவிடாது அவரது இன்னுயிரத்தனை வரகள வரைந்துள்ளரகள விஷம்பெய்த நீரை உதசாகத்ததுடன் மெதுவாகக் குடித்து, சிறைச்சாலையில் அவரு மிக்கும் உலாவி, அரற்றுகின்ற தம நண்பருக்கு ஆறுதல கூறிவந்தார. சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் அவா நடப்பது கஷ்டமாகிவிட்டது உடனே அவா தமகடடிலை சாய்ந்து படுத்திக்கொண்டார தேகஉபாதி அவர்க்குச்சிறி துமில்லை. அவர் அறிவுதப்பி மூச்சிப்பதற்குமுன்பு, கரைடோவைப் பாரத்துக கூறினார்—'கரைடோ, ஏஸ்குலேபியஸுக்கு (Aesculapius) நாம் ஒருசேவல கடன்கொடுக்கவேண்டுமல்லவா? அக்கடனைத் தீர்த்துவிடு, இதைச் சற்றும் உபே

கைஞ்செய்யாதே' இவையே அமமகரன் கடைசியாய்க  
 கூறியமொழிபுள்ள சிறிதுநேரத்திற்கெல்லாம அவர்தமம்மைப்  
 பேராகுகுகொண்டு படுககார உடனே உயிரும நீங்கி  
 யது இவா கடைசியாககூறியவராததைகளரணும், கடைசி  
 யாகக் காட்டிய மனவமைநயாலும் அவரது பெருமை,  
 தூயமை, கோடாமம் முதலிய நற்குணங்கள் முன்னிலும்  
 பதிறறுமடங்கு ஒளிரகிறைநவனவே?

கரீஸதேசத்திற பிறகுது, இவ்வனம் தமது ஆயுள்முழு  
 வதையும் ஜனங்களின் அறிவை வளர்ப்பதிலேயே கழித்தது,  
 முடிவில்தம் உடையும அர்ப்பணஞ்செய்த ஸாகரமலை  
 ஓர்வதாரபுருஷனொன்றே நாமச்சொல்லவேண்டும் முதன்  
 முதல் நீதிவிஷயங்களை எாஸதரோகதமாக ஆராயநதவர்  
 அவரே அவ்வாராயசங்குகேற்ற பதியதோர் வழியைக  
 கண்டுபிடித்தவரும் அவரே கரீஸதேசத்திலும் அதன்  
 வழியைப் பின்பற்றி ஒழுகிவரும் பிறராமுகளிலும் எத்த  
 னையோ கவிவாணர், பாசங்கவலேலர், ததவசாஸதரிகள்,  
 சரிதரவாசிரியமுதலிய மேதாவி்கள கிளம்பித், தகதமநீள  
 புகழைப் பரப்பி, காட்டைச சிறப்பித்ததுள்ளாரகள் ஆயி  
 னும், ஸாகரமலைப்பேரால் ஒருவரை கரீஸதேசத்திலேனும்,  
 இதரநாமிகளிலேனும் நாம கண்டறிதல் இயலரது அவ  
 ரது வழியைக கடைப்பிடித்தது நடநதவர் ஒருசிலரே அவர்  
 வழியில் இறங்கி உணவமையைத் தொடைவிடைகளால்  
 துணுகி ஆராயநது, அவரைப்பேரால் உலகிற்குப் பாடுபட்ட  
 வரே இல்லையெனலாம் பிறரைக கேளவிகளகேட்டு, அவ  
 ரிடம் மன்ககிளாரச்சியை உண்டாகக், அவரது பகுத்தறி  
 வைப் பண்டமடங்குபெருக்குவது ஸாதயமாகுமென்பதை  
 விருபிகை ஸாகரமலையின் சரிதரம் போதிய சான்றாகும்.



கூடவுள்ள விரிசுக்கப்படாத மறைபொருள்களை ஒரு வர நாடியுறிய விருமபுவது மதியீனமெனவும், மனிதரது நலவாழ்க்கைகளுக்கு காரணங்களாக நிறகும விஷயங்களை மட்டுமே அவா கண்டறிவது ஏறபுடைததாசுமெனவும், அவனிஷயங்களை யாவரும் அறிதல்கூடுமெனவும், அவவாறு அறிதல அவரது கடமையாகுமெனவும், அவறறைச செவ வனே அறியாமல நற்காயங்களைச் செய்யப்படுகின், இடரப படடுத தயங்கவேண்டுமெயன்றிக கராயசித்திபெறுவது எனிதனறெனவும், பலதொழிலகளை மனிதா கற்று அவவத தொழில்களில் தோசசிபெறுவதுபோல, இவறறையும பழ கிக் கண்டறிவது அவாக்கு அவசயமாகுமெனவும், அவ விதம கற்றுத்தேதாரது மேனமைபெறாஒருவனைப் பலரும் கீழமகமென்று இகழுகது, அவனிடம நமபிககை சிறிதும வையாடுமெனவும் ஸாகரமஸ வறபுறுத்தினா. நயாயவுணர்ச் சிபிலவாதவன் நயாயடுறியில நடக்கமாட்டான பகதியை அறியாதவன் பகதிமானாவதெப்படி? தையததை நன குணராதேதான எவனிதம தையகதைக காட்டுவது? ஆத லீன், இவைகளை அறிவது மக்களுக்கு இன்றியமையாத தாகும அவறறை அறிவதற்கு இடையூறுக நிறபது மனித ரின காவமே தனக்கு பாடுதான யுந தெரியாதிருக்க, எல லாமதெரிந்ததரகப் பாவிக்கும் அகந்தையை அடக்குவது அழகு அமமமணதேரயககு மருகது, அவருடன தாக கிததுத தெர்டைவிடைகளால் அவரது அறியாமையைப் புலப்படுத்துதலே

தூன ஒழுங்காகக் கவலாத விஷயங்களை ஐயநதிரிபற ஆறிவதும, தனக்குப் புலனாகாத விஷயங்களை நடத்திக் கருட்டுவதும ஒருவனால் இயதுமெனப்பதை ஸாக்ரதன்

துணிவாக மறுதலரைத்தாராதலின, பாவரும் நீதிலிஷயகளைப்பற்றியும், ராஜாங்கவயவகார விஷயங்களைப்பற்றியும் அறிவதற்குமுன்னால, தாமகொண்ட பழுதான கருத்துக்களை நீக்கிவிடவேண்டும் இதன்பிறகு நன்னெறியிலகிறபதற்கு இனறியமையாத அறிவை அடைவது லேசாகிவிடும் இதை ஸாகரமூல நன்னூய விளக்கிக்காட்டினால் நல்வாழ்க்கைகளுக்கு இதனினும் மிகக் சாதனம் இல்லையென்பதையும் அவர் தெளிவாய்க் கூறினார்

ஸாகரமூல கண்டுபிடித்தது உபயோகித்த வழி எக்காலத்திற்கும் உதவுவது விஷயவாராய்ச்சிகளுக்குச் சிறந்த கருவி அதனினும் வேறில்லை அதன்மூலமாக இறறைக்கும் நமதுகொள்கைகளைத் துருவிராடிச் சிக்கறுத்தது பகுத்துப் பிழைகளைநது தூயமைப்படுத்தலாம் அவ்வண்ணம் சிக்கறுத்தது உண்மையைக் கண்டோராமட்டும் அவர்க்குப் பிறகு ஒருவருமில்லை

அநீனியா ஸாகரமூலைத் தண்டித்தது மிகுந்த பழிப்பைக் கட்டிக்கொண்டாரென்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அக்கூற்று வலியுறுவதன்று மேற்காட்டியபடி, அவரைத் தண்டிப்பதற்குப் பலகாரணங்கள் ஏற்பட்டன

முதலாவது — நூதனகொள்கைகளை வாலிபர்களுக்குக் கற்பிப்பவரை நயாயசபையோர் தண்டிக்கக்கூடா தென்ற வழக்கம் அக்காலத்திலில்லை. தற்காலத்திலும் இல ஆண்டுக்கொருமுனுபுதான அவலிதம் தண்டிப்பது சரியன் றென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஸாகரமூலைக் கேட்டாரும், அவர் தண்டிப்பது நயாயமென்றே கூறியிருப்பார். ஆதலின, நீண்டகாலமாகப் பகிரங்கமாய் ஸாகர

மூல சம்பாஷிதனவந்ததைப் பொறுத்திருந்த அதீனி யரை வந்திகவேண்டுமெயலலாக, அவரை நிரந்தது இகழ்தலும், கடிந்து கூறுதலும் நயாயமலல

இரண்டாவது — இவரது செய்கையால் ஆதனஸாக ரில் பலபோ இவர்க்கு விரோதிகளாராக அவித மிருந்தும், இவரது எழுபகாம ஆண்டுவரை இவர்க்கு யாதொருதொகையையும் அவர்களசெய்யாதிருந்தது வியப பினும் வியப்பே.

முன்றாவது — ஸாக்ரடீஸ் சபையோமுன நடந்து கொண்ட விதமானது மெசசககடியதன்று. அவர் உயிர விடுவதற்குப் பயப்படவில்லை இறப்பு இன்பமேயகரு மென்றார், சபையோரை மதித்துப்பேசினாலலா அதைக கண்டசபையோர், ஸாக்ரடீஸினுடைய விரோதிகள கூறு கிற்படி அவர் மஹாதுஷ்டராக இருக்கலாமென்று ஊகித தரர்கள்

இவைபெலலாம அதீனியரைப் பழிகுறுவதற்கு அது கூலமாகமாட்டா ஸாக்ரடீஸீது குறைகூறுவதற் குத்தான இவை சாதனங்களாகினறன.

ஸாக்ரடீஸ் இறந்தபிறகு, அதீனியர் அவரைக அந யாயமாயக கொலைபுரிந்ததற்காகப்பசுராதாரப்பபட்டா களென்றும், தாமசெய்த பாவத்தொழிறகுப்பரிகாரமாக லிஸிப்பஸ் (Lysippus) எனற பெயர்பெற்ற சிதரகாரி யைககொண்டு பித்தனையில் அவரைப்போல ஒருசிலையை இயற்றுவிதது, அவரது ரூபகார்த்தமாக நாடகராக ளென்றும் கூறுவதுண்டு ஆயினும், அது உண்மைக்கு நீருத்தலகடுமென்று என்னுவதற்கு இடமில்லை இவரது

உயிரத்தோழராகிய பளேடோ நகரைவிட்டு நீவுதம்படி நேரிட்டது சிறிதுகாலமவரை ஸாகரமென்பவரைக்குறித் தோரையும் ஜனங்கள் வெறுதகாரர்கள் இதனால் அவர் இறந்ததற்கு ஜனங்கள் சற்றும் இரங்கவில்லையென்பதும், அவரையும் அவரது கொள்கைகளையும் மனப்பூர்வமாக வெறுத்தனவென்பதும் தெளிவாய் வெளியாகின்றன.

இவ்வாறு தமது ஜீவதசையினும், அநதயதசையினும் தமது உயரந்த குணங்களை உலகறியக காட்டினூ ஸாக்ர மஸ் அவர் சத்தியக்குன்று, அஞ்சாமைக்கு நிலயம் அநீ னியாககு நன்னடத்தைப்ப புகட்டுவதற்காகக் கடவுள் தம்மைப் படைத்தாரென அவர் நம்பினதனால், எத்தடை நேரிடினும் அதை மதிக்காது, தாமாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட கடமைகளைச் செய்துகொண்டுவந்தாரா பிறரைப் பரீகைச்செய்துபங்கப்படுத்தவதை விட்டுவிட்டுவாளா இரு கக்ச சமமதித்திருந்தால், அவர் தமது உபீரைவீணாக இழந திரார. ஆனால், அவ்விதமிருப்பதற்கு அவர் உடன்பட்டி லா அவ்விதஞ்செய்வது கடவுளின் ஆளுகையை அவமதித் ததாகுமென அவர் எண்ணினூ ஸ்வாமியின்மீது பாரததை வைத்துத் தமக்கு எது நன்மையாகத் தோன்றியதோ, அதையே அவர் பிடிவாதமாகச் செய்துவந்தாரா இறந்த பின் மனிதாகதி ஏதாஈறதென்பதை அவர் நிச்சயமாய் உணரக்கூடவில்லை பிறிதோர் உலகில் நற்பயனை அடை யலாமென்ற எண்ணமுட அவர்மனதில் உதித்திலது, ஆத லின், பரமபொருள் பணிதத்தைத் தப்பாமற் செய்ததும், நமக்குத் தவறாகத் தோன்றியவைகளைச் செய்யாதொழிந் லதுமே மேலானவையென்று கொண்டாரா; நன்மான்

கரையகளைச் செயது உயிரிழைப்பதினும், உயிரவாழா  
மையே உயாநதது என நனறூய நமபினூர்.

\* "பெருமை புடையவர் ஆற்றவரா, ஆற்றின,  
அருமை புடைய செயல் "

என்ற வளனூவனூர் வாககுக்கு இலக்காக, இமமகானூ  
பாவா யாவராலும் செய்வதற்கரிய செயல்களை எளிதிற  
செய்துமுடித்ததுடன், சிறையினின்று கப்பியோடி மானக  
டுகடடைந்து உயிரவாழ்வதைவிட உயிரிழைப்பதே மேலெ  
னத்தணிந்து, துணிந்தவண்ணம தமதுயிரையும் துறந்தாரா

† "மயிரிப்பின வாழாக கவரிமா அனனூர்  
உயிரிழைப்பா மானம வரின் "

முற்றிற்றம்

## அநுபந்தம் 1.

ஸாக்ரடீஸ் தாக்கிக்கும் வழி.

இது இதற்கையதென்பது யூதிபிரானாகும் (Euthyphron) அவராகும் நடந்த சம்பாஷணையால் தெற்றென விளங்கும் இந்த ஸம்பாஷணை தேவதூஷணஞ்செய்தாரென ஸாக்ரடீஸமீது குற்றஞ்சாட்டியபின்னா நிகழ்ந்த விசாரணை தொடங்குவதற்குமுன்பு தேவபகதி தேவதூஷணை முசலியவைகளைப்பற்றிப் பாமரஜனங்கள் கொண்ட எண்ணங்கள் தவறென்றுவெளிப்படுத்த ஸாக்ரடீஸ் கருதியிருக்கார். நியாயஸகலத்தின தலைவாசலில் இருவரும் சந்தித்தார்கள் ஸாக்ரடீஸமீது அப்பொழுதுதான் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருந்தது யூதிபிரான என்பானும் ஒருகூலியானைத் தனக்கப்பன் கொண்டுவிட்டானெனத் தனக்கப்பன்மீது குற்றஞ்சாட்டவந்திருந்தான தனது நண்பர், உறவினர் எதுசொல்லியும் அவன் செவிகொடுத்தகேட்கடகவில்லை தான் தூயமைபற்ற செய்கை செய்வதாக அவர்கள் கூறியதனால், இவனுக்கு அவர்கள்மீது வெறுப்பெழுந்தது தான் செய்யும்காரும் தூய்கெனவும், செய்வதற்கு உகந்ததெனவும் அவன் புகன்றான் தான் செய்ககருதியதைச் செய்யாதொழிந்தேல தேவதூஷணத்திற்குக் காரணமாகுமென அவன் நம்பினான். மதவிஷயங்களைப்பும், தூயமை தூயமையினமை முதலியவைகளையும் தான் நன்றாய் ஊராய்ந்துள்ளதாகவும், அவைகளைப்பற்றித் தான் அறியாதது ஒன்றுமில்லையெனவும் ஸாக்ரடீஸமீது விரியங்கூறினான். இதைச் செவியேற்ற ஸாக்ரடீஸ், தூயமைமுதலியவை இதன்மையென அவனிடம்

'அறிந்துகொண்டு,' தம்மேல் குற்றஞ்சூட்டியோர்க்குப் பதிலுரைக்க 'எண்ணியுள்ளதாகவும், தம்மைச் சீட்டுக அங்கீகரித்தது அவலியுயங்களைப் போதிக்கும்மாதும் அவனைப் பணிவுடன் கேட்டார். யூதீபிரான் தனது அகநதை யால் அவ்வாறு போதிப்பதற்கு வாக்களித்தான ஸாக்ரடீஸ் "தூயமை என்றாலென்ன? தூயமைபின்மை என்று வென்ன? எனக்கு அவரன்றி விளங்கவுரையும்' என்றார். 'யான் இப்போது செய்வதுபோலச் செய்வதே தூயமை. யாரேனும் ஒருவா கொலைமுதலிய பாவங்களைச் செயின், அவர் மது பிதாவாயினுஞ் சரி, வேறுயாராயினுஞ் சரி, அவரைத் தண்டிக்கும்பொழுது தூயமையானது அவரை அவலிதமசெய்யாது விடுவதே தூயதற்றது' என்றுகூறி, இதை இன்னும் வற்புறுத்தறப்பொருட்டு, ஸீயஸ் என்ற தேவன தன் தந்தையாகிய 'க்ரானுலைக்' குற்றத்திற்காகத் தண்டித்த புராணகதையும் எடுத்தாரைத் தான். ஒருகடவுள் இக்குற்றத்தைச் செய்தாரா, இவ்வாறு அவர் தண்டிப்படைந்தாரா' எனக்கூறும் கதைகளெல்லாம் நம்பத்தகுந்தவையல்ல; அவைபெல்லாம் வீண் அபவாதங்களே ஒருபோதும் யான் அவைகளை ஏற்கேன்" என ஸாக்ரடீஸ் மொழிந்த, "ஐயனே! யான் கேட்ட கேள்விகளுக்கு இன்னும் பதிலுரைத்தாயிலை. தூயவற்றிற்கும் தூயமைபற்றவற்றிற்கும் நான் உனனை உதாரணமாகக் கேட்கவில்லை. தூயமைபென்றால் என்ன? எதனால் ஒரு செய்கையைத் தூயமையானதென நாம் சொல்லுகிறோம்" என்றார் யூதீபிரானுக்கு அவர் 'கேட்ட விஷயம் முதலில் சங்குக விளக்கவில்லை. சிறிதுபோது யோசித்தது, கடவுளுக்கு உகப்பானது தூயது, கடவுளுக்கு உகப்பாக்காத தூயதற்றது' என்றுகூறியதோடும்யாது, தான்

கடவுளையாப்பற்றி மூலம் மொழிந்தவையெல்லாம் உண்மையில் நடந்தவை எனவும், அவரது சண்டை சதாசவுகளைலாம் யதார்த்தமாகவே நிகழ்ந்தவை எனவும் சாதித்தான். இக்கதைகளை ஸாகரமூலம் பாமறபோயினும், அவைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, யூதிராணாண்டினனும் சமபாஷித்து, கடவுள் ஒருவருக்கொருவா களாமலினைத்தக்கொளவராயின், அக்கலைமனது நியாயமானது என அநியாயமானது எனந் தியவகாரங்களைப்பற்றி எழுந்திருந்தவையென்கொண்டு மெனவும், அவ்வாறு ஒருநிறத்தார ஒன்றை நியாயமான தெனவும், மற்றொருநிறத்தார அநாதியே அநியாயமான தெனவும் தீர்மானித்தால், ஒரேவிஷயம் கடவுளாகிலாக்கு நியாயமானதெனவும், வேறுவிஷயக்கு அநியாயமானதெனவும் காணப்படுவதனால், யூதிராண தூயமை எனப்பற்றி குக் கூறிய பொருளின் நிறப்பின்மைகைய புலப்படுத்தினார். இதைக்கண்ட யூதிராண, தான மூலம் கொண்ட பொருளைச் சிறிது மாற்றிக்கொண்டு “தூயதெனப்பது எல்லாக்கடவுளாக்கும் உகப்பானது. இப்பொருள் தூய யானதே” எனப்பகாந்தனை. இதன்மேல் ஸாகரமூலம், “தூயநாயிருப்பதால் தூயமைபானதைக் கடவுள் விரும்புகிறாரா? அன்றி, அவர் அதை விரும்புவதனால் தூயமை எனப்படுகின்றதா?” எனக்கேட்டார் யூதிராணுக்கு இக்கேள்வியொன்று விளக்கவில்லை. தாமதமின்றி யது சந்தை அவனுக்கு விளக்கிக்கொட்டி, அவன் வாய் மொழியாகவே “கடவுளாககு உகப்பானது அவர்களால் விரும்பத்தக்கதாகவுள்ளது, - ஏனெனில், அவர்கள் அதை விரும்புகிறார்கள், தூயதெனப்பதோ அவர்களால் விரும்பப்படுகிறது, - ஏனெனில், அது விரும்பத்தக்கதாகவுள்ளது”



என்பதை நிரூபித்தார் அகாவது தூய்மைக்கு இயற்கையிலேயே மதிப்பு இருப்பதால் அவ்வியற்கைகருணமபற்றி அதைக் கடவுளா கிருமபுகிராகள். அவாவிருமபும மறறவைகளுக்கெல்லாம அவாவிருமபும ஒருகாரணமபற்றியே மதிப்பேறப்படுகின்றன. இதற்குள்ளாகப் பலவாறு அவனை மடக்கிக்கிடமையால், அவனுடைய மனம கலங்கி, மதிப்பும் மயங்கிக்கிடந்து 'தூய்மை எனபது நியாயத்தின் ஓர் பகுதியாகும்' என்ற ஸாக்ரடீஸ்கூறறை அங்ன முறநிலும உணர்ச்சத்தியறப்பேராயினும், அதலே சரியென அவன ஆடீமாதிகதன்ன இகனமேலும் பலவழிகளில் அவனை கோக்கி, "தூயமை எனபது கடவுளாகுரிய சிந்தனையோடு சம்பந்தப்பட்ட நியாயநெறியின் ஓர்பகுதியாகும் மனிதாக்குரிய சிந்தனையுடன் சம்பந்தப்பட்டது அநநெறியின் மிச்சப்பாகமாகும்" எனபதை ஒப்புக்கொள்ளாமாறு செய்கார இனி, 'சிந்தனையென்றால் எனன்' எனபதைப்பற்றி விவாதம் நடந்தது. 'சிந்தனை எனபது கடவுளாக்குத தொண்டுசெய்தல்' என அவன் முடிக்கதான இதனால், 'தூயமையெனபது கடவுளாகுச செய்யும் பிரார்த்தனையையும் யஜ்ஞத்தையும் விளக்கும் ஒருசாஸ்திரம்' என அவன் ஒப்பவேண்டியதாயிற்று அதாவது ஸாக்ரடீஸ் புகன்றபடி, 'தூயமை எனபது கடவுளாகும் மனிதாக்குமுள்ள கொடுத்தலவாகலை விசிக்கும் கலை' என முடிந்தது' கடவுளா நமக்கு யாவறறையும் அளிக்கிறார். நாம் கடவுளாக்கு எவறறைப் பிரதியாகத தருகிறோம்?' என்ற கேள்வி பிறகு எழுந்தது 'மரியாதையையும் வணக்கத்தையும் நாம் அவர்களிடம் காட்டுகிறோம் அவாகளுக்கு எது பிரதியாக இருக்கிறதோ, அதெலகாம் செய்கிறோம்' என்று அவன் விடைந்தது, தூய்மைக்காட்

டினும் அவாக்குப் பிரியமானது வேறொன்றுமில்லையென அவன கூறி மடித்தான். இதனால், தூயமை எனபது கடவுளாககுப் பிரியமானது என்று ஏறப்படது. இதுவே தொடக்கத்தில் சரியானபொருளன்று என்று ஸாகரமீஸால் தள்ளப்பட்ட ரகும் ஸாகரமீஸ இதை அவனுக்கு எச்சதுக்காட்டி, இன்னும் தூயமை என்ற இவ்விஷயத்தைப்பற்றி அவனுடன் ஆராயுதறிய விரும்பிபுள்ளதாகக் கூறி ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் 'நீ கூறியது சரியே, ஆயினும், பொய்கூறித் தன் படைக்கு ஊதகமளிகுதும் தண்டநாயகனும், பொய்கூறித் தன் மகளுக்கு மருந்தாட்டும அருமைத் தந்தையும், வெறியேறித் தற்கொலைபுரிய என்னும் தனது நண்பனிடமுள்ள கூங்கத்தியை வஞ்சித்து வெளவும் புருஷனும் அநியாயஞ்செய்தவராவரோ?' என்ற ஸாகரமீஸ, இதைக் கேட்ட யூதமீடமஸ, இவையெல்லாம் நியாயமானவைதாமென ஒப்புக்கொண்டு, முன்னாக கூறிய பொருளைச் சற்று மாற்றிக்கூறத் துணிந்து, 'நண்பருக்கு நணமையக்குமபொருட்டு அவ்வாறு செய்வதும் நியாயமாகும்' என்றான். 'அவாக்குத் தீமைகளைக்கும் பொருட்டு வஞ்சிப்பது பின்னா அநியாயமாகுமோ?' என்று ஸாகரமீஸகேட்க, 'ஸாகரமீஸ! உண்மையாகவே எனதுகைகளில் இனிமேல் எனக்கு நம்பிக்கை பிறவாது முன்காணப்பட்டதற்குமுற்றும் விரோதமாகவே ஒவ்வொன்றும் இப்போது எனக்குக் காணப்படுகின்றது' என்று பணிவுடன் பதிலுரைத்தான் இதன்பிறகு, 'நண்பர்களுக்குத் தற்செயலாயத் தீங்கு விளைத்தால் அது அநியாயமாகுமோ?' என்பதும், 'குடியரசு என்றால் என்ன?' என்பதும் அவ்விருவரால் சம்பாஷணைமூலம் ஆராயப்பட்டன. ஸாகரமீஸ கேட்ட கேள்விகளால் மடக்குண்ட

யூதிடீமஸுக்கு அகன்றத அறவே அகன்றது, நூண்மேலிட்டது மிருகமனவருத்தததுடன், "என காழ்வுடையானே ஒப்புக்கொள்ளுமாறு ஸாக்ரடீஸ் செய்கிறா இனி யான் வாய்திறவாதிருத்தலே நலம், ஏனெனில், எனக்கு ஒருவரு தெரியாதென்பதை இப்போது யான் நன்றாய் அறிகிறேன்" என்று கூறி வெட்டுச் சென்றான்.

நன்குக் கூறிய இருசமபாஷிணர்களால் ஸாக்ரடீஸ் தர்க்கவழியின் போக்கு நன்றாய் விளக்கலாகும்.

*முடிவு*  
 அவன் அறிந்த பாவநிறையும் தனக்குப் போதிக்க வேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொண்டார். அவனைத்தவிர வேறொருவரும் அவைஷயத்தைப்பற்றிச் செவ்வனே உணர்ந்தவராகார் எனவும் வஞ்சகப்புகழ்ச்சிசெய்து யூதிடீராஜஸைய மனவிலை அப்போது எவ்வாறிருந்தென்பதை யாம் இங்குக் கூறவும்வேண்டாமோ? அவன் அகன்றதென்பவரம் ஒடுகெப்போயிரது. அவனும மதியுடன்த் திகைத்து, எவ்விதத்திலேனும் இருசமபாஷிண்களினின்று நப்பியோட எண்ணி, தனக்கு அவசரமான ஒன்றேயே இருப்பதாகவும், காலதாமதமாகிவிட்டமையால் தான் உடனே செல்லவேண்டுமென்று கூறி மெளனமுடையோடிவிட்டான்.

இனி, ஸாக்ரடீஸ் தர்க்கிக்கும் வழியை விளக்குவதற்கு ஸெனோபரஸ் என்ற ஆசிரியரது தூதிரிஞ்சுத்தம ஓர் உதாரணம் கூறவேண்டும் — யூதிடீமஸ் (Ithydemus) எனப்பாள் ஓர் ஆதன்ஸ்கரவாசி, நாட்டிற்காக நன்றாய் உழைத்துக்கொண்டுமென்ற ஆகை அளவிடம் சீரமயிழிருத்ததனால், அரசியலுவிஷயங்களை அவன் நன்றாய் ஊன்றிக்

கறறுவநதான அவன ஒருமுறை ஸாக்ரடனுடன் சம  
பாஷிகக ரோகநதோது, நிபாயவுணர்ச்சி நகரவாசிகரு  
இனறியமையாததோர் உததமகுணமாதலின, தான்  
அதை நிரம்புபு பெற்றுள்ளதராவும், தினநதோறும்  
எததீனதோர் உதாரணங்களைக கணகூடாகக கண்டறிந்து  
வருகினறகைமின், தான நிபாய அநியாயங்களைச கிக்கற  
உணரவல்லவனெனவும் விருதுகூறினான தான் கூற்ப  
வறறை உதாரணமுகததான கணகுவிளகக கண்ணி,  
'பொயததல, வஞ்சிததல, களவாடல, பிறாககினனானசெய  
தல, பிறரைச் சிறைப்படுத்தல முதலியவையெவ்வாம அநி  
யாயமானவை' என்றான அவவாறாயின, நமது எதிரிகளை  
வஞ்சிப்பதும், சிறைப்படுகதவத்தும், அவர்க்கு இன்னம்  
வின்பபதம் அநியாயமாகுமோ?' என ஸாக்ரடன்கவியிய  
போது, 'கணபரிடம் அவவிதகு செய்வதே அநியாய  
முானது; பக்கவரிடம் செயின் அது நிபாயமாகுமே'  
என்றான.]

## அநுபந்தம் 2.

ஆதன்ஸ்வாசிகளின் அறிவாரம்பப்பற்றி மெகாலே  
(Macaulay) கூறுவது —

“ஆதன்ஸ்வாசத்தப பாமாஜனங்கள் பிறகூட்டத்தய்  
பாமரமக்களினும் பனமடங்கு அறிவிற் சிறைநோவென்  
நமபுவதற்கு இடமுண்டு. ஆதன்ஸ்வாசி ஒருவொருவனும்  
நீதிசாஸ்தீரியும், யுத்தவியனும், சம்பாபதிபதியும் சுவரண  
என்பகை மனதில கவந்ததக்கொள்குங்கள். ஆதன்ஸ்

நகரக்கு அடிப்பட்ட செலவக கொழிகுகும் திருநகரும், அவ்வாதனஸவாசியின கையைப்பாததப் பிழைக்கும் ஆதன்ஸகரததப பெரிய அதிகாரியும் அவனது கையைப் பாததேக பிழைப்பு. உழவுவாணிபதசொழிலகளி லுள்ள தாழநதவேலைகளெல்லாம் அடிமைகளைக்கொண்டே நடத்தப்பட்டன. மிகவுமானமான நகரவாசிகுகும் பிழைப்பதற்கு வழியையும், தவலைபற்று ஓயாதிருப்பதற்கு வசதியையும், இன்பமாய்ப் பொழுதுபோக்கச சாதனங்களை யும் குடியரசு தந்தது. அவர்களிடமிருநத நூல்கள மிகச செலவே ஆயினும் அவ்வயாவுமமிகசசிறந்தவை. யாவரும் அன்பற்ற அழுததமாக ஊன்றிப் படித்தனர். புஸ்தகக்ளையிலுள்ள நூல்களை யெல்லாம் புரட்டிநூலமட்டும மனமதெளியாது, சிறப்பிற்கு மிதரிசனமாகத்தக்க நூல்களைப் பன்னமுன்ற படித்தது, அவற்றுட கூறப்பட்ட விஷயங்களைக், கருத்துடன் சிந்திப்பதே மனதெளிவுக்கு ஏற்ற உபாயம்.

ஆதன்ஸவாசியின் தல்வியபிவருததிக்குப் புஸ்தகநஸின் உதவி சிறிது மிலலை ஆதனஸ மேமபட்டு விளங்கிய நாளில நாம் இருந்ததாகக் கருதுவோம். அது செழிக தேரங்கிப் புகழ்பார்பியநாளிலகோட்டைவாயிலில நுழைவதர்களண்ணிக்கொளவோம் தேரண்வாயிலிலஜனங்களை அதோ கூடியுள்ளாரகள். அனைவரும் ஜாவ்ததடன் பியல் (Phidias) எனற சிற்பாசாரி அமைக்கும் பிம்பகளைக் களை அவர்கள் உற்றுநோக்குகின்றனர். மற்றொ லீதியை நோக்கிச் செல்வோம். அதோ அங்கு ஒருவர ஸ்வயங்கனிலிருந்தி செய்யுட்களை உருக்கமாக ஒப்பிட்டு கின்றனர். அவனைச் சற்றிலும் புருஷரும், பெண்டிரும்,

கிரோகனும் மெய்யத்தகொண்டிருக்கின்றனா. அந்நகர  
ளது கண்களினின்று நீர் தாரைதாரையகயய பெருகுமின்  
றது அவரனைவரும் இமைகொட்டாமல், அசைவற்று,  
உயிர்த்தலுமின்றி நிற்கின்றனா அக்கீலஸ் (Achilles)  
என்ற வீரின் காலில் பரையாம் (Priam) என்பான வீழ்  
ந்து பணிந்து, தன் மககள் பலரையும் மாயத்த அவரது  
கொடிய பயங்கரமான கரங்களை முததமிட்ட கதையை  
அவன உரைக்கின்றன

இனிப் பொதுமனறகதில் துழைவேம. அதோ  
அநேகவாலிபாகள தமகண்கள ஒளிவீச, ஆவனுடன் யதிச்  
கோக்கியவண்ணமாய ஒருவாமேனொருவா சாய்ந்து நிற்  
கின்றனா ஸாகரமஸூதகும் அநகரட்டில நிரீசவரவாதி  
பென்ப பேர்ப்படைக்க ஒருவனுகும் தாக்கம நடக்கி  
றது அவனகருதியவை முறறி துமபலமறறணயென அவ  
னே ஒப்புக்கொள்ளுமாறு ஸாகரமஸூ செய்தவிட்டார்.  
சரி, இதோஎல்லாம் தடைபட்டுவிட்டன. “நகரத்துச்  
சிரியோவருகிரோகள, வழியில்குங்கள்” எனக் கட்டியக்  
காராகள விளிக்கின்றனா ஜனசபை நடக்கப்போகி  
றது ஜனங்கள நரபுறங்களிலிருத்தும் திரண்டுளரு  
கின்றனா “யா பேச விருப்பம்?” என அறிக்கை  
பிறநதுளளது, அதோ ஆரவாரம் கிளம்புகிறது. யாவரும்  
கரதானகுசெய்கின்றனா பெரிக்களிஸ் (Pericles)  
என்ற மகான பேசுவதற்காக மேடைமேல ஏறுகின்றார்.  
சரி, இதைவிட்டுச் செலவேம. அதோ லெடியாக்களில்  
என்பாரது நாடகம் அரங்கில நடிக்கப்படுகிறது. அதோ  
மற்றோரிடத்தில் பாட்டுக்கச்சேரி நடக்கிறது இவ்விய  
மாக, நோத்தியையும் ஒழுங்காயும் கலையியற்றும் சர்வ

கலாசாலை தற்காலத்திலெங்கும் லீயெனலாம்” (ஆதன்ஸு நகரத்து நாவல்லோர்)

“ஆதன்ஸுவாசியிடம் புஸ்தகங்களை சிலவேயிருக்கலாம் அவன் படிக்கச்செல்லும் பெரிய புஸ்தகசாலையிலுள்ள நூல்களின் தொகை போலடகோட் (Bolt court) டில் வசிக்கும் ஜானஸன் (Johnson) எனபாரது அலமாரியிலுள்ள புஸ்தகங்களின் தொகையினும் சிறியதாயிருக்கலாம் ஆயினும், ஆதன்ஸவாசி தினந்தோறும் நாடகாலை யில் ஸாக்ரடீஸுடன் சம்பாஷிப்பான, மாதம் நாலேந்து முறை பெரிகளில் பேசுவதைக் கேட்பான. ஸோபாகளில், அரிஸ்டோபானஸ் இயற்றிய நாடகங்களை நடிக்கக்காரணபாண டீடியஸ் செய்தகைய சிறப்பங்களையும், ஸூக்ஸிஸ் (Zeuxis) வரைந்த சித்திரங்களையும் கண்டும்களித்து உலாவித் திரிவான அக்கிலஸ்பாடல்கள் அவனுக்குக் கண்டபாடமாகத் தெரியும் தெருவின ஒருமூலையில் அக்கிலஸ் கேடசத்தைப்பற்றியும், ஆர்ஜஸ் (Argus) சாவப்பற்றியும் ஒப்பிப்பதை அவன் செவியேறபான அவன் நீதிசாஸ்திரி, பிறநாடுசம்பந்தங்கள், அரசிறை, போர் முதலிய விஷயங்களில் அவன் கைவந்தவன் அவன் போர் வீரன், மிகவும் இதமாய்ப்பயின்று அடங்கியவன் அவன் நயாயாதிபதி, தினந்தோறும் இருதிறத்தாரது கட்சிவாதங்களைச் சீர்தூக்கித் தெளிவுபெற்றவன். விததையெனப்படுவன இவைகளே இவை மனமாசகறை தெனளியோரைப் படையாவிடினும், நகரவாசிகளிடம் புத்திதீவிரமும், இரசனானத்திற சுவையும், சொல்வனமையும், வாகஞ்ச சாதாயமும், நாகரிகமும் விளைதகன (ஜானஸனைப்பற்றிய வியாசம்

## பிழையும், திருத்தமும்.

வரி	பிழை	திருத்தம்
5	மனிதரால	பிறரால ✓
26	Symposium	Symposium ✓
21	Aeropolis	Acropolis ✓
7	ஏகராசியபத்யம்	ஏகசகராதிபத்யம் ✓
16	சனணை	சமமை ✓
18	சனணை	சமமை ✓
13	தமதுமனசகைசகிரி பயி	தவராதுமனசகைசகிரி பயி ஆவணை ✓
5	ஒணமை	ஊணமை ✓
16	பெருக்கிறை	பெருக்கிறை ✓
8	பிராககுசகாம	பிராககுயானை ✓
10	மகனுககு	மகனுககு

133-ஆம் பக்கம் 8-ஆம் வரியில் 'ஒளிககாமல்' எனப் பளி அடுத்தது 134-ஆம் பக்கம் 9-ஆம் வரிமுதல் (!-வது அடிகுத்தம்) முடிவுவரை பிழை எதைச் சேராததுபபடிக்க (பிழைகளை முன்னாதி நுததிகொண்டு சிறகு படிக்க)